

Del 100 cap al 200...

El Jardí
diari de SANT GERVASI I SARRIÀ

La Bonanova, Monterols, Galvany, Turó Parc, el Farró, el Putxet
Sarrià, les Tres Torres, Pedralbes, Vallvidrera, les Planes i el Tibidabo

2020

2021

2023

2022

2018

2017

2016

2015

2014

2019

p. 6

Especial 100 números

La trajectòria d'El Jardí

p. 14

Galeries Sarrià

Els últims resistents a l'especulació

p. 26

Francina Casamitjana

"No tinc clar que la societat arribi a ser feminista"

p. 39

Escola catalana

En quines centres es demana fer classe en castellà?

p. 20

Gay: "El meu compromís és estar quatre anys al districte"

YADEA

ELECTRIC MOTORCYCLES

motosturó

PROVA ELS MODELS ELECTRICS
RESERVA AL 93 452 45 39

VIDRES I
TANCAMENTS
D'ALUMINI I PVC
A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAYS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

Vols fer una festa i no saps on?

Estàs a casa teva! (nelegem nosaltres)

Festes Privades

Nota79 • C/ Vallirana 79
(Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps) Tel. 669 893 140

  Nota79
L'ÚNICA EN MÚSICA JAZZ

ACADÈMIA DE MÚSICA | CLUB MUSICAL
TALLER DE RESTAURACIÓ
BOTIGA D'INSTRUMENTS I ACCESSORIS
CONCERTS I ESPECTACLES DE FLAMENCO
COMPRA-VENTA DE GUITARRES ANTIGUES

Classes d'instrument, cant i llenguatge musical
Per a totes les edats i nivells
Classes individuals, en parelles i grups
Professorat titulat amb àmplia experiència

CONSULTA LA NOSTRA OFERTA FORMATIVA
847 788 890 | 93 200 97 97 | info@casasoris.com
Madrazo, 52 | Consell de Cent, 215
20% de dèpte a la matrícula amb el codi: 3ARX20

**El millor servei,
a les millors
marques.**

MÉS DE 49 ANYS FENT BARRII

Flis Flas

HONDA | SEGWAY | SILENCE | ZONTES

Aribau, 278 Servei Tècnic:
93 209 97 97 Plaça Cardona, 11

QUIN ÉS EL MILLOR TRACTAMENT PER PERDRE PES?

Per combatre el Sobrepès i l'Obesitat s'han d'utilitzar tractaments especialitzats realitzats per metges especialistes.

A Clínica ServiDigest realitzem una valoració mèdica inicial per adaptar el millor tractament a les necessitats del pacient, segons el grau de Sobrepès o Obesitat que presenti i el seu estil de vida, oferint a més el reforç psicològic necessari per corregir els estímuls emocionals que ens porten a menjar equivocadament.

Els nostres professionals especialistes en Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Endoscòpia digestiva, Cirurgia de l'Obesitat (bariàtrica) i Psicologia, apliquen de manera coordinada el millor tractament per perdre pes: dietètic, farmacològic, endoscòpic o quirúrgic.

Tractaments Quirúrgics a Clínica ServiDigest

GASTRECTOMIA VERTICAL-SLEEVE

GASTRECTOMY

BY-PASS GÀSTRIC

DERIVACIÓ BILIO PANCREÀTICA
AMB ENCREUAMENT DUODENAL
(SWITCH DUODENAL)

SADI-BY-PASS DUODÈ-ILEAL

Tractaments Endoscòpics a Clínica ServiDigest

BALÓ INTRAGÀSTRIC ENDOSCÒPIC (BIE)

GASTROPLÀSTIA RESTRICTIVA
ENDOSCÒPICA (MÈTODE APOLLO)

Finançament a 24 mesos sense cost
Informa't en el 625 334 334

Clínica ServiDigest

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
 jesus@diarieljardi.cat
 Cap de redacció
CARME ROCAMORA
 carme@diarieljardi.cat
 Redacció
SERGI ALEMANY, DANI SILVA,
NATALIA PAREJO
 Correcció
HÈCTOR LLULL I CARLES DACHS
 Disseny de maquetat
GRÀCIA FARRÀS
 Maquetació
LAIA ARISA (eleidisseny.com)
 Comercial
JOSEP M. FARRÀS
 josepm@diarieljardi.cat

© Textos: els autors
 © Fotografies i il·lustracions:
 se n'esmenta l'autoria o
 la procedència

Tirada: 11.500 exemplars
 Dipòsit legal: B 25204-2014
 Il·lustració de la sobrepòrtada
El Jardí 100 © Montserrat Roldós
 Il·lustració de portada
**Maria Eugènia Gay a la Seu
 del Districte**
 © Frederic Esteve

Publicitat: 654 044 410

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per tercers persones en la publicació.

 amic associació de mitjans d'informació i comunicació
 ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal

 Generalitat de Catalunya
 Departament de la Presidència

Editorial

Acabem l'octubre, uns dels mesos més plujosos de l'any, arrossegant la sequera. Les minses pluges que han caigut són insuficients per omplir els pantans, o per fer brotar bolets als boscos del país. Segurament, el canvi climàtic és això: les estacions van perdent la seva configuració tradicional, segurament idealitzada, i en qualsevol moment pot arribar una calorada, una glaçada o caure un aiguat catastròfic.

La política municipal va engeixant els mecanismes amb els nous actors. Al diari podeu trobar una extensa entrevista amb la regidora Maria Eugènia Gay, i el resum del plenari d'octubre. Cal destacar l'important seguiment que ha tingut la manifestació en defensa del carril bici de la Via Augusta, l'únic que permet connectar molts barris del districte amb el centre de la ciutat de forma ràpida i segura, suavitzant el fort desnivell que hi ha. També és una bona notícia la continuïtat del projecte dels jardins Oriol Martorell, després de molts anys d'estar aparcat a la nevera.

Aquest novembre arribem al número 100 d'El Jardí, nou anys fent camí per indrets que no sempre hem trobat fressats. És una fita rellevant per a tota la gent que al llarg d'aquests anys hem estat treballant en el projecte. Canviem el format del diari, però mantenim el disseny principal, i el vestim amb una sobrecoberta que convida a un recés i una passejada al jardí, el nostre Jardí. A dins, també, sense trencar l'estructura habitual, hi trobareu articles sobre la història i el moment actual del projecte. I molts articles de col·laboradors que fan reflexions entorn d'aquesta trajectòria centenària. També, en aquest sentit, s'ha entrevistat a una veïna que té prop de cents anys, i ens parla d'una llarga història de barri.

Continuarem fent camí, cap als 200 números... que també volem que signifiquin augmentar fins als 200 socis la cooperativa i arribar als 200 subscriptors. Sabem que caldrà continuar obrint camí, fer relleu a gent que ha dedicat molts esforços, i que les dificultats econòmiques no desapareixeran. Per aquest motiu, perquè El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià tingui futur al servei dels barris del districte, necessitem el suport de tothom. Moltes gràcies a tothom! Socis, subscriptors, col·laboradors, patrocinadors i lectors, per confiar en El Jardí!

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 **Nomenclàtor: Alfons XII J. MESTRE**
- 6 **ESPECIAL 100 NÚMEROS**
Així va néixer El Jardí J.MESTRE
- 7 **Gràcies per fer-nos bategar!**
C.ROCAMORA
- 8 **La comunitat d'El Jardí** E.CAPDEVILA
- 10 **Opinió 100** M.CAHLNER, G.VILALTA, M.SAUMELL, E.SANT, M.BASCOMPTE, M.FERNÁNDEZ
- 11 **ACTUALITAT**
Vist al Twitter
Resistents a l'especulació a les Galeries Sarrià D.SILVA
Cop de porta a Can Raventós S.ALEMANY
- 18 **Crida dels sanitaris pels càncers i la grip** D.SILVA
El Racó del Veïnat
- 20 **POLÍTICA**
Entrevista a la regidora Maria Eugènia Gay C.ROCAMORA, S.ALEMANY
El Consell Plenari vota alterar el carril bici de la Via Augusta C.ROCAMORA, S.ALEMANY
- 24 **OPINIÓ**
X.TENORIO I L.JUBANY, M.ROYO, M.S.PUJOL
- 26 **FOTONOTÍCIA**
Mobilitat sostenible a la Via Augusta
- 28 **GENT DEL BARRI**
Entrevista a Francina Casamitjana J.MESTRE, N.PAREJO
- 30 **CULTURA**
Gòspel solidari del Rotary D.SILVA
- Mor Eduard-Arranz Bravo EL JARDÍ
- Mor Elisa Lacambra F.GONZÁLEZ
- 32 **El relat: Petita història de Po i Ci**
E. COROMINAS
- 33 **Les ressenyes de la Casa Usher: L'infinít dins d'un jonc**
La Torre de l'Aigua J.DE OLEZA
- 34 **BIOLOGIA I MEDI AMBIENT**
El Parc del Castell de l'Oreneta: 23 milions d'inversió N.PAREJO
Els futurs Jardins d'Oriol Martorell S.ALEMANY
Tala massiva d'arbres a Can Caralleu EL JARDÍ
One health: una sola salut G.VILALTA
- 36 **EXPLORAR EL JARDÍ**
Arbres centenaris M.JOSEP TORT
El faisà E.CAPDEVILA
- 38 **LA MIRADA JOVE**
El Jardí de les Escoles: BENVINGUTS A LA NOSTRA CIUTAT
- 39 **Escoles amb més peticions d'ensenyament en castellà** EL JARDÍ
- 40 **PETITS DE CASA**
- 41 **CUINA I NUTRICIÓ**
La patata F.V.SERRA
- 42 **GENT GRAN**
Els beneficis dels videojocs R.BARRUÉ
- 39 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**

**ODONTOLOGIA
I MEDICINA ORAL**

*Cuidem el teu somriure,
cuidem de tú*

- Odontologia general - Implants tecnologia CEREC
Ortodòncia invisible - Odontopediatria

Escaneja'm!

**APROPA'T I
CONEIX-NOS**

Visita i diagnòstic
sense compromís

C. Vallirana 28

937 978 493

Fins al 30 de novembre

NOVEMBRE

FINS AL 13 DE NOVEMBRE

► Exposició: **El disseny en l'economia circular - Premi Catalunya d'ecodisseny 2021**, Agència Residus de Catalunya **Centre Cívic Vallvidrera** c/ d'Elisa Moragas i Badia, 34
► Exposició: **Calma - ordre - bellesa**: Mostra de mandales. **Centre Cívic Vil·la Florida** c/ Muntaner, 544

FINS EL 15 DE NOVEMBRE

Instal·lació: **Llegim i compartim**. **Biblioteca de Sant Gervasi** c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85

2 DIJOUS

► 10.30 h
Itinerari: **El Paral·lel: Entre la cultura de masses, la transgressió i la conflictivitat social**, amb Salvador Lou **Casal Sant Ildefons** c/ de Marià Cubí, 111

Casal de Can Fàbregas c/ Pere Figuera i Serra, 1

► 17.30 h
Castanyada, amb panelllets, i cantarà la Pileta Sopena. **Llar Mn. Lluís Vidal** c/ Bigai, 12

► 18 h i divendres 3, 19.30 h
Projecció cinema: **Suncine30** **Centre Cívic Vallvidrera**

► 18 h
Cinefòrum, amb Laura Romeu: pel·lícula **Million dollar baby** **Centre Cívic Vil·la Urània**

► 19 h
Inauguració exposició: **Silènci matèric**, de Joan B. Domènech **Centre Cívic Pere Pruna**

► 20 h
Anem al teatre: **The Party** **Casal Sant Ildefons**
Preu: 23,60 €

3 DIVENDRES

► 17.30 h
Diverdivendres: **A la tardor, siguem boletaries!** + 6 anys **Centre Cívic Vil·la Urània** c/ Saragossa, 29

► 19 h
Concert: **És quan canto que hi veig clar**, amb Cor Al·lira. **Centre Cívic Can Castelló** c/ Can Castelló, 1 - 7

► 20 h també dies 4 i 5
Teatre: **Un marit ideal** **Teatre de Sarrià** c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
Entrada general: 12 €

4 DISSABTE

► 9.30 a 13.30 h
Taller: **Meditació i silenci** **Casa del Silenci** c/ Manacor, 1
Preu: 20 €

► 11 h
Concert per a nadons: **Els sons que ens acompanyen**, amb Kin Tin Tan. **Centre Cívic Vallvidrera**

► 11 h
L'altra ciutat: **Itinerari per Trinitat Vella**, amb Dani Ruiz **Centre Cívic Sarrià**

► 11 a 13 h
Observatori Fabra **Centre Cívic L'Elèctric** *centra. de Sant Cugat, km 6,5*

5 DIUMENGE

► 7.30 h
FentKmi: **Alpens - Cobert de Puigcercós**. Trobada: Plaça Sarrià **CE Els Blaus** c/ Cornet i Mas, 15
Preus: 50 a 30 €

► 10 a 24 h
V Mostra d'Entitats de Sarrià **plaça de Sarrià**
Organitza: Taula d'Entitats Sarrià

► 18 h
Concert: **Versus**, pop/electrònic amb influències de pop/rock **Nota79** *Vallirana, 79*
Entrades: 14 €

6 DILLUNS

► 17 h
Conferència: **Teresa Pàmies, la literatura com a crònica**, amb Marta Nadal i Brunès **Auditori Joan XXIII, Fundació CIC** *Via Augusta, 205*
Preu: 5 €

► 20 h
III Cicle de Música de Cambra: **Obres de Ravel, Poulenc, Gershwin i Khachaturian** **Teatre de Sarrià**
Entrada general: 20 €

► 20 h
Maragall a casa, de Josep M. Jaumà, amb Jep Barceló

Casa-Museu Joan Maragall c/ Alfons XII, 79
Preu: 15 €

7 DIMARTS

► 10.30 a 13 h
El Sumi-E: **La pintura zen**, amb Lurdes Civit **Casa del Silenci**
Preu: 40 €

► 17 h
Música: **Nit italiana amb Jonas Kaufmann**, amb Joan Casanovas **Casal Sant Ildefons**

► 17.30 h
Lletra petita: **Les punxes del Pinx**, amb Martha Escudero **Biblioteca de Sant Gervasi**

► 17.30 h
Coneix l'Arxiu Municipal del Districte Sarrià-Sant Gervasi **Centre Cívic Can Castelló**

► 18.30 h
Col·loqui literari amb Andreu Claret, periodista i escriptor **Centre Cívic Vil·la Urània**

► 19 h
Fem safareig: **Conyeixement**, amb Beti Badia Reig **Casa Orlandai** c/ Jaume Piquet, 23
Preu: 3 €

8 DIMECRES

► 17 a 18.30 h h
Curs: **J. V. Foix: Poesia i pensament**. Dies: dimecres 8, 15, 22, 29 de novembre i 13 i 20 de desembre **Vil·la Joana-MUHBA**
Preu: 45 €

► 18.30 h
Està en crisi la nostra comprensió de l'univers? Amb Antoni Prunés **Centre Cívic Vil·la Urània**

► 18.30 h
Xerrada: **Els drets al final de la vida**, amb Nani Hidalgo **Centre Cívic Vallvidrera**

► 19 h
Pantalla BCN: **El padre** **Centre Cívic Vil·la Florida**

► 19 h
Presentació i debat sobre l'exposició: **Sobreviure als camps de maduixes**, amb Pablo Tosco **Casa Orlandai**

► 19 h
Espectacle nadons: **Ba ba Bach!** **Casa Orlandai**

► 20 h
Concert: **Maréh**, nominat al Latin Grammy 2023. **Nota79**
Entrades: 25,50 €

9 DIJOUS

► 17 h
Música: **Frank Sinatra** **Casal de Can Fàbregas**

► 18.30 h
Presentació del llibre **El margen fértil (i altres poemaris)**, de Rosamaria Alberdi. **Fundació Felícia Fuster** c/ Camps i Fabrés, 3-11

► 19 h
Xerrada: **Qui és el nou Nobel?** **Libreria Casa Usher** c/ Santaló 79

► 19 h
Teatre: **El llegat**, amb InCite **Centre Cívic Vil·la Florida**

► 19 h
Intèrprets catalans històrics: **Josep Cervera Brel, el contra-baixista virtuós de Peralada**, amb Carles Cervera **Sala de la Caritat de la Biblioteca de Catalunya**

Institut d'Estudis Nord-americans *Via Augusta, 121*
► 20 h
Teatre: **En Narcís s'ha tornat boig!** **Teatre de Sarrià**
Entrada general: 12 €

10 DIVENDRES

► 17.30 h
Sentits i sentiments. **Contes sense sostre**, amb Maria Ten d'Umpalumpa. + 4 anys. **Biblioteca Clarà**

► 18.30 h
El Jardí 100! I presentació del llibre **Arquitectura a Sant Gervasi, Sarrià i Vallvidrera** **Casa Orlandai**
Organitza: Premsa Local El Jardí

► 18.30 h
Inauguració de l'exposició: **Diàlegs amb la mirada** amb Rosa M. Barolet i Meritxell Malleu **Centre Cívic Can Castelló**

► 18.30 h
Xerrada: **Els camins de la veu**, amb Mercè de la Fuente **Casa del Silenci**

► 19 h

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

Música: **Tarsis**, trio de guitarres flamenques **Centre Cívic L'Elèctric**

► 19.30 h
Nit de Jazz: **Andreu Domènech Quartet** **Espai Putxet** *carrer Marmellà 13*

► 19.30 h
Concert homenatge a Alicia de Larrocha, amb Juan Gallego - Coin, piano **Jardí dels Tarongers** c/ de la Ràbida, 5

Aportació: 10 €
► 20 h
Sessió SomnisCineClub: **De Quijotes y semillas** **Mercat Cultural Vallvidrera**

Preu: 3 €
► 20 h
Concert: **És quan canto que hi veig clar**, amb Cor Al·lira **Centre Cívic Pere Pruna** c/ Ganduxer, 130

11 DISSABTE

► 9.30 h
Excursió: **Caminem entre Barcelona i Vallvidrera, pel turó de la Magarola**, amb Rafa López Martín **CC l'Elèctric i CC Vallvidrera**

► 10 a 20 h
27a Mostra del Comerç de Sant Gervasi c/ Muntaner, entre Bisbe Sivilla i Ronda del General Mitre
Organitza: L'Eix Comercial de Sant Gervasi - Barnavasi

► 10 h
Ruta literària: **De la plaça Molina al Turó Park amb ulls de poeta**, amb Ruth Galve. **Centre Cívic Vil·la Urània**

► 20 a 22 h
Festa de Sant Martí, amb Lluís Estrada i Mas Molla **Mercat Cultural Vallvidrera**
Preu: 8 €

12 DIUMENGE

► 12 h
Sardanes a la Plaça plaça de Sarrià

► 17 h
Un relat amb futur: **Ricard Julià Capdevila** **Teatre de Sarrià**

► 20 h
Concert: **Gonza Silva**. **Nota79**
► 20.30 h
El documental del mes: **Adeu, estimats haters** **Teatre de Sarrià**
Entrada general: 3 €

13 DILLUNS

► 17 h
Conferència: **Picasso jove/Picasso genial**, amb Mariona Mi-llà i Salinas, pintora i escultora **Auditori Joan XXIII, Fundació CIC**
Preu: 5 €

► 18.30 h
Taller: **Document de voluntats anticipades**, amb Nani Hidalgo **Centre Cívic Vil·la Florida**

► 19 h
Club de lectura: **Una vegada va ser estiu la nit sencera**, de Elisabet Riera. **Libreria Casa Usher**
Preu: 5 €

► 19.30 h
L'òpera entre bambolines: **Doña Francisquita, d'Amadeu Vives**. **Casa Orlandai**
Preu: 4,50 €

14 DIMARTS

► 17 h
Teatre Fòrum: **Yo, Mujer Negra** **Casal Sant Ildefons**

► 17.30 h
Lletra petita. **Posem-hi color!** amb Anna Casals. + 4 anys **Biblioteca de Sant Gervasi**

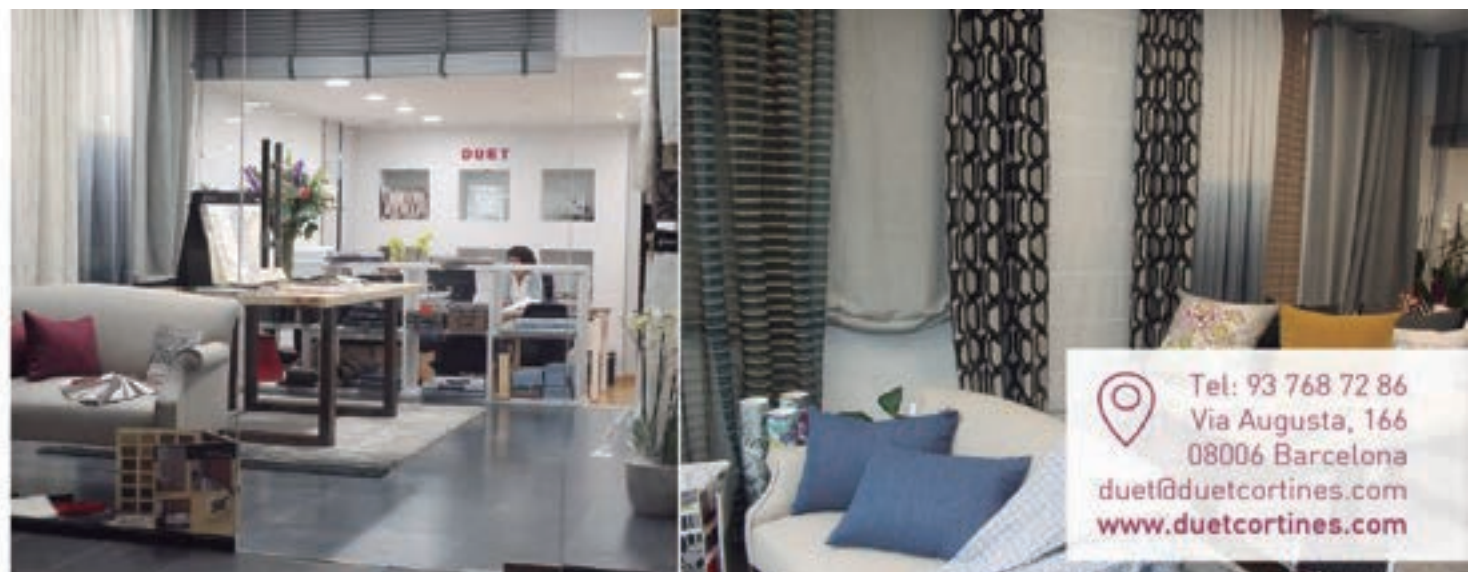
► 18 h
Conferència: **Document de**

 DUET CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaidis
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

 Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

voluntats anticipades.

Centre Cívic Can Castelló
▶ 19 h
Aires poètics: **Blanca Llum Vidal**
Casa Orlandai
Preu: 3 €

15 DIMECRES

▶ 10.45 h
Itinerari: **Ruta de la memòria gitana i la rumba catalana**
Casal de Can Fàbregas
▶ 17 h
Cine forum: **El loco del pelo rojo**, amb Joan Casanovas
Llar Mn. Lluís Vidal
▶ 17.30 a 20.30 h
Art i ciència de les nostres secre(t)cions, amb Anouchka Skoudy i Rosa Gasà
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19 h

Club de lectura: **Els ulls de sorra**, de Joan-Lluís Lluís
Llibreria Casa Usher
Preu: 5 €
▶ 19 h
Rock & Films: **C'mon everybody!**, amb Xesco Montañez.
Casa Orlandai

▶ 19 h
Xerrada: **L'era daurada del cinema**, amb Oriol Rosell
Centre Cívic Can Castelló

DEL 16 DEL XI 2 DEL XII

Exposició: **Homenatge a Manuel Vázquez Montalbán: 20 anys sense el Manolo**
Centre Cívic Vallvidrera

16 DIJOUS

▶ 17.30 h
Primeres passes. **El Peix Peixet**, amb Montse Dulcet. Fins a 3 anys
Biblioteca Clarà
▶ 19 h
Petites bambolines:
Please don't stop the music
Centre Cívic Vil·la Florida

▶ 19 h
Vespres de pensament: **Postveritat, tecnologia i fake news.**
Biblioteca de Sant Gervasi

▶ 19 h
Com es pinta la música de cambra?, amb M. José Anglés
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 20 h
Concert: **Jaume Arnella**
Casa del Silenci

17 DIVENDRES

▶ 17 h
Minielèctric: **Dia universal dels drets dels infants**
Centre Cívic L'Elèctric
▶ 19.30 h
Activitat familiar. Nit de Teatre:
Qui ha comès l'assassinat?, Espai Putxet
▶ 19.30 h

Concert homenatge a Victòria dels Àngels, amb Ulrike Haller, soprano, i David Malet, piano
Jardí dels Tarongers

▶ 20 h
L'imperdible dels divendres:
Angeladorrm + Òs bru.
Casa Orlandai

▶ 22 h
Nit de DJ's
Mercat Cultural Vallvidrera
Preu: 3 €

18 DISSABTE

▶ 10.30 h
Taller sensorial per a la petita infància, amb Laia Sagú i Gerard Nelo. Fins a 3 anys
Casa Orlandai
Preu: 4,4 €

▶ 11.30 a 12.30 h
Club de lectura infantil:
Atreix-te amb els llibres
Biblioteca de Sant Gervasi

▶ 18 h
Barcelona Districte Cultural:
Salve Regina.
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 21 h també dies 19, 24, 25 i 26
Teatre musical: **Joseph i l'increïble abríc en technicolor**
Teatre de Sarrià
Entrada general: 17 €

20 DILLUNS

▶ 17 h
Conferència: **Einstein, la llum i l'Univers**, amb Xavier Roqué
Auditori Joan XXIII, Fundació CIC
Preu: 5 €

▶ 19 h
Setmana Bach: **Concert a l'altra banda del mar**, amb Sambach
Casa Orlandai

22 DIMECRES

▶ 9 h
Caminades a mida: **De Montcada a St. Adrià de Besòs**
Casal Sant Ildefons
Casal de Can Fàbregas

▶ 18 h
Xerrada: **La grandària de la Terra i l'error de Colom en calcular el viatge a les Índies orientals**, amb Xavier Bohigas.
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 19 h
Pantalla BCN: **Una família perfectament normal.**
Centre Cívic Vil·la Florida

▶ 19 h
#PoesiaQueEtParla. **130 anys de "La vaca cega"**
Casa-Museu Joan Maragall
Preu: 15 €

▶ 19 h
Cafès literaris: **Per què ser feliç quan podries ser normal?**
De Jeanette Winterson
Casa Orlandai

Preu: 3 €
▶ 19 h
Les veus de la república: **La vida quotidiana de Johann Sebastian Bach, mestre de capella**
Casa Orlandai

23 DIJOUS

▶ 17.30 h
Primeres passes: **Que ve el llop!**
amb Lucía Barea. Fins a 3 anys.
Biblioteca de Sant Gervasi

▶ 17.30 h
Sac de Rondalles. **La cançó de la Josepha**, amb la Fundació Open Arms. + 4 anys.
Biblioteca Clarà

▶ 20 h
L'imperdible dels divendres: **J. S. Bach i el seu temps**
Casa Orlandai

▶ 20 h
Arts escèniques: **Mono sapiens**,
Centre Cívic Vallvidrera

27 DILLUNS

▶ 17 h
Conferència: **L'Afganistan dels talibans**, amb Mònica Bernabé
Auditori Joan XXIII, Fundació CIC
Preu: 5 €

29 DIMECRES

▶ 18.30 h
Xerrada: **Violència obstètrica**, amb Anna Olivella,
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 20 h
Documental: **Les mans d'Àlicia.**
Teatre de Sarrià
Entrada general: 5 €

NOMENCLÀTOR

El carrer d'Alfons XII

JESÚS MESTRE CAMPI

L'enyorat activista Jordi Llorach ens descriu encertadament aquest indret: "Segurament des d'èpoques romanes, aquests paratges han estat travessats per una via molt utilitzada per persones i tota mena de carruatges. Comunicava la Barcelona emmurallada amb la part meridional de la serra de Collserola i transcorria pels actuals carrers d'Alfons XII, Atenes i Sant Gervasi de Cassoles. Des de l'any 1878, pel carrer d'Alfons XII hi van circular tramvies a vapor — amb el número 17 — que feia el recorregut des de la plaça Catalunya fins a prop de l'església dels Sants Gervasi i Protasi. L'any 1903 la línia va ser electrificada, i va ser eliminada poc després de la Guerra Civil. Tot plegat, ocasionà que el carrer d'Alfons XII esdevingués una mena de carrer major, entorn del qual i a partir del segle XIX, s'hi van edificar cases d'un o dos pisos, locals i magatzems amb activitats menestrals i algunes torres senyorials" (El Jardí de Sant Gervasi, 27 de març del 2017).

El carrer d'Alfons XII neix a la Travessera de Gràcia i acaba a carrer de Sant Elies. Antigament, fins al planejament del carrer de Sant Elies a principis del segle XX, tenia continuïtat i es fonia amb el carrer Atenes abans de connectar amb el carrer de Sant Gervasi de

Cassoles. Era el recorregut de l'antic camí de Barcelona a Sant Gervasi i, de fet, es podia considerar com a part del carrer Major de Sant Gervasi, i la seva urbanització va molt lligada al tramvia. A mitjan segle XIX se'l coneixia com a carrer del 'Colegio', ja que a tocar de la plaça Molina hi havia el Col·legi Carreras, un gran internat amb alumnes de l'elit benestant barcelonina. Entre els professors hi havia persones molt conegudes de la cultura i la ciència de l'època.

En el carrer hi havia edificis i torres senyorials remarcables. De sud a nord, s'hi trobava la Casa Laforja, poc després hi va haver la seu social i les pistes de tennis del Barcino, a principis del segle XX, i gairebé al davant Can Ferrer, que encara sobreviu, tot i estar amenaçada de ruïna. Era la casa d'un dels principals fabricants tèxtil de Catalunya, la família Ferrer Vidal. A tocar de la plaça Molina, Joan Maragall va anar a viure en un gran edifici amb la seva nombrosa família, l'actual Casa-Museu Joan Maragall.

Passada la Via Augusta — llavors avinguda del Carril — hi havia l'estació del tren de Sarrià i el Col·legi Carreras, i més enllà la Casa Sagnier, la Casa Brusi i la Casa Gil, aquestes dues darreres desaparegudes. Finalment, a la cantonada amb el carrer Wagner, on pròpiament començava el carrer Major, hi havia la seu de l'Ateneu de Sant Gervasi de Cassoles, la principal associació de la vila. Hi ha prou edificis que ens recorden com podia ser el carrer que, avui, manté la seva tradicional activitat comercial i vida social. Potser si es recupera Can Ferrer, mantindrà encara més aquest tarannà d'un dels carrers més destacats de Sant Gervasi. ■

Gravat de mitjan segle XIX del Col·legi Carreras, construït el 1847 prop de la plaça Molina. Autor desconegut, Fons Manuel Castelalet.

scÖts

CORSETERIA + MODA ÍNTIMA + BANY

Especialistes en corseteria: confort, maternal, esportiva, terapèutica, bodys, falxes i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

LLENCERIA PER A PRÒTESIS

C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90

Història d'El Jardí

Així va néixer El Jardí

JESÚS MESTRE

Entre 2011 i 2013 vaig estar treballant en els llibres *L'Abans de Sarrià i de Sant Gervasi*, dos voluminosos

llibres que són uns reculls gràfics d'entre 1875 i 1975. Com a sarrianenc, conec prou bé la història i el tarannà de la vila i la seva gent, però desconeixia molt Sant Gervasi. I encara menys, Sant Gervasi de Cassoles. La feina de base d'aquests llibres era recollir fotografies d'època, documentar-les i captar informació addicional dels cedents a partir de les converses que s'establien en la cessió. Vaig entendre, aleshores, que mentre a Sarrià som molt conscients de la nostra identitat i idiosincràsia, a Sant Gervasi s'estava perdent, hi havia poc sentiment de pertinença. Vaig parlar d'aquesta qüestió amb mossèn Carles Sauró, llavors rector de la Bonanova; Salvador Albuxech, president de Barnavasi i vicepresident del Consell de Barri, i amb altres agents socials com Lluís Arboix, president de l'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles; Bartolomé Criado, president de l'Associació de Comerciants i Veïns del Turó Parc; la Junta de l'Associació de Veïns del Farró, on hi havia Pep Arisa, Alcía Cercós i Ester Rodríguez; amb Fran Ribera, de l'Associació de Veïns i Amics del Putxet, o amb en Jordi Llorach, entre molts altres. Tots ells eren conscients de la qüestió identitària i estaven treballant per revertir-la. També els vaig parlar del projecte de fer

una revista de barri, gratuïta i amb el suport del comerç, i em van animar. Encara era viu el record de *Sant Gervasi Informació*, una revista mensual publicada per Barnavasi entre 1988 i 2003, amb 15 anys d'existència i gairebé 150 números publicats. Rosa Castells en va ser una de les principals animadores en la primera etapa.

L'any 2014 col·laborava amb la revista *La Fada de Sarrià*, un projecte de Pau Galí, persona amb molta experiència en el camp dels mitjans de comunicació i que va morir el 2020, durant la pandèmia, comportant la desaparició de la publicació. Vaig proposar al Pau de fer una revista similar a la Fada a Sant Gervasi, però amb més equilibri entre la part de continguts i de publicitat. Després de donar-hi moltes voltes, no ens vam posar d'acord amb en Pau i, amb el Martí Rodríguez, que també treballava a La Fada, vam decidir tirar endavant el projecte de Sant Gervasi, i vam constituir El Jardí de Sant Gervasi S.L. El tema del nom de la publicació era una qüestió delicada, i finalment es tendí per El Jardí, com a record de l'antiga identitat d'una vila que va créixer com una ciutat-jardí entre turons al peu de Collserola, seguint el somni de molts barcelonins de la segona meitat del segle XIX de gaudir d'una "caseta i un hortet". Mercè Rodoreda ens ha parlat llargament de la màgia dels jardins de Sant Gervasi. Així, el novembre de 2014, ens vam llançar, en Martí i jo, a publicar el primer Jardí.

El Jardí de Sant Gervasi

Els primers passos d'El Jardí de Sant Gervasi van ser complicats, amb edicions de només 24 pàgines, i una redacció

formada per en Martí, la Gràcia Farràs com a dissenyadora, i la Maria Antònia Fernández i la Montse Roig com a redactores. Però aviat van començar a arribar altres col·laboradors: l'enyorat Jordi Llorach, l'Albert Anglès-Minguell... i des del número 3, vam comptar amb el fotògraf Javi Sardà, que ens va permetre fer un pas endavant en la part il·lustrada; i amb la Maria Josep Tort, que va fer el primer "Explorar el jardí", al que aviat s'hi va afegir "L'ocell" d'Enric Capdevila, que encara continuen sortint a cada diari. Amb el número 4, de febrer de 2015 i dedicat al Carnaval, vam passar a 32 pàgines, i vam començar les entrevistes en profunditat de "Gent del barri", que vam dedicar en aquest cas a Xavier Trias, llavors alcalde de Barcelona. A principis de 2015 vam crear el web, en una versió molt més bàsica que l'actual.

La tardor de 2015 vam passar a 40 pàgines i s'incorporaren l'Elena Bulet i, sobretot, la Carme Rocamora, dues joves estudiants de periodisme que van portar aire nou al projecte i van permetre fer El Jardí amb criteris més periodístics. Aleshores, quan ja portàvem un any, s'havien consolidat una colla de col·laboradors, alguns temporalment (les il·lustracions de Patricia Trujillo, el text del Mosso d'Esquadra Xavier Boned, els articles de Marc Talló, Neus Mestre, Pau Farràs, Salvador Torrents, Esteban Galindo, Maria Rosa Godes, Marina Barroso, Roser Díaz, Juanjo Compairé, Jordi Quer, Blai Pérez, Glòria Vilalta... i molts altres); i d'altres, amb més continuïtat i que segueixen fins a l'actualitat com les de Fra Valentí, la Fundació Uszheimer,

Eduard Sant, Jaume de Oleza, Marta Trius o Montserrat Cornet. El Jardí ja estava ben encaminat.

Un puntal bàsic en aquesta primera etapa va ser la coordinació comercial, en mans d'en Martí, que va aconseguir fidelitzar un grup d'anunciants que han seguit en el projecte al llarg de molts anys. Tant a ells com als molts anunciants més puntuals, els agraïm la seva confiança en nosaltres. Poc després s'incorporà la Mariona Alumà com a comercial, en suport a en Martí.

El Jardí ha buscat mostrar la vida dels barris: la política en els Consells de Barrs, a l'Audiència Pública i als Plenaries; la societat en les notícies socials i en les activitats de la gent; la cultura en els actes que es fan en els equipaments culturals, o en les mostres de cultura popular en les festes tradicionals que acostumen a organitzar les associacions. I donar ressò dels esdeveniments importants, com els fets de setembre i l'octubre del 2017, quan vam fer un seguiment molt detallat. Tanmateix, també hi havia símptomes que calia fer una renovació cap a un plantejament més col·lectiu de la gestió del projecte. Les col·laboracions al diari eren sense cost, tot i que hi havia una remuneració en els membres del Consell de Redacció pels articles i fotografies. Però el voluntariat era el que permetia mantenir el diari. Aleshores, a la primavera de 2018, vam fer el procés per passar de ser una SL a una cooperativa. El darrer El Jardí de Sant Gervasi va ser el número 42, de juliol del 2018. El setembre naixia El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià, publicat per Premsa Local El Jardí SCCL. ■

Present d'El Jardí

Gràcies per fer-nos bategar!

**CARME
ROCAMORA**

Tampoc no ens enganyarem. No ha estat un camí gens fàcil i estic segura que moltes de les persones del nucli estret que ens desvivim perquè El Jardí surti cada mes als carrers de Sarrià-Sant Gervasi ens hem plantejat plegar alguna vegada. En totes aquestes ocasions, amb el compte corrent amb números vermells i amb la preocupació de no poder pagar la feina a temps, trobàvem l'escalf en el retorn agraït i generós del veïnat. Dels socis i subscriptors. Dels lectors, que sou el motiu pel qual aquest projecte ara arriba a fer 100 números.

Fer el pas a cooperativa va ser un encert. En un món global en què el sistema capitalista ens fa cada cop més individualistes, fer comunitat a través d'un diari que es desmarca d'aquestes lògiques és un orgull. Però el cooperativisme i el voluntariat també cremen, perquè no és fàcil viure al marge del sistema. Hem perdut durant el camí a persones que han estat puntals imprescindibles, perquè la retribució econòmica o les condicions no eren les suficients. Perquè no ens hem sabut cuidar com toca. Són errors que intentem corregir dia a dia, amb més o menys traça. A totes elles, un agraïment immens. No va ser fàcil.

D'altres continuem així com podem, acompanyats de noves veus que ens fan créixer cada dia. Sobre el paper soc la redactora en cap del diari, però la realitat és que soc una afortunada per poder aprendre cada dia de tots els periodistes que ho fan

possible i aporten les seves paraules i coneixements al projecte. En els últims anys, hem tingut incorporacions que ens han permès ampliar qualitativament els continguts. Aquí vull parlar en Sergi Alemany i les seves meravelloses entrevistes a Gent del Barri. Era el seu compromís inicial, però no va fugir quan va caler fer tasques menys agraïdes per mantenir el dia a dia del diari. Sense ell, jo no podria seguir aquí. Gràcies, company de mil coses. Totes bones.

Però també cal destacar en Pol Vendrell i en Dani Silva, que han après al diari i ens han fet aprendre. I la quinzena de col·laboradors que s'ofereixen per cobrir temes o opinions i que aporten mirades interessantíssimes. Molts, com l'Ana Rubió, el John McAulay, el Jordi Isern, la Sofia Puvill, la Maria Soucheiron, la Roser Díaz, la Marta Royo, el Max Cahner, la Maria Bascompte, el Miquel Saumell i el Jaume Clotet. Sense les correccions per fer un bon ús del català, la nostra llengua i l'única que fem servir al diari, que fem servir al diari, no seríem res. Gràcies a la Maria Antònia, Hèctor Llull, Carles Dachs i Pau Oró. Per últim i no menys important, tenim la sort de gaudir de la visió rere la càmera del Frederic Esteve, el nostre fotògraf que fa que les notícies tinguin molt més sentit. I del Ferran Vives, a peu de carrer repartint amb més il·lusió i simpatia que ningú El Jardí. Sou tots un orgull.

Aquest és un projecte profundament col·lectiu. Ara, al Consell Rector tenim la sort de comptar amb noves persones que ens reimpulsen voluntàriament, per amor al projecte, com l'Enric Capdevila, l'Araceli Vilarassa, el Jordi Bosch, el Martí Rodríguez, el Roger Tomàs, la Roser Argemí i el Salva Ferran. I la nostra nova dissenyadora, la Laia Arisa, que des del primer dia se n'ha sortit

fent una feina impecable, gens fàcil. La Gràcia Farràs va deixar el llistó molt alt.

No m'agradaria focalitzar aquest article en la meua persona. Però sí penso que és important una petita visió de tot el que ha suposat El Jardí a la meua vida. Jo avui no seria on soc -treballant a Nació fent política parlamentària i col·laborant amb RAC1 i 3Cat, visita al Xavier Gaset inclosa si no hagués topat amb aquest projecte. En Jesús Mestre i en Martí Rodríguez em van obrir les portes de bat a bat, i no els puc estar més agraïda. A la universitat em van donar un títol de periodista, però jo vaig aprendre l'ofici en els carrers de Sarrià-Sant Gervasi. Vaig aprendre que no es pot escriure una bona notícia sense dedicar temps a les persones que t'expliquen les seves preocupacions, alegries i pors. Vaig aprendre que s'ha de tenir una mirada àmplia, fugir dels prejudicis, contrastar-ho tot. Saber parlar, però sobretot escoltar. Escoltar molt. Vaig aprendre que pots fer mal a una persona si t'equivoques quan escrius. Que cal tenir molta cura. Vaig aprendre que no hi ha res més important que cuidar, lluny de voler l'exclusiva. Vaig aprendre que aquest nostre és un districte profundament humà. Que t'acull i t'impulsa. Tant de bo qualsevol periodista hagi pogut sentir l'amor de les fonts com jo he pogut fer-ho.

Va arribar un moment, després de la pandèmia, que la meua situació personal i professional em va fer col·lapsar. En una Barcelona disparada pels preus alts que t'expulsa dia rere dia, vaig decidir tornar a Menorca, la meua terra natal. Amb els meus. Va ser una bona etapa. Però cada vegada que agafava l'avió per visitar Barcelona, els ferrocarrils per arribar

a Sarrià eren la primera parada. Mai em vaig separar del barri i vaig descobrir que allò també era la meua terra. Així m'ho vaig fer sentir.

Hem fet 100 números. Cadascun l'hem parlat, suat, discutit. Hem discrepat molt. Moltíssim. Però ens n'hem sortit. Els disgustos més greus no han estat per individualismes i egoismes, han estat per no poder arribar a tot. Per no poder donar veu a tothom que ens ho ha demanat. Per no poder fer més periodisme d'investigació. Per no tenir recursos i mans. Per no poder pagar com toca. I aquest serà el nostre repte per a la nova etapa: poder fer més periodisme, remunerar-lo bé, poder explicar-ho tot i bé. Fiscalitzar, fiscalitzar molt perquè una ciutadania desinformada no pot ser crítica. I cal gent crítica. I també trencar les visions dels diaris generalistes respecte al nostre territori. L'espectacle grotesc als mitjans nacionals amb les ocupacions de la Bonanova il·lustren aquesta necessitat.

El Jardí és la millor notícia de la meua vida. I espero que tots ho sentiu casa. El vostre espai per potenciar les xarxes veïnals. El lloc on conflueixen múltiples visions de la vida. L'espai que vol transformar, l'altaveu de moltes injustícies i també de la dignitat de la gent que lluita, lluita i lluita. L'espai cooperatiu que, en un dels districtes més adinerats de la ciutat, continua posant el focus en les desigualtats. Perquè no podem ser barri sense ser comunitat, sense voler que tots tinguem les mateixes oportunitats. Llarga vida a El Jardí. A vosaltres, col·laboradors. I sobretot als lectors, el nostre únic motiu per avançar cap a 100 números més. Sou el nostre batec. Sou família. Gràcies! ■

La Comunitat d'El Jardí

**ENRIC
CAPDEVILA**

Des que fa nou anys vam plantar El Jardí a Sant Gervasi, la comunitat de persones vinculades al diari

no ha deixat de créixer i el nombre de lectors s'ha disparat de manera exponencial. Inicialment, només hi havia el diari mensual en paper, però amb la remodelació de la web, ara publiquem notícies al llarg del dia i rebem més de 1.000 consultes de mitjana diària. Per altra banda, el nombre de persones que fan possible aquest diari de premsa local també ha crescut proporcionalment: amb el canvi a cooperativa i les diferents campanyes, hem arribat al nombre actual de 84 socis i 115 subscriptors; l'equip de treballadors, també s'ha redimensionat fins a les 10 persones actuals, i finalment el nombre de col·laboradors -responsables de continguts, mecenes, punts de distribució...-, també s'ha multiplicat.

Necessitem el teu suport

Ara, ha arribat el moment de fer un salt d'escala i seguir el lema del 9è aniversari, "Del 100 al 200". Volem arribar als

200 números, 200 socis i 200 subscriptors, cosa que ens permetrà consolidar aquest creixement amb autonomia i solvència, sense dependre tant de la publicitat en paper ni de les subvencions.

Per aquest motiu, a l'assemblea de tardor del passat 21 d'octubre, es van acordar dues mesures que van en aquesta línia:

La primera, recollida en el nou règim intern que hem desenvolupat, és que per ser soci d'El Jardí caldrà fer-se'n subscriptor, i així rebre el diari mensualment, seguint la línia d'altres mitjans de premsa local amb els quals hem estat en contacte. El principal motiu és potenciar la figura de soci, i simplificar la gestió i clarificar la relació de les dues figures més vinculades a la cooperativa: la de socis, recollida als estatuts i la llei de cooperatives, que implica una aportació inicial al capital social i la participació en l'assemblea, i la de subscriptors, que implica una aportació anual a canvi de rebre la revista mensualment, en paper i/o digital.

Actualment, dels 84 socis, només 30 són subscriptors, i en diverses assemblees ens han fet arribar la demanda d'unificar les dues figures. De fet, la figura de subscriptor es manté igual, i tot i que seria desitjable que a més de la subscripció fessin l'aportació inicial per a ser soci; avui

hi ha 115 subscriptors, dels quals 85 no són socis.

La segona, també seguint la línia d'altres mitjans, és que hem actualitzat i flexibilitzat les quotes anuals de les subscripcions: hem apujat 5 euros les quotes actuals, que queden en 35 € el digital i 50 € paper+digital, i hem afegit una quota solidària (60 € paper i 90 € digital) i una voluntària -amb un import opcional superior a la solidària-. Aquestes noves quotes s'aplicaran a partir de gener del 2024.

Amb tot això, volem potenciar la comunitat d'El Jardí, incrementar la base de lectors en línia i en paper, i que aquests es vagin vinculant ja sigui col·laborant, rebent el diari mensualment (subscripció) o aportant al capital social i decidint a les assemblees o com a membres del consell rector (base social de la cooperativa). I volem enfortir l'economia, perquè els recursos propis que generem garanteixin una llarga vida a El Jardí. ■

Subscriu-t'hi!

diarieljardi.cat/subscripcio

30 € l'any: PDF

45 € l'any: PDF + PAPER

El Jardí
PREMSA LOCAL · SCCL

A partir de gener de 2024, els preus de les subscripcions seran de 35 € l'any el pdf i de 50 € any pdf + paper

Persones disposades a transformar el món

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

Portes Obertes
Inscriu-t'hi!

93 602 30 00 www.santignasi.fje.edu

Residencial Augusta Park

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona
93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com

Garantia de seguretat Covid-19

Residencial Bellesguard Park

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona
93 254 05 70
reservas@bellesguardpark.com

- Test antigens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós

SIS BARRIS

El Jardí del meu barri

MAX CAHNER

Per aquesta edició número 100 d'El Jardí de Sarrià-Sant Gervasi toca parlar d'aquesta fita, del paper de la premsa de barri al segle XXI i de la seva vigència. Aviso que no soc un expert en la matèria, però com a veí del districte i persona que s'interessa per

allò que passa al meu voltant si voldria destacar que significa l'existència d'un mitjà local com aquest.

En un temps on l'accés a la informació és més fluid que mai, on tots estem consumint notícies de manera constant i voraç, on molta gent pensa, escriu i opina de més temes que mai, on tens a l'abast qualsevol informació de qualsevol part del món a un clic, resulta freqüent que ens ubiquem més i millor respecte a allò que passa a milers de quilòmetres que allò que succeeix tres carrers més amunt de casa.

La premsa i la informació ens bombardeja de manera constant amb avisos, notificacions, titulars i exclusives i de cop entrem en espirals de bulímia informativa que ens fan sentir esgotats. I perdem la perspectiva d'allò important i d'allò que passa on vivim. Perquè l'entorn en el qual viu cadascú és molt important, és la teva arrel, el teu sosté, la base del teu dia a dia i el fonament del teu benestar. I sovint sabem molt poc dels nostres veïns, d'allò que preocupa a les escoles, als centres de salut i als casals del nostre barri, quins problemes tenen les nostres associacions de famílies, el veïnat organitzat en associacions, les entitats que constantment organitzen esdeveniments que omplen de vida els nostres espais més propers.

La falta d'un equipament que necessitem, la manca d'un servei al qual no tenim accés, les obres que afecten la nostra mobilitat, la millora dels parcs on passem necessiten tenir espais de difusió, de queixa i de denúncia més enllà de les institucions. També el petit comerç, les entitats de cultura popular, els col·lectius, les plataformes que agrupen veïnes i veïns autoorganitzats que no disposen dels mitjans i s'alimenten de la força de la proximitat necessiten altaveus on encabir els seus missatges i fer arribar la seva veu als qui viuen, senten i pateixen les mateixes situacions.

Només la premsa de barri i diaris com El Jardí de Sarrià-Sant Gervasi omplen de contingut allò que succeeix davant de casa i sovint escapa del nostre radar. Allò que ens afecta directament, allò que veiem canviar o volem canviar, allò que ens molesta o allò que anhelem. La premsa local és aquella que està més a peu de carrer, més ben connectada, que millor entén què i com pensa la gent, perquè al Jardí escriu, comenta, informa i el llegeixen veïnes i veïns del districte.

Disposar d'aquest mitjà resulta un element molt valuós de reivindicació dels nostres barris, narrador les nostres històries, transmissor dels nostres problemes i altaveu dels nostres conflictes. No oblidem que no només es tracta d'una necessitat sinó que es tracta també d'un dret que tenim tota la ciutadania, estar degudament informats.

Si no existís El Jardí, s'hauria d'inventar. Per molts anys més! ■

MAX CAHNER ÉS POLITÒLEG, HA TREBALLAT DE COOPERANT, CONSULTOR, I ÉS EXCONSELLER DE BARCELONA EN COMÚ A SARRIÀ-SANT GERVAZI.

SALUT I BENESTAR

100, un número a celebrar

GLÒRIA VILALTA

Sempre és bonic celebrar. De fet, ho podríem fer cada dia. Celebrar que estem vius, celebrar la sortida del sol, celebrar tot el que hi ha. Celebrar és alegrar-se. Jo m'alegro d'aquests 100 números d'El Jardí. Per un diari gratuït i en paper, és una gran fita. Les fites i els objectius

també convé celebrar-les. I celebrar és també fer-ne una festa o fer algun acte que remarqui el fet, com aquesta edició d'enguany.

Tot i que hi ha motius per celebrar cada edició d'aquest magnífic diari, l'edició número 100 és especial. De la mateixa manera que celebrem més els 50 anys que no pas els 49 o els 51. Les dates rodones tenen un plus, i més si és un 10 o un 100.

El 100 en numerologia correspon al nombre 1. L'1 és l'inici de tot, el naixement, l'origen. La unitat conté tot el que existeix. En geometria, correspondria al punt. A partir de dos punts, sorgeix el segment, i a partir d'aquest i d'un tercer punt, obtenim el triangle, i així podem anar-ho construint tot. El punt o l'1 ho és tot i a la vegada conté totes les possibilitats. És un nombre molt quàntic, en aquest sentit. A partir de l'1, es construeixen els altres nombres. De fet, en els seus orígens, l'1 era un punt, el 2, dos punts...

El zero prové de la paraula sànscrita sunya, que significa buit. Els grecs no el consideraven, perquè no era "construïble". No era real. Però arribà a la cultura àrab i, com el gran matemàtic Muhammad Ibn-Musa al Khwarizmi, l'utilitzaren molt. Desenvolupant l'àlgebra i el zero. No fou l'única cultura, però. Els Maies, per exemple, tenien un símbol que el representava, i significava absència. En diferents indrets i cultures, doncs, el significat coincideix. Es tracta d'un símbol, una cosa que en representa una altra de superior, i per tant és universal.

Tornant al 100, podríem dir que el 10 és un estat desenvolupat de l'1. És una altra octava, i per tant conté l'1 però en un altre nivell. Això mateix podem dir del 100. El 100 pot significar un nou inici, un començament, però amb una història darrere. Així entenc jo aquesta celebració, una alegria, una festa per agrair i observar amb respecte i admiració tot aquest recorregut, i a la vegada, una oportunitat per un nou impuls.

Moltes felicitats i per molts anys!!! ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONA.

EL RADAR DE SARRIÀ

Dretes, esquerres i liberals

MIQUEL SAUMELL

No em considero una persona de dretes, tot i que alguns que no em coneixen gaire de vegades em diuen que soc de dretes. Però no soc una persona de dretes, amb tots els meus respectes per a les persones que es defineixen de dretes. En un país amb

tan poca cultura política com el nostre, tot sovint es confon ser de dretes amb ser liberal. I una cosa té poc a veure amb l'altra.

D'esquerres, però, tampoc m'hi considero. Si contraposo les definicions clàssiques de l'esquerra i de la dreta amb les meves opinions i actuacions, observo que en determinats temes soc més d'esquerres que molts que diuen ser-ne. Em venen al cap aquelles persones que podríem definir com de l'esquerra papepera, és a dir, aquella esquerra que només ho és sobre el paper. I ja sabem que el paper ho aguanta tot, però no necessàriament reflecteix la realitat.

Veient com tantes persones que s'autoproclamen d'esquerres - o de dretes, tant se val - pretenen viure de la rifeta pública, és a dir, de les subvencions públiques i, si pot ser, amb un lloc de treball garantit de per vida per una administració pública (funcionaris i assimilats), estic als antípodes d'aquest enfocament vital. Sempre he sigut partidari de guanyar-me la vida pel meu compte, amb tots els avantatges i inconvenients que això comporta. Però, per sobre de tot, soc partidari de no tenir amo.

Defenso l'economia productiva, la que crea riquesa, ja que amb els impostos recaptats es poden finançar les nostres mancances socials. Soc partidari de pagar uns impostos raonables, però no confiscadors. I sense ser contrari a l'existència dels funcionaris públics -alguns són necessaris- estic convençut que si n'hi hagués menys, la societat funcionaria molt millor. Les administracions públiques s'haurien de limitar estrictament a fer allò que els privats no poden fer, sense anar més enllà. És un error considerar que tot el que és públic, només pel fet de ser-ho, funciona millor que si fos privat.

Podríem traslladar aquest debat al món de la premsa i, més concretament, al diari El Jardí. Soc conscient que la premsa imparcial no existeix, ni aquí ni enlloc. Ningú és imparcial. Als periodistes només se'ls ha de demanar que siguin honestos fent la seva feina. El Jardí tot sovint defensa situacions que no comparteixo. Però, alhora, té una mirada prou oberta cap a la societat per acceptar la publicació d'articles com els meus. El Jardí que esteu llegint és el número 100, i un centenari com aquest només pot ser motiu d'una felicitació més que merescuda adreçada als que tiren endavant una publicació que és un regal pel veïnat del nostre districte. ■

MIQUEL SAUMELL ES DEDICA AL COMERÇ EXTERIOR

El concurs d'idees dels jardins d'Oriol Martorell ja té proposta guanyadora

En un procediment anònim, el jurat ha triat el plantejament presentat per la UTE Master Plan, S.L. – Bennasar & Dindareanu Arquitectura SCP, sota el lema "De l'Orlandai a les Tres Torres"

Es tracta del concurs que el Districte de Sarrià – Sant Gervasi va convocar la primavera d'enguany, després de presentar el pla tècnic a les associacions veïnals i a les entitats del barri, que fa temps reclamen una connexió verda entre els barris de Sarrià i les Tres Torres.

L'encàrrec consistia a imaginar la reurbanització d'una àrea de més de 22.000 m², delimitada per la Via Augusta, el carrer del Cardenal Sentmenat i la façana de l'edifici seu dels Ferrocarrils de la Generalitat, amb l'objectiu de **convertir-la en una extensió enjardinada de qualitat, especialment pensada per a les persones**, amb zones d'estada i joc inclusiu, i espais de passeig amb recorreguts accessibles, i amb perspectiva de gènere, tot evitant racons foscos.

La idea guanyadora proposa estructurar els jardins a partir de tres materials. En primer lloc,

el verd que, com a element bàsic de la proposta, **ocuparia més del 50% de la superfície**, a través de parterres, arbres per generar ombra i

reforçament de l'estrat arbustiu amb petits arbres que aportin una nota cromàtica al verd. Destaca la creació d'un filtre verd a la zona d'estada central, per protegir l'espai de la Via Augusta.

En segon lloc, **els paviments** dels camins i places, que han de permetre la creació d'itineraris accessibles. Es planteja la **combinació de llambordes de pedra natural** calcària a vores i camins principals, **amb lloses drenants** als espais d'estada i formigó drenant a rampes i camins secundaris. Es preveu fer servir sauló a zones de poc pendent, com l'espai central del jardí i la zona d'horts, i sorres a la terrassa destinada a jocs infantils.

En tercer lloc, **una nova façana verda**, que es generaria a partir dels nous murs de les rampes i terrasses i el tractament dels murs existents, amb **gabions amb material ceràmic reciclat**, que juntament amb la vegetació ajuda a retenir la humitat i millorar el confort climàtic. Els gabions es cobriren parcialment amb **enfiladisses i plantes de flor** que penguin des de dalt, com ara *Jasminum primulinum*,

A l'esquerra, representació visual de la zona d'estada central dels jardins.

A sota, plànol de la proposta guanyadora al concurs d'idees.

Handelbergia violacea o *Trachelospermum jasminoides*.

Pel que fa al **mobiliari urbà**, els jardins d'Oriol Martorell tindrien **elements polivalents, inclusivament, ergonòmics i adaptables**. Hi haurà jocs de fusta a la terrassa destinada a àrea de jocs i, també, altres elements jugables més petits, elements de formigó i petits elements de joc, repartits al llarg del passeig central creant petites zones de joc al costat dels bancs.

Quant a l'**enllumenat**, es proposen lluminàries tipus led per marcar els recorreguts principals, aportar una il·luminació càlida als espais d'estada i evitar zones fosques.

La idea guanyadora contempla també **dues pèrgoles fotovoltaïques** lleugeres de 190 m², que es col·locarien a la cruïlla del carrer de l'Hort de la Vila amb la Via Augusta, i produirien energia suficient per al consum total de l'enllumenat públic de la zona.

A més, la proposta integra en el disseny algunes **preexistències de tipus arquitectònic o cultural** com ara el Centre Cívic Casa Orlandai, el gran pi pinyer catalogat al carrer del Cardenal Sentmenat, els edificis seu de FGC, i els horts urbans del col·lectiu Gardenyes, que es ressituen.

També s'inclouen en el plantejament altres **preexistències de tipus infraestructural o de serveis**, com la mateixa Via Augusta, com a element integrant de la xarxa viària bàsica de la ciutat, el punt verd del barri, les places de càrrega i descàrrega (DUM) i l'estructura de l'aparcament de BSM.

PLA
ENDREÇA

AJUDA'NS A MILLORAR ELS ESPAIS PÚBLICS.
COMUNICA LES INCIDÈNCIES AL 010, AL WEB
I A L'APP "BCN A LA BUTXACA".

ajuntament.barcelona.cat

Districte de
Sarrià - Sant Gervasi

Ajuntament de
Barcelona

EL FARISTOL

Visca i llarga vida a El Jardí

EDUARD SANT I CHALOIS

El Jardí s'està fent gran en tots els sentits. Cent números a la seva esquena i pràcticament deu anys de vida és com l'infant que ja fa la transició a l'adolescència.

Recordo perfectament un dia fred i plujós de l'hivern del 2014 que a partir de la recomanació del meu sogre, l'enyorat Jordi Llorach, Jesús Mestre i servidor ens vàrem reunir a la cafeteria de Casa Orlandai per plantejar una nova secció musical que donés veu i fomentés un retrat de la música i les seves activitats en el barri. El vàrem batejar amb el nom d'"El Faristol".

Inicialment, com El Jardí informava únicament de Sant Gervasi, aquesta es va limitar a aquesta part del nostre estimat districte. Un cop, sàviament, des de la direcció van decidir també ampliar a Sarrià i Vallvidrera, el radi i les possibilitats d'encabir-hi més notícies, concerts, agenda, es va ampliar.

Deu anys més tard, encara que des de fora, pugui semblar que només se centri en les programacions d'algunes sales privades i bàsicament les festes majors dels nostres barris, sense que sigui el gran manà, aquesta és força més extensa. Centres cívics, sales de concerts, entitats privades, quan arriba el bon temps els nostres diferents parcs, les mateixes escoles de música, esglésies, el mateix Monestir de Pedralbes, sales de cines, algun intent de petit festival estiuenc en joies del modernisme i fins i tot en una perruqueria, han estat, estan i esperem que continuïn omplint i ampliant la proposta musical mensual.

Moltes d'aquestes activitats musicals es fan sota condicions econòmiques molt limitades estirant de fons econòmics personals o d'ajudes que fan que els responsables tinguin quasi un màster en encabir mensualment les programacions desitjades. I la millor manera d'agrair aquest titànic esforç és fent costat a totes les parts participants (programadors i artistes). Per tant, si us plau, si hi aneu i ompliu aquestes programacions, tothom sortirà guanyant. I de pas, les pàgines de les futures edicions d'El Jardí ens aniran informant prèviament i posteriorment amb la crònica de moltes d'elles.

Enhorabona a tothom que ha fet i fa possible (equip d'El Jardí, subscriptors, anunciants, lectors) aquests centenar de publicacions. Celebrem-ho com es mereix i per moltes cent edicions més especials. ■

EDUARD SANT I CHALOIS ÉS LLICENCIAT EN HISTÒRIA DE L'ART I POSTGRADUAT EN DIRECCIÓ I GESTIÓ D'INSTITUCIONS, EMPRESES I PLATAFORMES CULTURALS

SALUT MENTAL

Gràcies per les ales

MARIA BASCOMPTE

"Estimat George Recorda que cap home és un fracàs si te amics. Gràcies per les ales, Amb amor, Clarence."

Aquest és l'últim fotograma de la pel·lícula Que bonic és viure, de Frank Capra. Era un clàssic de les nits de Nadal. Recordo l'últim Nadal en què el pare era viu, ho vam celebrar a casa meva. Era ja de matinada, quan la resta va triar continuar a la taula, dialogant, rient i acabant amb les restes de menjar i veure. El pare i jo ens vam traslladar fins al sofà, concentrant al màxim la funció auditiva per no perdre cap diàleg. Tot i saber-la quasi de memòria. I crec advertir que en algun moment ens vam agafar de la mà, o potser això ja és resultat del meu imaginari.

Si no has vist la pel·lícula et diré que, per mi, és el màxim exponent cinematogràfic sobre la bondat i l'esperança, emmarcat en una interessantíssima i necessària idea de comunitat. Al final el que 'salva' a George és la bondat de la seva comunitat cap a ell. Tothom ajuda, en el que pot, aconseguint finalment que la família no acabi a la ruïna. Jo sempre ploro quan la veig, concretament a l'escena final, m'impresiona moltíssim veure tantes persones entrant a la casa, bolcades amb determinació i exultació per ajudar el seu veí. Hi ha esperança.

També és un film que aborda el tema del suïcidi, però evidentment amb una mirada condicionada pels valors morals i religiosos, de l'època.

Ara, mentre escric, m'assabento que alguna vegada que l'he vist, en el meu imaginari fantasiós, que treballa nit i dia, m'he plantejat si Sarrià, la meva comunitat, les meves veïnes, les meves companyes es bolcarien amb aquest vigor, si a mi em passés quelcom similar. No sé fins a quin punt em beneficiaria parlar amb tanta franquesa del meu món de fantasia, i del que aquest projecta amb tanta facilitat. Però ja que hi soc, us diré que sí, que evidentment us imagino a totes arribant a casa meva: una amb un bitllet, l'altre amb un parell d'ous, la següent amb una abraçada, etc. I així fins a emplenar casa meva de gom a gom. I seria un final de màxima esplendor, com el de la pel·lícula.

El sistema capitalista ens empeny sense fre a l'individualisme més roï, però la comunitat ens pot salvar. Jo sola no soc res, prefereixo formar part, sostenir i que em sostinguin, perquè fer-ho en soledat és trist. És més valuós i funcional fer-ho en companyia. Un exemple és la meva participació en aquesta columna. El Jardí és premsa gestada per, i des de la comunitat. L'Altaveu que em proporciona és valuósíssim, per mi, en un procés de sanació i reivindicació de la salut mental. Però no acaba aquí, que meravellós pensar que per tu, que m'estàs llegint, també pot ser útil. És a dir, mentre jo procuro sanar estimulant la meva creativitat, alguna de vosaltres pot sentir-se acompanyada, o fins i tot alleujada per uns segons.

L'altre dia, la Belén em va dir que la meva croada era cuidar la salut mental de les persones. I això per primera vegada a la vida em fa sentir 'algú', amb un objectiu real i vital.

Així que, com diria Clarence en el seu moment, estimat equip d'El Jardí... "Gràcies per les ales". ■

MARIA BASCOMPTE ÉS LLICENCIADA EN HUMANITATS I GESTIÓ D'ESPECTACLES

PSICOLOGIA

Viure 100 anys

MERTXE FERNÁNDEZ

No fa gaires anys que imaginar o sentir parlar de viure 100 anys era una total utopia. Però, avui dia, l'esperança de vida pels nascuts el 2020 es va situar en 82,2 anys: 85 en dones i 79,5 en homes, segons l'informe anual del Ministeri de Sanitat sobre Esperances de

Vida a Espanya. I es calcula que cap al 2030 pujarà a 81,8 anys per als homes i a 87 per a les dones. Així doncs, pensar a arribar als 100 anys, aviat deixarà de ser utòpic per convertir-se en una realitat.

Però, el que més importa, no és arribar a aquesta edat, sinó arribar-hi en bones condicions, i es fa patent que cada cop és més difícil tenir cura dels nostres grans perquè la nostra forma de viure ha canviat molt en les darreres dues generacions. Cada vegada es té menys temps lliure o es dedica més temps a la feina; la inserció gairebé total de la dona al món laboral, quan abans era qui tenia cura dels fills i els avis; els habitatges cada cop més petits que dificulten conviure amb els avis... De fet, si mirem 100 anys enrere, era molt habitual que la filla es quedés a viure a casa dels pares i convivia amb nets a la casa familiar.

Però tot això ha canviat força! Al problema de la cura que tota persona gran necessita, s'afegeixen les malalties que, a causa de l'avançada edat, van apareixent: dolors i manca de mobilitat, diabetis, problemes de visió i sordesa, depressió, deteriorament cognitiu i algunes més que fa 100 anys 'no existien' - com a molt la demència senil perquè no hi havia gaires més distincions - i que a més edat, més fan acte de presència.

D'altra banda, les persones grans pateixen sovint negligència, maltractaments, abandonó, descuits, abusos, edatisme, gerontofòbia... i, la Salut Mental (amb majúscules) tenen la mateixa importància a aquesta edat que en qualsevol altre. Potser, ja des de petits, s'hauria d'ensenyar als nens més respecte i empatia. Us heu fet, o li heu fet mai als vostres fills, la següent pregunta: Com em sentiria si sé que estic al final de la meua vida i em sento totalment un destorb inútil? Com em sentiria si trobo que ningú em fa cas i les meves opinions ja no es valoren? Com em sentiria si m'ignoresin o escridassessin contínuament? Com em sentiria si em tractessin com un nen petit?

Tenir cura dels nostres grans és una labor difícil i pocs cops vocacional. Ens hem d'ocupar de l'alimentació, la higiene o l'administració de medicaments..., però és important ajudar-los també a fer-los sentir actius perquè puguin continuar gaudint d'una vida plena i feliç, alguna cosa que podem aconseguir a través de les activitats d'oci i temps lliure, mantenint els seus entreteniments i afavorint les relacions socials; però, sobretot, escoltant-los i fent-los partícips de les decisions.

Intenteu que, en una etapa tan vulnerable i solitària com és en moltes ocasions la vellesa, les persones majors se sentin acompanyades, cuidades i volgudes. ■

MERTXE FERNÁNDEZ ÉS PSICÒLOGA CLÍNICA

**PROVEM-HO
EN CATALÀ**

**MOLT
PER PARLAR.
MOLT
PER VIURE.**

moltperparlar.cat

 Generalitat
de Catalunya

Pel català,
sempre endavant

VIST AL TWITTER

Sílvia Cassorán
(@silviacassorran)

Avui he pogut estrenar el carril bici de Via Augusta per anar a les oficines de FGC, a una jornada de Mobilitat i Gènere de Som Dones. M'he trobat uns quants pares i mares amb els seus infants pedalant en bici de forma segura.

Jordi Bosc
(@jordibosc)

Tot el suport a la joieria Marsans Maluquer, víctima d'assetjament immobiliari: "Ens vàreu fer els anells de casament, en un temps rècord de 4 dies! Ho recordarem tota la vida".

Marta Masats
(@mmasats)

El bar de la plaça de Sarrià.

www.diarieljardi.cat

El més vist l'últim mes

1

El Sagrat Cor de Sarrià, la tercera escola on més famílies demanen fer classe en castellà

2

Una joieria, l'última resistència a l'especulació a les Galeries Sarrià: "Vivim un assetjament constant"

3

La reducció del català a la Festa Major de Sarrià

SARRIÀ

Una joieria, l'última resistència a l'especulació a les Galeries Sarrià

DANI SILVA

No és una ciutat fantasma, però l'escassa il·luminació, les runes i els comerços buits han deixat a les Galeries Sarrià un aire orfe que genera la sensació de despoblació. Només un maniquí, visible des de l'entrada del carrer Salvador Mundi i amb un cartell de "Som Oberts" és, paradoxalment, l'únic element de vida si es fa una ullada des de l'exterior. L'entrada per Major de Sarrià, està tancada. Podria ser perfectament l'escenari d'una pel·lícula de zombis de sèrie B, però és només el reflex d'un dimecres d'octubre a la tarda en una Barcelona i un Sarrià que tenen un suculent cartell de venda penjant del coll. El Joaquim Marsans i la Rosa Marta Maluquer, de la Joieria Marsans Maluquer, són el darrer bastió contra l'especulació en aquestes galeries situades al cor de l'eix comercial de Sarrià on, des de fa tres anys, neden a contracorrent.

"Vivim en un assetjament constant", explica a El Jardí la Rosa Marta, quan una trucada l'interromp. Ella i el seu marit, en Joaquim, són els propietaris de l'últim negoci en peu de la trentena que hi havia arribat a haver a les Galeries Sarrià fins fa quatre anys, i aquest novembre bufaran les espelmes dels 41 anys oberts, tants com les galeries. Però no tot és felicitat. Fa tres setmanes, denuncien que algú els va arrencar la instal·lació de l'aire condicionat, es queixa contrariat el Joaquim, i la seva dona afegeix que va ser "premeditat" perquè tenen els informes de l'empresa de seguretat que l'alarma es va desactivar quatre minuts després que ells marxessin. "A les 14.02 h la vam connectar, a les 14.06 h la van desactivar, i a les 14.32 h la van connectar de nou", afegeix la joiera.

De 26 botigues obertes l'any 2019 a un únic comerç el 2023

Qui va desconnectar l'alarma del local? "Doncs, ells", responen amb un somriure resignat a l'uníson. "No sabien desconnectar-la i van trucar a un dels anteriors propietaris, que van ser qui ens va avisar", diu la Rosa Marta. Per "ells" es refereixen a un grup inversor barceloní que, l'any 2019, va reunir-se amb cadascun dels propietaris de les Galeries Sarrià per comprar-los la seva participació dins la comunitat de propietat. En aquella època, només hi havia tres locals buits i una capacitat per a 29 negocis. Amb el pas del temps, la majoria de comerços van vendre els locals, ja fos amb una permuta -un canvi d'espai- o una transacció econòmica íntegra pel valor de l'immoble. El matrimoni joier, però, s'hi va negar i, a poc a poc, el bullici que regnava històricament a

les galeries es va apagar com una espelma al vent. Ara, els seus únics veïns són una pila de runes visibles a terra des d'aquest estiu i la soledat dels locals buits que els envolten.

"Han aixecat el terra de l'entrada de Major de Sarrià, ens han tancat la porta i han deixat les runes al mateix passadís", comenta incrèdul en Joaquim. Des del juliol, expliquen que les accions per forçar-los a marxar han augmentat, des d'acomiadar el vigilant de les galeries quan li faltaven només tres anys per jubilar-se, empaperar el local de davant seu per evitar que es vegi llum des de fora, fins a arrencar els comandaments de l'aire condicionat. El Joaquim creu que "només falta que contractin uns sicaris".

Mentre xerrem dins el local, un home gran amb la bossa de la compra entra a les galeries, travessa els dos passadissos fins a arribar al cartell on es llegeix "Galeries Sarrià 108" (c/ Major de Sarrià, 108) que està just al costat de la joieria, i observa el panorama. Són dos segons, només. Mira les runes, observa la persiana baixada, nega amb el cap, i torna a marxar per on ha entrat. Ja no existeix la dreuera.

La Joieria Marsans, en possessió del 10% de les Galeries Sarrià

"Nosaltres no volem diners, volem seguir treballant i fent barri, que és el que ens omple", diu la Rosa Marta. El grup inversor té en aquests moments el 90% de la propietat, però encara els falta el 10% que controla el matrimoni. La Rosa Marta i el Joaquim van acceptar que, si la permuta era per ubicar-los a Major de Sarrià, acceptaven, però ara com ara el grup inversor no els ha ofert aquesta possibilitat. La gentrificació que pateix Sarrià també ha estat un dels motius que ha portat altres propietaris a vendre el seu negoci de barri, essent l'eix comercial de Sarrià una oportunitat llaminera per a molts especuladors.

"Ens estan fent la vida impossible, els lloguers ofeguen els comerços. Ni que estiguéssim al passeig de Gràcia", critica de manera vehement la Rosa Marta, quan l'entrada d'una clienta interromp la nostra conversa. "Aprofitem i t'ensenyo què hi ha a dalt de les galeries", em diu el Joaquim, que agafa embranzida per un dels passadissos. L'espai té tres plantes i està connectat per unes escales: el pis inferior és un pàrquing, el del mig són les galeries i el superior, una terrassa gegant on el sol del migdia castiga sense miraments. "Si fas volar una mica la imaginació, segur que entens

© Lata Meleiro

ara molt millor l'interès dels inversors", comenta amb un somriure sorneguer el Joaquim.

A la botiga, la Rosa Marta està acabant de tancar una venda. Baixem i en Joaquim recorda la força i el suport que els envien els clients i veïns, que els diuen que no es rendeixin. "Ens porten regals i demanen que resistim", expliquen. Malgrat l'arrelament al barri, el joier reconeix que el negoci "s'ha ressentit". Per sort, diuen tenir una "clientela fidel" que els ajuda a continuar. La Rosa Marta se m'acosta i els pregunto per si han buscat ajuda. "Tenim un advocat i hem contactat amb l'Ajuntament, que ens diu que negociem".

Es neguen a anar a traslladar la joieria a la plaça Artós

Entre les opcions de permuta del grup inversor, els van oferir un local de 40 m² a la plaça Artós, però consideren que el seu negoci i la seva vida està a Major de Sarrià. "És molt senzill", conclou el Joaquim, argumentant que tenen mil històries amb els clients i que han acabat coneixent a la família de tots ells.

"Rosa Marta, explica-li aquella de les joies perdudes!", deixa anar el Joaquim. Resulta que un dia es va presentar una clienta dient que el seu net s'havia trobat una bosseta amb tres joies i que ho volia vendre, perquè així el net es podria comprar una peça que li faltava per a l'ordinador. "Jo li vaig dir que anés als Mossos, que devien ser peces d'un valor sentimental alt", diu la Rosa Marta. Al cap d'uns deu dies, es veu que es va presentar una clienta explicant que havia perdut dues arracades i un anell.

– Estaven en una bossa verda? Així fineta?

+ Sí! Saps qui les ha trobat?

– Sé qui és, però no sé on viu.

Finalment, van acabar esbrinant qui era, es van presentar a casa la dona i li van retornar les joies. "A mi em va regalar un ram de flors i al noi li va comprar la peça per l'ordinador", recorda la Rosa Marta. Més històries així, amb un final feliç, són les que volen continuar compartint amb el barri. ■

T'ajudem a estalviar,
sigui quina sigui la teva
energètica.

No et perdis **#OjoAlVatio**. Trucs i consells
per començar a estalviar.

Consulta'ls a les nostres xarxes socials.

Naturgy

BARRIS DE MUNTANYA

La infravida a les Planes: tres anys i mig amb la terrassa caiguda

NATALIA PAREJO

El 21 d'abril del 2020 la Mercè Morató i l'Isidro Muñoz, veïns del barri de Can Rectoret de les Planes, veien arribar a casa seva unes fortes pluges que durant hores van caure sobre la ciutat de Barcelona. Enmig del temporal es va produir una esllavissada de terres i la terrassa de casa de la Mercè va cedir, i en el cas de l'Isidro, tot el que va arrossegar l'aigua va anar a parar a casa seva. Tres anys i sis mesos després, l'esvoranc que el fort aiguat va provocar al carrer Major d'aquest barri de la muntanya, a tocar de casa de la Mercè, ha estat reparat -no sense haver de passar més de dos anys amb el carrer tallat-, però els danys a casa seva i de l'Isidro continuen exactament igual. O pitjor, perquè el temps passa i la ferida no cicatritza.

"Des de l'Ajuntament em van dir que se'n farien càrrec i cinc mesos després ara ja no ho saben", explicava la Mercè a El Jardí l'estiu del 2020. Actualment, la situació no és molt diferent. Les víctimes de l'esllavissada estan a l'espera que se'ls notifiqui la resolució del procés de reclamació que van posar en marxa, que podria desembocar en tres possibles escenaris segons el seu advocat: una indemnització que superi els 50.000 euros -entre els dos veïns-, que l'Ajuntament es mostri disconforme a pagar l'import íntegre, o que es desestimés la reclamació presentada. Sigui com sigui, els ha costat tres anys i mig arribar fins aquest punt, que sembla ser una espurna de llum dins d'un túnel fosc, però durant tots aquests mesos han hagut de fer front a costos que no s'esperaven com l'advocat i un arquitecte.

Abandonats per la política i l'Associació de Veïns

Com que les assegurances de la Mercè i l'Isidro no es van voler involucrar en l'incident, perquè recalaven que el responsable era l'Ajuntament de Barcelona, la responsabilitat ha recaigut en el consistori i en el Districte. "L'Ajuntament ens deia que no ens preocupéssim, que ells tenien diners per cobrir aquestes coses, i d'això ja fa més de tres anys", explica la Mercè a El Jardí.

Tots dos s'han sentit, també, abandonats per les associacions i agrupacions del barri, que se suposa que els havien de fer costat, i recalquen que no han estat a l'altura "ni com a persones, ni com a polítics, ni com a veïns del barri". L'Isidro era membre de l'Associació de Veïns de Can Rectoret des de l'any 2000, i s'ha sentit totalment desacompanyat en aquest llarg, incert i "dolorós" procés.

En l'actualitat, amb el canvi de govern a la ciutat, diuen que no han presenciat cap canvi en positiu i que només el PP i ERC els han inclòs dins les seves agendes. La Mercè i l'Isidro expliquen a El Jardí que en el moment en què va succeir el desastre, la solució que se'ls va oferir va ser anar a viure en una residència d'avis, en plena pandèmia de la covid-19. "Encara estaríem allà, perquè de moment casa nostra no l'han arreglada", assenyala la Mercè. Els Bombers, de fet, els van fer firmar un document de responsabilitat segons eren ells, voluntàriament, qui decidien continuar vivint en els respectius habitatges, malgrat les condicions d'aquests.

Danys que no es veuen a simple vista

Tothom que passi pel carrer Major de les Planes podrà veure les irregularitats en la terrassa de la Mercè, però els perjudicis no són únicament materials. La veïna del barri, durant aquest temps ha vist néixer la seva neta i explica que ha necessitat ajuda psicològica i que, de fet, encara la necessita un cop cada dues setmanes, perquè la situació és "deshumanitzadora". Després de més de tres anys, la situació també ha superat l'Isidro: "Em pensava que hi hauria una solució, però quan va passar un any i mig del desastre, vaig necessitar ajuda professional psicològica", afegeix.

Com se sentirien els polítics si casa seva trontollés?, es pregunten l'Isidro i la Mercè. El futur de les seves llars encara és incert i

© Laia Melero

© Laia Melero

mentre Ila afronta la situació amb "por" i "desconfiança", ell tampoc té clar quin serà el resultat de la resolució, però el que sí que afirma amb certesa és que està disposat a anar a judici i que "aguantarà fins al final". ■

SARRIÀ

L'Ajuntament tanca la porta a demanar un nou informe sobre Can Raventós

SERGI ALEMANY

L'Ajuntament de Barcelona, reunit el 17 d'octubre a la tarda en la Comissió d'Urbanisme, va rebutjar una proposició presentada per Barcelona en Comú on es demanava encarregar un informe jurídic intern i un d'extern per aclarir si el Pla Especial Integral de Millora de la finca de Can Raventós, que va aprovar el mateix Govern de BComú i el PSC el mandat passat, conté irregularitats urbanístiques d'acord amb el Pla Especial de protecció del patrimoni arquitectònic de Sarrià-Sant Gervasi, tal com defensa i ha demandat davant la justícia la plataforma Defensem Can Raventós.

Només Esquerra Republicana, l'únic partit que en el seu dia va votar en contra del Pla Especial, va donar suport la

proposta, mentre que la resta de partits hi van votar en contra -TriasxBCN es va abstenir- i la van titllar de "despropòsit" i "surrealista", atès que qui la va presentar va ser la regidora Janet Sanz, extinenta d'alcaldia d'Urbanisme els darrers quatre anys i, per tant, màxima responsable política de l'àrea que va donar llum verda a una operació que podria acabar amb la construcció de 53 pisos de luxe al Sarrià Vell.

De fet, les obres per començar l'edificació fa setmanes que han començat, primer amb la destrucció dels arbres històrics del jardí i avui dia evocant ciment sobre la terra del solar que se situa entre els carrers Bonaplata i Fontcoberta, on els veïns no deixen de lluitar per aturar el projecte, amb l'esperança que la justícia els acabi donant la raó.

L'última crida, via xarxes socials, insta als partits de l'oposició a no aprovar els pressupostos municipals fins que es resolgui el contenciós administratiu.

Retrets entre Laia Bonet (PSC) i Janet Sanz (BComú)

La proposició presentada per BComú no va agradar gens a l'actual tinenta d'alcaldia d'Urbanisme, Laia Bonet, que va acusar Sanz de voler obtenir la raó de totes totes, encara que sigui "quan la pel·lícula ja s'ha acabat". Fa un mes, Sanz va defensar l'existència d'un "informe extern" que demostraria irregularitats en l'obra que es vol fer.

Bonet va voler tancar, novament, la carpeta sobre Can Raventós dient que "no és moment de demanar més informes".

L'intent, com va dir Sanz, de voler posar llum a la foscor, ha fracassat per la via política i ara serà la justícia qui determini si tot es va fer de manera correcta o no. ■

Laia Bonet © Ajuntament de BCN

AUDIOLAB

Centres Auditius

Centres adscrits
CatSalut
Nº A08747699
Nº A08708273

Cuidant de la seva salut auditiva des de fa 25 anys

Estudi auditiu gratuït i finançament sense interessos

- Audiòfons personalitzats
- Audiòfons recarregables amb intel·ligència artificial
- Reparació exprés

Per l'adquisició dels seus nous audiòfons, gaudirà d'un cap de setmana en un balneari SPA, per a dues persones.

Consulteu les condicions de la promoció

 902 350 035 (telèfon d'atenció clients. Reserveu la vostra visita)

 clientes@audiolab.es

www.audiolab.es

Carrer de Balmes, 366

08006 Barcelona

 93 483 21 31

Passeig d'Esponceda, 39-41

08204 Sabadell, Barcelona

 93 515 39 75

Carrer Verge de la Mercè, 26

08950 Esplugues de Llobregat

 93 512 81 98

PILES
GRATIS*
0€

DISTRICTE

Crida dels sanitaris per detectar a temps càncers de còlon i recte en adults

DANI SILVA

Els sanitaris del districte fan una crida a les persones d'entre 50 i 69 anys a participar en el programa de detecció precoç de càncers de còlon i recte iniciat a l'agost a Sarrià-Sant Gervasi, amb l'objectiu de reduir la incidència i la mortalitat per aquests dos tipus de tumor. El càncer d'intestí gros és el més freqüent a Catalunya i la segona causa de mort d'aquesta malaltia.

Amb aquestes proves es detecten "entre un 2 % i un 3 %" de càncers en fases inicials, explica a El Jardí el director general del CAP Sarrià, el Dr. Roger Vinyeta, que recorda que la detecció a temps suposa un guany en anys de vida per al pacient. Participar en el programa de salut és molt senzill: tots els veïns han de rebre a casa una carta i un tríptic informatiu amb un llistat de farmàcies a les quals poden dirigir-se per a recollir la prova. Si el resultat de l'anàlisi es troba dins la normalitat, és molt poc probable que es tingui un càncer de còlon i recte.

El Dr. Vinyeta insta al veïnat a fer-se la prova -que consisteix a detectar si les deposicions contenen petites quantitats de sang que no es veuen a simple vista- perquè l'inconvenient és "mínim".

Mercat solidari a Sarrià per a la recerca oncològica

El càncer és una malaltia silenciosa. I això ho sap perfectament la Lourdes Esquerdo, que en el seu cas ha superat un càncer de mama.

El seu és un dels milers de casos ue l'Associació Espanyola Contra el Càncer (AECC) ajuda a combatre cada dia des de fa més setanta anys. Per onzè any consecutiu, la delegació de Barcelona celebrarà un mercat solidari a Sarrià, al Talento Studio -plaça de Sant Vicenç, número 8-, del 23 al 26 de novembre amb la finalitat de recaptar diners per a la recerca oncològica i per ajudes directes als malalts i a les seves famílies. La Lourdes, avui jubilada, en forma part com una de les voluntàries que el fan possible.

En una conversa amb El Jardí, Esquerdo explica que ella va rebre com a tractament contra la malaltia "el lot sencer": operació, quimioteràpia i radioteràpia en un mateix any. "Jo tenia 45 anys i la meua vida es va aturar", diu. Va ser quan va anar a fer-se una revisió mèdica rutinària, que li van detectar un càncer que ja estava en metastasi. Li va dir al metge que, després del seu aniversari, pel qual faltaven quatre dies, ja el tornaria a visitar: "Res d'això, cal operar", li va respondre el doctor.

Mentre estava en tractament, la Lourdes va conèixer la tasca de l'AECC, on més tard va començar a col·laborar en l'acompanyament de les dones malaltes de càncer de mama com ella. Moltes de les pacients li pregunten si se'n sortiran com ella ho va fer, i sempre els respon el mateix: "No ho sé, però intentem-ho". A Sarrià-Sant Gervasi, l'AECC compta amb una subdelegació al Centre Cívic Vil·la Florida, al carrer Muntaner 544, de la qual Esquerdo n'és la presidenta. ■

© Laia Melero

Novetats infantils en la vacunació de la grip

DANI SILVA

La vacunació de la grip aplega nous segments d'edat en infants. Així ho va decidir el Departament de Salut l'any passat de cara a l'actual campanya de vacunació, que es va posar en marxa el 16 d'octubre amb cita prèvia. Fins ara, només es vacunava de la grip els infants en situació de risc com nadons prematurs o nens petits amb patologies prèvies. A partir d'aquest any, tots els infants entre sis mesos i cinc anys poden rebre la vacuna, tot que no és obligatòria.

Tot i el canvi de criteri de Salut, el director general del CAP Sarrià, el Doctor Vinyeta, explica a El Jardí que no creu que augmenti la previsió de vacunació, perquè és població que es mou per "vacunació sistemàtica". També manifesta que moltes famílies compleixen "a la perfecció" el calendari de vacunació infantil. "Tot el que sigui prevenir, sobretot en infants, val la pena", apunta.

La Comissió de Salut Pública justifica aquesta novetat en la vacuna en el fet que els infants es contagien molt de la grip i la transmeten amb facilitat a l'entorn. Vinyeta també creu s'ha pres la decisió per un tema de "disponibilitat de vacunes". Segons el Departament de Salut, el període ideal per a vacunar-se contra la grip són els mesos d'octubre a desembre, malgrat que la campanya s'estengui fins al mes de març. A Sarrià-Sant Gervasi es pot posar la vacuna al CAP Sarrià, CAP Adrià, CAP Vallcarca-Sant Gervasi, CAP Vallvidrera i CAP Les Planes.

EL RACÓ DEL VEÏNAT

Carta oberta a la regidora

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE SANT GERVASI - BONANOVA

Excel·lentíssima regidora de Sarrià-Sant Gervasi,

L'Associació de Veïns de Sant Gervasi - Bonanova procura escoltar i donar veu als veïns i volem transmetre el que manifesta un d'ells, perquè considerem que expressa una reclamació en la qual l'Associació està compromesa des de fa cinc anys.

No sé si té vius els pares o avis o coneixement d'algú del seu entorn que sí que en té, i crec que això li permetrà fer-se càrrec del que esposem.

Aquest barri, més que en altres de la nostra ciutat, el nivell d'envelliment és molt alt a causa de l'allargament de les perspectives de vida i la distribució per edat que tenim. Això va a més i afecta sobretot dones, sovint vídues, amb recursos reduïts tant de salut com econòmics- Persones grans amb necessitats d'assistència mèdica bàsica que, sovint, tenen força problemes per aconseguir-la, tant si van soles

o si han de ser assistides per algú.

En primer lloc, els CAP queden lluny. Cal anar a Sarrià, al CAP Adrià o a Vallcarca al Pere Virgili. És a dir, cap d'ells està en el nostre barri. En segon lloc, tenim un transport públic complicat amb transbordaments, i més si es va en cadira o caminador. Qualsevol es pot fer càrrec dels problemes de les nostres persones grans, que agrairien tenir la possibilitat de ser atesos a prop de casa.

Al nostre barri, l'Ajuntament té una comesa difícil de desnonament dels ocupes de l'edifici d'El Kubo, qualificat de serveis i equipaments. Una bona raó de fer-ho seria per destinar l'edifici a un benefici comú i aprofitar l'ocasió per ubicar-hi la Unitat Bàsica de Salut (UBS) tan demanada.

L'Associació de Veïns de Sant Gervasi-Bonanova fa cinc anys que va començar a rebre les demandes dels veïns per tenir un centre d'assistència proper al barri, i quedem a disposició del nostre Ajuntament per ajudar a aconseguir-ho pel bé tots els conciutadans. ■

Moren els arbres a BCN

TOMÀS PUNTI

Moren els arbres, segurament per estrès hídric i problemes en el reg, al carrer de Sant Eusebi en el tram que va de Via Augusta a Riera de Cassoles. Sis dels disset arbres que es van plantar el 2017 ja han desaparegut, mentre que la resta apareixen com a arbres assedegats, amb un aspecte esquelètic, tocats de mort.

Les obres de remodelació del carrer, fetes el 2017, van suposar l'eliminació de les places de pàrquing per a cotxes, l'ampliació de les voreres i la plantació d'arbres. Un plantejament, de sortida, correcte, una millora substancial per a un carrer més verd i tranquil. Tanmateix, al problema de la mort dels arbres s'afegeixen les motos que s'amunteguen com volen per una de les voreres i redueixen l'espai dels vianants, i també els pixats i caques dels gossos que empastifan el carrer.

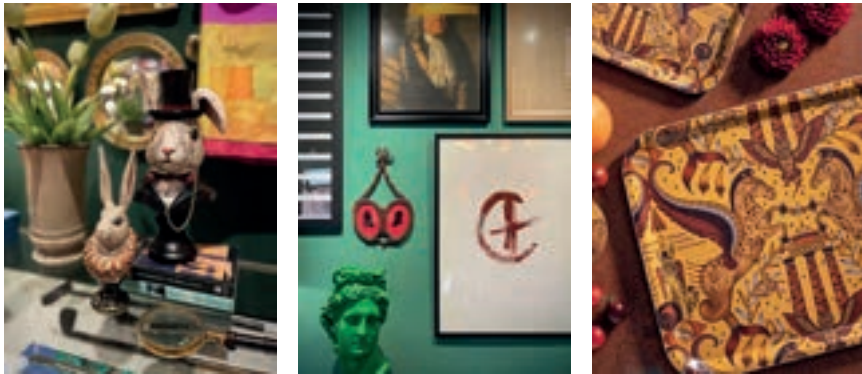
Una política de protecció ambiental i una certa sensibilitat ecològica han de servir per

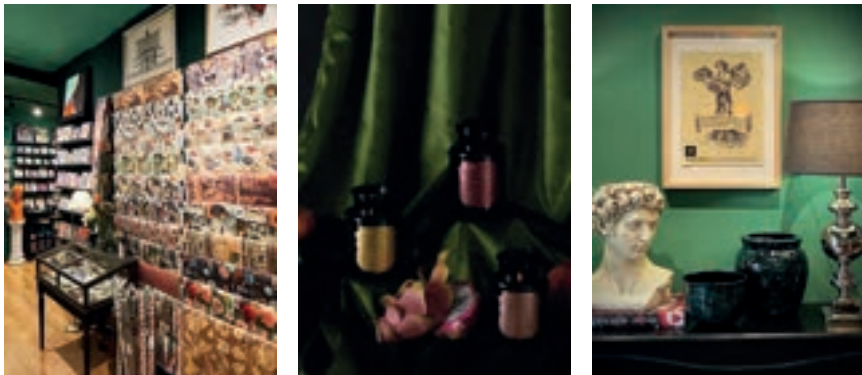
la seva mort anunciada, requereix una actuació ràpida de l'Ajuntament de Barcelona. ■

TARTAN & ZEBRA

LON - BCN
2008

ART DECORACIÓ PAPERERIA REGALS PROJECTES

C/ Rector Ubach, 55 08021 Tel. +34 93 247 67 88
@tartanandzebra www.tartanandzebra.com

Descobreix els vins i olis de Barcelona!

Situada al cor de Collserola, **Can Calopa de Dalt** és la masia centenària on s'elaboren uns vins i olis singulars, els únics nascuts a Barcelona. En aquest paratge únic, gaudiràs de la **cultura gastronòmica** amb visites enoturístiques, tast, degustacions al celler, esdeveniments culturals i activitats familiars que et descobriran el patrimoni rural de la zona mentre contribueixes a la creació d'oportunitats laborals per a persones en situació de vulnerabilitat.

Més info: 646 619 188 | www.olivera.org

L'Olivera - Masia Can Calopa de Dalt

Endinsa't en el Museu del Còmic i la Il·lustració

Visita el primer museu d'àmbit nacional dedicat a l'univers del còmic i la il·lustració. El **Museu del Còmic i la Il·lustració** compta amb el fons documental més gran del país. Un arxiu amb prop de 30.000 unitats, en el qual podràs viatjar per **135 anys d'història** a través de premsa satírica, setmanaris, premsa infantil, revistes, novel·la gràfica, i planxes originals, entre d'altres. A part, a la seva pàgina web trobaràs tota la informació sobre les exposicions temporals i tallers del museu.

Més info: 935 891 194 | www.museudelcomic.org

Museu del Còmic i la Il·lustració

Aprèn sobre l'ofici de paperaire a Sastres Paperers

Descobreix de primera mà l'ofici de paperaire visitant **Sastres Paperers** al Molí de la Farga. Aquesta petita empresa ofereix originals proposats per conèixer des de dins la seva feina. Podeu escollir entre una visita i demostració de l'ofici de paperaire en un molí paperer actiu amb més de **300 anys** o posar-vos mans a l'obra i provar el taller d'elaboració de paper artesanal en grup o en família. Anima't i prova aquesta original experiència!

Més info: 872 729 944 / 653 447 147 | www.sastrespaperers.com

Sastres Paperers

VIU EMOCIONS DIFERENTS A CATALUNYA
experience.catalunya.com

2 PARCS RESIDENCIALS – 2 LLOCS PRIVILEGIATS A SAILLAGOUSE I A ERR (COMPLEXE NOU) per a les vacances de tot l'any a la Cerdanya

LLOGUER
I
VENDA

Estem situats al centre de la Cerdanya francesa i del Parc Natural Regional dels Pirineus Catalans. A prop de Puigcerdà, Llívia, FontRomeu, Puigmal, Eyna, Les Angles, Porte, La Molina i Masella. Un refugi privilegiat per passar-hi les vacances de tot l'any. La tranquil·litat i un paisatge autèntic encomanen el respecte per l'entorn. A l'estiu es poden fer magnífiques passejades per la Vall del Segre i del Puigmal, a prop de la Vall d'aigua calenta de Llo i molt a prop del Parc Aquàtic d'Err, també Centre de nombroses activitats esportives i culturals per als més actius. S'hi poden llogar xalets confortables i equipats per 4, 6 i 8 persones ja sigui per una estada de cap de setmana o per a setmanes senceres. Hi ha parcel·les individuals de 250m2 en uns 300m2300m2 amb pàrquing individual per a 2 cotxes, sala de jocs i jocs per a nens. La qualitat en el servei, la seguretat, la responsabilitat i el respecte per l'entorn són els nostres principis bàsics. El Sr. i la Sra. Pouget juntament amb tot el seu personal us hi garanteixen una estada excel·lent.

COMPLEXE NOU A ERR

A 2 km de Saillagouse al
peu del Puigmal
"EL PASTURAL"

• Parcel·les individuals
de 270 a 300m2

• Venda de xalets de fusta
(3/4 habitacions, 2 banys, terrassa
i 2 places de pàrquing)

• Preu dels xalets

Totalment equipats claus en mà:
95.000€ - 110.000€ -
150.000€ - 175.000€
(IVA inclòs sense despeses de notari)

PARC RESIDENTIEL "LE VEDRIGNANS" – 9 Chemin de Vedrignans – 66800 SAILLAGOUSE
PARC RESIDENTIEL "EL PASTURAL" – 32 Route du Puigmal – 66800 ERR
Tél: 00.33(0)4.68.04.04.79 – Fax: 00.33(0)4.68.04.06.89 / Email: contact@levedrignans.com
www.facebook.com/location.Vacances.Vedrignans/ / www.levedrignans.com

TARIFES 2023-2024. 2 Establiments: "LE VEDRIGNANS****" a Saillagouse i "EL PASTURAL****" a Err
(Preus sense despesa d'electricitat)

Tarifes vàlides del 25/11/2023 al 23/11/2024	ALTA		MITJA		BAIXA					
	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim WE Excepte WE	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim WE Excepte WE	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim WE Excepte WE				
30-12-2023 / 06-01-2024 10-02-2024 / 24-03-2024 13-07-2024 / 24-08-2024			25-11-2023 / 30-12-2023 06-01-2024 / 10-02-2024 24-02-2024 / 13-04-2024 15-06-2024 / 13-07-2024 24-08-2024 / 07-09-2024		13-04-2024 / 15-06-2024 07-09-2024 / 23-11-2024					
Vacances escolars només per setmanes										
Per menys dies, consultar										
Temporada baixa: -10% per 3 setmanes										
Genêt: 2 ad. + 1 nen*	Saillagouse	610€	140€	95€	460€	110€	70€	300€	80€	60€
Lupin: 2 ad. + 2 nens*	Saillagouse	730€	145€	110€	560€	120€	80€	470€	90€	65€
Jasmin: 2 ad. + 3 nens*	Err	770€	160€	120€	590€	125€	90€	505€	120€	75€
Lupin Special: 4 ad. + 2 n**	Saillagouse	865€	185€	130€	745€	165€	120€	500€	120€	90€
Angélique: 4 ad. + 3 nens**	Err	975€	210€	155€	815€	180€	120€	700€	150€	105€
Gerfiane: 6 ad. + 2 nens**	Saillagouse/Err	1.020€	225€	160€	950€	200€	150€	735€	160€	110€
Edelweiss: 8 ad.**	Saillagouse/Err	1.090€	240€	180€	1.030€	230€	155€	820€	175€	120€

APARCAMENT: al xalet per 1 o 2 cotxes

PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu

Fiança de 200 € per targeta de crèdit

SUPLEMENTS: Electricitat 0,28 €/kwh

ANIMALS: 5 €/nit vacunats

Acceptats: 1 gos gros o 2 de petits

Taxa turística: + de 18 anys: 0,65 €/dia (2024)

SERVEIS: Neteja 40" / 50" €

WIFI GRATIS

Fitxa rentadora o secadora: 5 €

Lloguer llençols/lit: 10 €

Lloguer tovallola: 5 €

SNACK al Vedrignans, Restaurant a 300 m

MARIA EUGÈNIA GAY

“El meu compromís és estar quatre anys al capdavant de Sarrià-Sant Gervasi”

© Frederic Esteve

Maria Eugènia Gay (Barcelona, 1975) és jurista i advocada de professió i va néixer i créixer al barri de l'Eixample, tot i que anys més tard es va traslladar a viure a la zona del Peu del Funicular, a la part més alta de Sarrià, a la falda de Collserola. Va coincidir en una etapa on va escolaritzar els seus quatre fills al districte -dos d'ells encara hi estudien- i va descobrir els seus barris, especialment Sarrià i Vallvidrera. Tot i que la vida la va tornar a portar a viure a l'Eixample, ara la dedicació política ha fet encarar de nou la seva mirada cap a Sarrià-Sant Gervasi. Delegada de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) del 2017 al 2022, i delegada del Govern espanyol a Catalunya del 2022 al 2023, Jaume Collboni la va convèncer per anar de número 2 com a independent a la llista del PSC a les eleccions a l'alcaldia de Barcelona i, un cop va esdevenir alcalde, la va situar com a regidora d'aquest districte pels pròxims quatre anys.

CARME ROCAMORA, SERGI ALEMANY
De delegada del Govern espanyol a Catalunya, a candidata. Com la convenç Jaume Collboni per anar de número 2 a la llista del PSC?

Em va saber greu deixar el càrrec de delegada perquè el vaig viure amb molta passió. Era conscient de la importància que tenia en un moment on es treballa pel retorn a la convivència, el diàleg i el pacte. Però fer el pas a número 2 de la meua estimada ciutat va ser, en el fons, assumir una nova responsabilitat. La capital de Catalunya necessitava un canvi urgent amb el lideratge d'un alcalde com Jaume Collboni que coneix bé la ciutat i té la força per liderar un projecte de futur. I alhora que serveix de motor del canvi que també ha d'experimentar Catalunya.

Sabia que seria la nova regidora de Sarrià-Sant Gervasi si Collboni es convertiria en el nou alcalde?

Sí, m'ho havia comentat. Jo havia viscut 15 anys al districte i sabien que el coneixia bé. Va quedar clar que, si arribàvem al Govern, jo seria la regidora de Sarrià-Sant Gervasi. I amb molta il·lusió.

Vostè es va integrar a la llista del PSC del 28-M com a independent, té pensat fer-se militant del partit?

De moment continuaré com a independent (riu). Es respecta la meua decisió i, en principi, continuaré en aquesta situació.

S'esperava un inici de curs polític tan reivindicatiu amb protestes veïnals al primer Consell Plenari i la primera Audiència Pública?

Sí, evidentment. Sarrià sempre ha estat característic per ser un barri reivindicatiu. És cert que és un barri serè i

harmonios, i és un privilegi viure a Sarrià-Sant Gervasi per l'ambient que es respira entre el veïnat, però efectivament hi ha una sèrie de problemàtiques concretes que estem abordant, algunes des de la ciutat, com a Ajuntament, i després hi ha uns problemes cronificats des de fa un temps que mereixen un estudi i una anàlisi molt concreta. Crec que no s'ha fet una funció pedagògica prou clara per part de l'Ajuntament cap als veïns i veïnes de la situació real en la qual es troben cadascun dels problemes.

Com va ser el traspàs de cartera amb l'anterior regidor, Albert Batlle?

Batlle va deixar el llistó altíssim! Tenia una presencialitat molt considerable. És un coneixedor profund del barri i de les seves problemàtiques, amb sensibilitat i focalitzat a atendre totes les demandes, especialment com a tinent d'alcalde de Seguretat, ja que aquí hi havia un problema important de seguretat a afrontar. Vam fer un bon traspàs, també amb la gerent Maite Català.

A Sarrià-Sant Gervasi hi havia un problema important de seguretat?

Vaig ser molt conscient com a ciutadana i després com a política en campanya, no només de la situació d'inseguretat que hi havia a Sarrià-Sant Gervasi, sinó també de la percepció que tenien els veïns i veïnes. Tot i ser una subjectivitat, els poders públics tenim l'obligació que el ciutadà se senti segur. Per tant, no és una excusa dir que és una percepció, sinó que precisament comporta l'obligació dels governants de ser conscients que aquesta percepció no sigui la que pateixin els ciutadans. Això s'ha de combatre.

Però en aquests primers mesos de Govern municipal han copsat que hi hagués una situació d'inseguretat al districte?

No. Afortunadament, hem passat un estiu més tranquil que anys anteriors, gràcies a les mesures de dissuasió que s'estan imposant. En un estat democràtic, el patrullatge de la policia és fonamental i una major presència de Guàrdia Urbana suposa un efecte coercitiu pel delinqüent, fent un primer fre a l'augment de la delinqüència. Aquesta ha estat la fita principal que hem desplegat i que ens diferencia. Era una prioritat tenir una major contundència en l'actuació policial i està donant resultats positius. A més, les sancions per comportaments incívics s'han triplicat a la ciutat.

Les sancions s'acompanyaran amb accions des d'una vessant social o seran estrictament policials?

En principi no hi ha un problema de rerefons social en les intervencions que s'han fet. Per la seva part els Serveis Socials actuen paral·lelament a la Guàrdia Urbana, però evidentment també ho faran coordinats, si es dona el cas, igual que hi ha una cooperació entre la Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra. Seguint amb la línia iniciada per Albert Batlle, estem treballant amb el nou Pla Endreça d'una manera molt més contundent.

Amb un Govern municipal en minoria de 10 regidors, té tot el temps que voldria per dedicar-se al districte?

Crec que sí. Hi ha temes de la meua àrea com a tinenta d'alcaldia de la ciutat que són molt transversals i tindran una presència molt destacada: drets socials, cultura, educació, cicles de vida... Són àrees molt humanes, que baixen a l'essència del que ha de

“

És una prioritat tenir una major contundència en l'actuació policial i està donant resultats positius

“

Janet Sanz ha fet actuacions paral·leles encarregant informes per Can Raventós, de manera individualitzada. És una deslleialtat

Urbana, per permetre el descans dels veïns. Aquest era un punt de conflictivitat.

Parlant de conflictes... per què s'ha abandonat la negociació per salvar el jardí de Can Raventós a Sarrià com reclama un moviment veïnal?

És molt important que tothom sàpiga d'on partim. El govern d'Ada Colau va ser qui va tramitar el Pla Especial que atorga la llicència d'obres a una propietat privada i des del 15 de

ser un Ajuntament. Per a una jurista, és un privilegi poder-hi dedicar els meus esforços i, sobretot, destinar els recursos als vulnerables. Això significa prestar atenció a aquells que més ho necessiten, col·laborant amb les institucions del barri.

Estarà els quatre anys al capdavant de la regidoria de Sarrià-Sant Gervasi, o en una hipotètica entrada al Govern municipal d'un altre partit, podria deixar de representar el districte?

Sí, per descomptat. El meu compromís és amb la ciutat i amb aquest districte.

És compromís seu revertir el dèficit crònic als barris del districte o almenys fer pedagogia de per què aquí hi ha menys diners pressupostats mandat rere mandat?

Efectivament, s'ha d'entendre que l'Ajuntament intenta fer un repartiment equilibrat i respectant els principis d'igualtat entre tots els districtes. Una dada com la renda per càpita pot ser indicativa, i és obvi que a Sarrià-Sant Gervasi es troba en superioritat respecte a la resta de districtes. Dit això, l'objectiu del Govern és fer un desplegament de les mesures que entenem més urgents i més necessàries per al districte. Em refereixo al Pla Endreça, que busca l'excel·lència de l'espai públic: fomentar el seu bon ús, implicar la corresponsabilitat dels veïns i veïnes, garantir la convivència i promoure un ús eficient de totes les instal·lacions.

Ens pot dir alguna actuació concreta en marxa?

Al carrer Tuset, on es concentra l'activitat d'oci nocturn més important al districte, ja hi ha una brigada de neteja puntual que s'activa a les 4 de la matinada de dijous a diumenge per vetllar per com el ciutadà es trobarà el seu carrer l'endemà. També hi col·labora la Guàrdia Urbana, per permetre el descans dels veïns. Aquest era un punt de conflictivitat.

juliol nosaltres no tenim la legitimitat per actuar i interrompre l'exercici lícit de construir edificis a la zona. Tots desitjaríem un jardí, però la realitat jurídica és la que és i no podem interrompre l'exercici lícit d'una propietat privada de construir uns edificis a la zona.

El govern sota l'alcaldia de Colau ho va tramitar, però també el PSC formava part de l'executiu. Ara l'extint dels comuns, Janet Sanz, té un informe que demostra les irregularitats en la construcció. No ha demanat veure'l?

Torno a insistir que els serveis jurídics municipals són els que van concedir la llicència. Janet Sanz és qui ha anat contra els seus propis actes si aquest informe que, no he vist, existeix. Quan tens l'exercici d'un càrrec públic, fer actuacions paral·leles de manera individualitzada, a part de ser una deslleialtat, és contradictori. Em costa d'entendre com a tinent d'alcalde ara, però també com a jurista. No acabo de veure-hi el sentit. Acatarem els informes que diuen que l'atorgament de la llicència és absolutament regular, lícit i jurídic i ens mantindrem fermes.

Què farà l'Ajuntament si finalment la justícia acaba donant la raó a la plataforma Defensem Can Raventós, que ha presentat recurs al pla urbanístic, i els pisos s'han començat a construir?

No m'agrada anticipar-me a les resolucions judicials. És una cosa que sempre he respectat molt. Hem d'esperar a la sentència i quan arribi valorarem i decidirem.

Parlant d'urbanisme, la reforma de Balmes és ara mateix la prioritat número u en grans obres previstes al districte?

La primera fase, de plaça Molina a General Mitre, és una absoluta prioritat. Ens hi vam comprometre així a la darrera Audiència Pública i està presupostat al Pla d'Inversions Municipals (PIM) del 2024. Després vindrà la segona fase, de Mitre a Joaquim Folguera, que es veurà afectada per les obres de l'L9 del Metro que travessarà tot Sarrià.

Al programa electoral del PSC també portaven el compromís d'impulsar habitatge públic a Vallvidrera, però ara mateix el futur de la Buenos Aires torna a ser incert per una sentència judicial. La recorreran i intentaran incloure una partida als pressupostos?

Encara no hem abordat el segon tema, estem esperant la resposta a la nostra petició d'aclariment perquè no s'havia determinat bé per quins motius no procedia l'expropiació. Aleshores, començarà a computar el termini per si cal presentar un recurs de cassació. En funció de l'aclariment, tindrem més arguments per poder fonamentar millor el nostre recurs.

Li preocupa que els joves siguin expulsats del barri i la ciutat per l'elevat preu dels lloguers?

Els joves han de tenir dret a viure al seu barri, però tenim un problema importantíssim a la ciutat d'habitatge com a resultat d'unes polítiques públiques que han fracassat. Tot i la bona voluntat, que no la discutiré, que hagués pogut tenir el govern d'Ada Colau, en aquests moments les seves polítiques d'habitatge han estat un fracàs. S'ha de fer autocrítica i emprendre una bateria de noves mesures que ajudin a baixar el preu del lloguer i el de venda dels pisos. Ens podríem seguir posant una bena als ulls, però hi ha una realitat que és la que és. Tots tenim, familiars, fills i joves que s'estan trobant amb aquesta situació. Barcelona s'ha convertit en una de les ciutats més cares en preu dels lloguers, i això implica que l'Ajuntament ha de reaccionar.

I com ha de reaccionar l'Ajuntament?

Ja s'ha fet una primera passa oferint a la Generalitat 27 solars per construir 1.764 habitatges públics, i després hi ha una segona acció d'habitatge social que són els containers, una experiència pilot posada en marxa amb els Allotjaments de Proximitat Provisionals (APROP). Són habitatges de material econòmic, de fàcil construcció i projecció. També s'ha anunciat la reavaluació de la mesura de reservar el 30% de noves construccions a ús social, que ja s'ha vist que ha estat ineficaç, i la voluntat de declarar Barcelona com a zona tensionada en el preu del lloguer.

Dels 27 solars cedits a la Generalitat per fer habitatges socials, cap es troba a Sarrià-Sant Gervasi. Pot assegurar que hi ha voluntat política de fer habitatge públic els pròxims quatre anys al districte?

Per descomptat! Estic en converses amb l'àrea d'Urbanisme de l'Ajuntament, perquè aquí també ho estem reivindicant.

Hi ha intenció d'intervenir en promocions privades? L'exemple de Can Raventós, al cap i a la fi, és un cas que fa pujar el preu de la zona i expulsa els veïns.

Ara per ara, no està previst.

Quina és la postura del PSC respecte als sindicats d'habitatge com el de Sant Gervasi de Cassoles?

Estem absolutament a favor de protegir fins a les últimes instàncies el veïnat vulnerable, però focalitzar esforços en obstruir la justícia no ha de ser la funció d'un governant. Seria d'una irresponsabilitat absoluta. Quan s'arriba al desallotjament per impagament de renda o d'hipoteca, s'ha de respectar el compliment de la sentència, i aquí és quan nosaltres hem de començar a intervenir i posar l'accent des dels Serveis Socials per oferir una alternativa d'habitatge. Hem de focalitzar-hi tots els esforços.

Però sovint són els mateixos Serveis Socials municipals els que estan desbordats i col·laboren amb els sindicats d'habitatge perquè no existeixen alternatives habitacionals

L'Ajuntament ha estat solucionant falsament aquest problema els darrers anys, perquè com que no ha treballat per oferir una alternativa d'habitatge, ha hagut de treballar la pressió veïnal. Perdoneu, però és una anàlisi de la realitat. Cal vetllar perquè aquestes persones tinguin un lloc digne on anar, que és el que ens diu la llei.

L'Ajuntament està capacitada en aquests moments per oferir habitatges dignes a les persones que pateixen un desnonament?

Sí. Jo que porto la cartera de Serveis Socials et diré que estem donant solució d'habitatge a totes les persones que pateixen un desnonament. No seguirem fomentant l'activitat de plataformes alternatives que obstrueixen la justícia. Com a persona que ha viscut als jutjats els darrers 22 anys, he estat conscient dels prejudicis que generen aquest tipus de comportaments, i els polítics hem de ser responsables. L'estat de dret se sustenta en el respecte a les sentències, en tots els àmbits de la societat.

Es respectarà el carril bici de la Via Augusta creat per l'anterior govern municipal i reclamat pel veïnat?

Circula la gent pel carril bici? Té usuaris? Els tècnics ho valoraran, i la decisió final serà tècnica i no subjectiva. Estem fent un estudi perquè es valori el tram d'entrada a la ciutat que va del carrer Dolors Monserdà al carrer Ganduxer, i veure si es pot trobar un recorregut alternatiu. Nosaltres no suprimim el carril bici, no es pot fer demagògia.

Se suprimiria una part important del carril bici...

Un tram. Però nosaltres no impedirem entrar a la ciutat amb bicicleta. Això ha de quedar molt clar i no val distorsionar-ho. L'usuari que ve en cotxe, en canvi, no està tenint cap alternativa si fem carrils bici i tampoc hem pensat a oferir solucions en transport públic a la gent que viu fora de Barcelona. Cal dialogar i valorar fer parquings a les estacions de FGC de les Planes, Valldoreix i Sant Cugat del Vallès.

Però el carril bici es va fer, precisament, per reduir la presència de cotxes en un moment d'emergència climàtica i per a facilitar la mobilitat sostenible.

Per què es va fer el carril? Per què els que vulguin venir en bici a Barcelona hi puguin accedir o per fastiguejar els que venen en cotxe i que no puguin entrar? Es tracta de quina és la teva filosofia com a governant. Posem traves a determinats sectors de la ciutadania o beneficiem a aquells que volen utilitzar el carril bici? Perquè jo vull això segon. Estan entrant menys cotxes a la ciutat?

“

En un estat democràtic, el patrullatge de la policia és fonamental i una major presència de Guàrdia Urbana suposa un efecte coercitiu pel delinqüent

“

La decisió final sobre el carril bici de la Via Augusta serà tècnica i no subjectiva

“

Estem donant solució a totes les persones que pateixen desnonaments

No puc respondre. Només sé que els veïns de Vallvidrera i les Planes no poden sortir de casa entre les 7 i les 9 del matí per tots els cotxes que hi passen, evitant pagar pels Túnel de Vallvidrera per després fer cua a la Via Augusta.

Va ser un error insistir als Castellans de Sarrià perquè acceptin desplaçar-se a Vallvidrera per tenir un espai d'assaig?

Volem ajudar a solucionar la seva problemàtica, però hem de ser conscients que la idiosincràsia de la seva activitat exigeix uns requisits logístics d'espai que ara mateix no tenim a Sarrià. No era una proposta surrealista, crec que era ferma. Els poders públics hem de fomentar la cultura del pacte i de la pau, i no podem evocar a la ciutadania a la judicialització dels conflictes amb l'Ajuntament. A més d'advocada, he estat medidora molts anys i és una pràctica que penso aplicar en totes les problemàtiques que hi hagi, no només al districte, sinó en l'àmbit de les meves competències. La política del Govern de Collboni, que jo secundo, és d'escoltar i intentar conciliar i fomentar la convivència.

Es tirarà endavant el projecte de la superilla de la Bonanova? Albert Batlle va insistir força també a pacificar els carrers del Putxet i el Farró.

Superilles, no. Pacificacions de carrers, els governs socialistes les han fet tota la vida: Enric Granados, el Portal de l'Àngel, el passeig de Sant Joan, etc. En aquest mandat hem d'avançar en els Jardins d'Oriol Martorell, una llosa que volem que sigui un espai verd per unificar els barris de Sarrià i les Tres Torres separats per la Via Augusta. Acaba de fer-se públic el projecte guanyador, que contempla crear una zona de joc infantil, espai per a la gent gran, i que ha de ser un refugi climàtic. És un dels projectes més grans que tenim en l'àmbit urbanístic en aquest mandat.

Tindrà l'honor d'inaugurar l'esperada biblioteca de Sarrià, però abans s'ha de decidir el seu nom, i això ha portat polèmica en els darrers mesos. Com es resoldrà?

Sabem que, si tot va bé, al juliol inaugurarem la biblioteca i hi traslladarem les oficines del districte. Confio que puguem trobar consens pel nom, però de moment no hem planificat res.

Tornarà el Tramvia Blau?

Això ho porten des de la Casa Gran (Ajuntament). Resulta que no vam trobar a ningú que ens volgués reactivar el Tramvia (riu). És un projecte molt emblemàtic per la ciutat i seria realment molt positiu recuperar-lo.

El programa del PSC portava recuperar el Comissionat de Collserola. Això implica descartar l'Oficina Municipals dels barris de muntanya amb competències pròpies?

D'una manera o de l'altra, l'organisme englobarà els cinc districtes que toquen el parc, i també l'àrea metropolitana. Tenim al cap fer un projecte atractiu per fomentar l'ús responsable del Parc Natural de Collserola. Que els barcelonins i barcelonines entenguin que tenen un gran parc del qual en poden fer ús i que és de tots. Igual que vam obrir Barcelona al mar, l'hem d'obrir a la muntanya. El coneixement del Parc ha d'anar més enllà de la carretera de les Aigües. ■

CONSELL PLENARI

El ple vota a favor de modificar el carril bici de la Via Augusta

Jordi Martí i Maria Eugènia Gay © Laita Melero

C.ROCAMORA, S.ALEMANY

Preguntes pautades de dos minuts per ciutadà i respostes breus de la regidora Maria Eugènia Gay. Així va ser la dinàmica del torn d'intervencions ciutadanes previ al primer Consell Plenari de Sarrià-Sant Gervasi del nou mandat, celebrat el 24 d'octubre, si no es té en compte el ple de constitució. El primer informe de la regidora, llegit a la velocitat d'un llamp, però amb una bona dicció, va generar la primera reacció amable en l'oposició, quan el conseller portaveu de Junts-TriaxBCN, Pol Lloró, va dir "patir pels companys de la llengua de signes". Bromes a banda, l'oposició en bloc va furgar en la feblesa del PSC a l'Ajuntament de Barcelona -en minoria amb 10 regidors- i va demanar "diàleg" i inversions al districte.

Gay va agrair el to conciliador de tots els grups es va fer seu el repte d'afrontar el mandat amb "entesa" i vetllant pels interessos "amb el major consens" possible. També va fixar com una prioritat avançar cap a una ciutat "més segura" amb l'augment de la presència dels cossos policials a Sarrià-Sant Gervasi.

Junts s'absté de defensar el carril bici

Sota lupa. El ple de Sarrià-Sant Gervasi va votar en contra de mantenir l'actual traçat del carril bici de la Via Augusta amb els vots a favor del PP i Vox, l'abstenció de Junts i PSC, i els vots en contra dels comuns i ERC, després que els republicans i els comuns presentessin dues proposicions demanant al Govern "no modificar el traçat actual", tal com estudia el Govern de Collboni. És a dir, que només els proposants van votar a favor de la seva proposició, que se'ls va girar totalment en contra.

Més enllà d'aquesta votació, que no hauria de ser vinculant a nivell de ciutat, perquè segons l'Ajuntament els criteris per mantenir o modificar el carril bici seran objectius, fruit d'un estudi, al plenari també es va informar que l'Ajuntament ha inclòs la reforma de Balmales entre la plaça Molina i la ronda General Mitre als pressupostos de la ciutat pel 2024, que ara cal aprovar a l'hemicicle de la plaça Sant Jaume.

La primera escola bressol pública a les Tres Torres

La creació de la primera escola bressol pública al barri de les Tres Torres, al solar municipal buit de Dalmales 63, també va fer un petit pas endavant amb la votació a favor d'iniciar-ne els tràmits. La proposició, una demanda històrica veïnal, la va entrar aquesta vegada el PP i només BComú s'hi va abstenir. Des del Govern de Districte, tot i que al programa municipal proposaven per aquest espai la creació d'habitatge social, van explicar que ja s'han iniciat els tràmits per poder qualificar el terreny com a ús educatiu. Fonts de l'Ajuntament han explicat a El Jardí que són "tràmits lents" i no hi ha un calendari previst.

El ple del 24 d'octubre també va aprovar una proposta de Junts-TriaxBCN que reclamava convocar en el termini d'un mes a veïns, entitats i grups polítics a una reunió per tractar la situació de la desena d'espais municipals del districte que no presten cap servei obert al públic habitualment,

com el solar de Dalmales 63 fins ara. El Govern de Districte també va expressar la "voluntat" d'impulsar en aquest mandat unes escales mecàniques a Vallvidrera, que uneixin la plaça amb l'estació dels FGC de Vallvidrera Superior, a petició de Junts després de la recollida de 1.400 signatures al barri.

Núria Satorra, nova vicepresidenta del Districte

En una sessió extraordinària prèvia al Consell Plenari ordinari, per enllestir el cartipàs, la republicana Núria Satorra Menal va ser designada nova vicepresidenta del Consell de Districte amb 15 vots a favor i 4 en blanc, assolint la majoria necessària. La seva va ser l'única candidatura presentada pels partits.

La popular Ysabel Sanz Orozco també va prendre possessió com a consellera de districte, després que el dia del Consell Plenari de Constitució el PP només nomenés dues de les tres conselleres obtingudes amb els resultats de les eleccions del 28-M. ■

Casa Jordi

Cuina tradicional en una masia al cor de Barcelona.

Des de 1968 treballem perquè gaudeixis d'una proposta gastronòmica autèntica.

Creiem en la cuina de mercat i vetllem perquè els plats de la carta siguin elaborats amb productes de la nostra terra i garantir així una cuina de qualitat.

Ens agrada pensar que a Casa Jordi mantenim vi-gents els sabors de sempre.

Passatge Marimón, 18
08021 Barcelona
Tel: 93 200 11 18
Web: casajordi.es

Gremi de Carnissers, Cansaladers
i Xarcuters de Barcelona.

8è Concurs Botifarra d'Ou, 2023:

1r Premi a la botifarra d'ou
singular de Catalunya

3r Premi a la botifarra d'ou
artesanal tradicional

xarcuteria

Tel. 93 200 39 48

WhatsApp. 620 362 420

Balmes 296 | 08006 BCN

ramon@hernandoxarcuter.cat

www.hernandoxarcuter.cat

- ▶ VEDELLA DEL PIRINEU
- ▶ POLLASTRE ECOLÒGIC
- ▶ CONILL DE FARIGOLA I ROMANÍ (Ull negre català)
- ▶ PORC FRESC DE LA VALL DE GES (Qualiporc)
- ▶ ELABORACIÓ ARTESANA D'EMBOTITS
- ▶ HAMBURGUESES FARCIDES
- ▶ BOTIFARRES FARCIDES
- ▶ PRODUCTES DE PROXIMITAT, km 0
- ▶ PÀRQUING GRATUÏT (Benzinera de Balmes)

Horari d'atenció de la botiga

Dilluns a divendres de 8.30 a 14 h, i de 17 a 20.30 h

Dissabte de 8.30 a 14 h

HERNANDO XARCUTER

LLENGUA

El català a la Festa Major de Sarrià

**XAVIER TENORIO SEGARRA
I LAIA JUBANY I DE SOLÀ**

En acabar la paella i el sobre-
taula cada primer diumenge
de Festa Major de Sarrià, bai-
xem a l'acte dels balcons que
organitza Casa Orlandai. Més
enllà que ens encanta i any
rere any som assistents garan-
tits, durant aquestes festes

hem detectat una diferència. Un alt ús del castellà. Artistes clarament catalanoparlants presentaven l'acte en la nostra llengua, però l'execució de l'art procedia en castellà.

Aquest fet no és banal, ja que l'ús lingüístic diferenciat segons la seva funció social d'una llengua majoritària (el castellà) per sobre d'una minoritzada (el català) és un dels factors, anomenat diglòssia, que més perjudica aquestes darreres i que, en última instància, porta a la seva pèrdua de prestigi social i en el seu ús.

Sovint podem trobar arguments que s'escuden en la llibertat d'elecció de les persones a l'hora d'explicar els usos lingüístics, arguments que exposen que vivim en una societat bilingüe i que cadascú es pot expressar en la llengua que vulgui. La realitat, però, és que aquesta afirmació parteix d'una falsa percepció d'igualtat entre el català i el castellà. La pretesa neutralitat bilingüe no existeix, sinó que aquest és el pretext necessari perquè en una situació de desigualtat lingüística es vagi produint una substitució progressiva fins a la pèrdua de la més dèbil. Les llengües no desapareixen d'un dia per l'altre, deixen d'utilitzar-se.

No és causal que la substitució del català es dona prioritàriament en aquells àmbits de poder i prestigi, com són el poder judicial, policial, l'administració pública, negocis, contractació de serveis, o l'exemple que utilitzàvem: l'art i la cultura. Aprofundint en la tendència a reduir el català a l'àmbit familiar i quotidià.

Mentre que l'any 2003 el català a Catalunya era la llengua d'ús habitual del 46 % dels ciutadans, 15 anys més tard havia caigut al 36 %. Passant a ser la tercera regió dels Països Catalans per darrere de La Franja (50 % d'ús habitual) i Andorra (44 %). Una situació extremadament greu si tenim en compte el pes demogràfic del Principat pel que fa al nombre de parlants.

A ningú se li escapa que arreu dels Països Catalans en pocs anys hi ha una alarmant regressió pel que fa a l'ús del català. Per això considerem que cal posar especial atenció, sobretot per part d'aquells espais amb impacte (i responsabilitat) públic i vetllen per la cultura.

Cal compromís amb el català, utilitzant la llengua en el nostre dia a dia, donant-li el prestigi i reconeixement que li cal -i que es mereix- i això implica, també, apostar pel seu ús en els espais culturals. ■

XAVIER TENORIO SEGARRA I LAIA JUBANY I DE SOLÀ SÓN VEÏNS DEL BARRI DE SARRIÀ

EL RACÓ DE LA ROYO

Apple, la poma guaridora

MARTA ROYO

Si en algun moment de la vostra vida fundéssiu una empresa, la batejaríeu amb un nom comú com el d'una fruita? Us ha passat mai pel cap que la vostra empresa es digués "Poma" o "Mango"?

A mi, segurament, no se m'hauria acudit mai. De fet, quan

vaig muntar la meva consultoria de publicitat, Mosaiking Comunicació, vaig buscar un nom evocatiu. En ser petita i poc coneguda al mercat, volia que la meva marca s'identifiqués clarament amb el que oferia (fent un símil amb un mosaic, que no és res més que una obra elaborada amb petites peces) i amb el sector on opera (la comunicació).

Bé, tornem a les fruites. Fa uns dies, la meva amiga Núria Zapater, publicista com jo, em va trucar per comentar l'última meravella d'Apple, l'iPhone 15. No tant per comentar el nou producte, sinó més aviat la seva campanya de publicitat pensada per al llançament. Arran de la conversa, vaig pensar que seria interessant que en parlés a la columna de l'octubre.

Som-hi, doncs. El dia 15 de setembre - van voler fer coincidir el número-, Apple (la poma americana) llançava al mercat el seu nou dispositiu mòbil (sincerament, no m'atreveixo a dir-li telèfon), l'iPhone 15. Un aparell petit multifuncional que, a més de tenir moltes funcions sorprenents, una és que permet parlar per telèfon.

La pel·lícula (els publicistes, quan un spot ens sembla meravellós, li'n diem pel·lícula) ens explica com una sèrie de persones salven la vida (hipotèrmia, infart, accident o convulsió) gràcies al seu iPhone 15 i celebren l'aniversari que no hauria pogut ser sense l'iPhone 15. En termes econòmics, el cost d'oportunitat (la diferència entre el valor de l'opció escollida i el valor de la millor opció no realitzada) d'aquesta gent de no haver tingut l'iPhone 15 hauria estat la mort. El que Apple ofereix no són característiques amb aspiracions que sonin bé sobre el paper. Funcionen i, per tant, avui hi ha persones reals vives que molt probablement no hi serien si no haguessin dut a sobre un iPhone 15.

L'iPhone 15 com un canal de comunicació increïblement eficaç; tant, que et pot salvar la vida quan, fins ara, salvar vides era territori de les farmacèutiques i de la medicina.

Si jo fos Apple també m'encantaria poder fer comunicació de màxims amb un punt de controvèrsia i oberta al debat. Estirant el missatge. Arribant al punt àlgid per decidir-te per la seva marca en comptes de fer-ho per una altra. Per descomptat que l'equilibri és delicat, però és que Apple és Apple. Quantes marques intenten connectar amb les emocions i no ho aconsegueixen? Moltes, moltíssimes, massa. Marques que inverteixen recursos en el producte i no en la comunicació. O que fan una comunicació buida, sense tenir en compte els seus valors i com connectar-los amb la seva audiència.

L'art d'explicar històries, l'art d'emocionar, l'art de canviar comportaments, aquest és l'art d'una gran marca. Perquè no ens oblidem que una marca ben construïda és una marca que enamora, i una marca que enamora, com Apple, és una obra d'art.

En resum, potser la nostra marca no serà mai Apple, però un bon storytelling és una manera bona i eficaç d'arribar al consumidor. Tant si venem pomes com mitjons o serveis d'arquitectura. Tant si fabriquem productes com si creem serveis que funcionin, també (i sobretot) siguem creatius a l'hora de difondre'ls. Parlem directament al cor del consumidor. Les persones estem fetes d'històries. Les grans marques, també. La poma americana n'és un clar exemple. ■

MARTA ROYO ESPINET ÉS PUBLICISTA I CEO DE MOSAiking COMUNICACIÓ. ARTÍCLE PUBLICAT INICIALMENT A EL PERIÓDICO

KM 0

Fet a mà. No només és un objecte, és temps

MIGUEL S. PUJOL

Tot el que es fa artesanalment, a mà, requereix una important inversió de temps. Sovint, quan anem a comprar no som conscients que molts dels productes que comprem han passat per les mans d'algú. Molts processos de producció ja estan més o

menys automatitzats, però sempre hi ha alguns passos que requereixen la intervenció de persones, sigui a Bangladesh, la Xina, Turquia o Barcelona.

A la majoria de productes de qualsevol categoria és difícil imaginar el treball manual que hi ha al darrere. Un exemple és el món de la moda, on el concepte fast fashion ens convida a una compra compulsiva sense reparar en qui o com es va fer aquell article. La idea és que ho comprem, com més vegades millor, i que no duri gaire, perquè així aviat hàgim de comprar-lo de nou o un altre de similar.

En canvi, quan parlem d'alguna cosa "artesanal" això implica dedicar-hi un temps valuós, el que faci falta, perquè l'article que compraràs estigui produït o realitzat amb cura, en un procés lent on cada fase o tasca té la seva importància i s'atén amb la mateixa pulcritud i cura.

En aquest procés, a més de la perícia i experiència de l'artesà o artesana hi ha un aspecte que sovint es defuig, perquè en ser intangible no es percep ni és fàcil valorar-lo: el temps. Hores i hores per produir una peça que de vegades és única perquè el o la client/a així ho ha demanat. Gaudir d'una cosa única o personalitzada és la suma del resultat visible (una bossa, una peça de roba...) i el temps que algú ha consagrat exclusivament per a tu, per fer realitat aquell article.

Tenint en compte el concepte del temps ens serà més fàcil entendre per què sovint els productes artesans o handmade (fets a mà) tenen preus més elevats.

I quant val el temps?

Les coses fetes a mà acostumen a ser més cares, perquè requereixen molt de temps i dedicació per fer-les. Gairebé mai no impliquen processos automatitzats, ja que s'utilitza utilitatge i eines manuals, i les tirades d'un mateix producte o format són curtes o limitades. I això ens complau perquè sabem que estem adquirint una cosa única, fruit del talent i la creativitat d'aquesta persona.

Dit això, si l'artesà/artesana que treballa a la teva ciutat, al teu barri, té o vol tenir un nivell de vida semblant al teu, quant creus que hauria de cobrar per cada hora del seu temps? Així doncs, pots comprendre que els preus no puguin ser els mateixos que els de les empreses que produeixen milers de còpies d'un mateix article.

Fet a mà i amb valors

Clarament, el que és artesanal aporta un valor al producte que no es pot trobar en els productes fabricats de manera industrial. Però, a més, afavoreix l'economia circular perquè tracta d'escollir materials reciclats o reciclables, que tenen una petjada de carboni menor, i aposta pel Km 0 col·laborant amb proveïdors locals i fomentant l'ocupació en l'entorn més immediat.

MIGUEL S. PUJOL ÉS ARTESÀ I COFUNDADOR DE PETER&WOLF A BARCELONA

**ISABEL
PALACIOS**
perruqueria unisex

descompte 50% primer tall de cabell
Laforja, 56 local 3
08006 Barcelona
☎ 93 247 48 62 📞 656 503 473
palacioschabeli@hotmail.com
📷 peluqueriaisabelpalacios

Restaurante Hidalgo

Horari 13 a 16 h
20 a 23 h
de dilluns a diumenge
Diumenge nit i dilluns nit tancats
Menú diari: 15,90 €
Plats de temporada
Pollastres a la brasa per
endur els caps de setmana

carrer Balmes, 396 / reserves: 93 417 11 96
Mercat de Sant Gervasi / metro: Putxet

Nova Bossa BOLIC

Estira les nanses i... tancada!

Showroom:
C/ Bertran 3, Barcelona
www.peterandwolfbcn.com

**Troba-la al showroom
i a la web**

Mobilitat sostenible a la Via Augusta

Unes 400 persones, segons la Guàrdia Urbana, es van manifestar el dissabte 21 d'octubre per reclamar a l'Ajuntament de Barcelona que no suprimeixi part del nou traçat del carril bici de la Via Augusta. Concretament, el consistori estudia desviar per altres carrers el tram entre Ganduxer i els Túnel·s de Vallvidrera, com a resposta a les queixes d'alguns conductors que entren a Barcelona per aquesta via. Mentrestant, Trànsit assegura que no s'ha notat "una pressió especial" sobre el moviment de vehicles a la C-16 des de l'entrada en funcionament del carril bici. ■

© Bici Augusta

© BComú

FRANCINA CASAMITJANA

“Com a dona, m’hauria encantat treballar”

© Laia Melero

Francina Casamitjana (Barcelona, 1930) és una veïna de Sarrià de 93 anys que ha viscut la Guerra Civil Espanyola i la Segona Guerra Mundial i que mai va poder treballar fora de casa, malgrat que li hagués encantat ser oficinista. Filla gran de tres germans, va néixer a casa dels avis paterns, a l’actual carrer de les Tres Torres. Per part de mare, la seva família vivia a la masia de Can Canet de la Riera. Uns floricultors i els altres pagesos. Aquesta és la seva història.

JESÚS MESTRE I NATALIA PAREJO

Vens de família pagesa.

Els parents materns, que eren els llogaters a Can Canet de la Riera, sí que eren pagesos. En canvi, la família paterna eren floricultors. Treballaven amb flor tallada. En aquella època, a la zona de Sarrià hi havia molts jardiniers i molts conreus de flors, sobretot rosers.

On es venien les flors?

A la Rambla. Els floristes i majoristes de Barcelona anaven allà a buscar les flors, i, fins i tot, trucaven per fer encàrrecs. Tot i que el roser era molt popular, va anar desapareixent, perquè els terrenys es van anar urbanitzant. El conreu de les flors va durar fins que els meus avis van deixar la finca de Can Canet (actual Tennis Barcelona), el 1957.

Com a anècdota, al meu germà Jordi li van escriure un article com l’últim floricultor de Barcelona, perquè ell sí que va continuar pel seu compte cultivant flors. Tot i que no se’n parla gaire d’aquesta indústria, va arribar a ser molt rellevant. De fet, durant la II Guerra Mundial i la postguerra es van exportar moltes flors des d’aquí, ja que per la situació es feia molt complicat mantenir el cultiu als països involucrats.

Un record d’infantesa que ens puguis explicar?

Durant la Guerra Civil, el pare tenia uns camps de flors preciosos, però al barri hi havia un grup de nois que eren refugiats de fora. Tot i que hi havia unes matrones que els vigilaven, passaven pel mig dels camps. El pare es va posar fet una fera, i aquella nit, el van venir a buscar a casa. La mare el va voler acompanyar, i vam estar tres dies sense saber res dels nostres pares. L’avi sortia cada matí i s’apropava a la carretera de

Pedralbes, perquè sabia que allà les patrulles de control ajusticiaven a gent i deixaven els cadàvers estesos. Resulta que als meus pares els havien portat a la caserna de Pedralbes, on la meua mare va fer amistat amb una noia que treballava netejant les instal·lacions. Li va donar l’adreça de casa i la dona va anar a notificar a casa que els pares estaven allà. A partir d’aquí, van poder fer tràmits perquè els pares tornessin a casa.

D’on venien els nens refugiats que estaven a Barcelona durant la guerra?

No ho sé segur, perquè eren uns nois que pràcticament no parlaven. Fa uns anys, em vaig trobar a un senyor pels voltants dels Caputxins preguntant-me la direcció de la casa on vivien els refugiats. Resulta que ell havia estat allà de petit, però no ho sabia situar. La realitat és que en l’època hi havia diverses cases de refugiats al barri.

Què més recordes de la guerra?

Recordo veure passar molts avions, que eren els que tiraven bombes. Tenia família que vivien al carrer Aribau i al carrer Balmes, i a la nit venien a dormir a la casa de les Tres Torres. Posàvem els matalassos junts i dormíem tots plegats. De nit bombardejaven més que de dia, tot i que a Sarrià no van bombardejar. Venien a dormir a casa perquè semblava que estàvem més protegits.

Quan van incendiar el convent dels Caputxins, a principis de la guerra, un dels frares estava a casa meua, a Can Canet, i va veure l’incendi des d’allà. El tiet li va dir que no el deixava sortir de casa, per por a possibles represàlies. L’home duia barba, i per poder sortir van fer que se la tallés, perquè no el reconeguessin tan fàcilment.

Vas anar a l’escola?

Hi havia una dona de la família Raurell

que era mestra i a la seva casa, al passeig de Claudi Güell, durant la guerra va obrir una acadèmia. De petita m’ensenyava ella, a mi i a altres nens i nenes del barri. Després, la situació de la guerra va empitjorar i vaig deixar d’anar-hi, perquè els meus pares no volien que anés amunt i avall. Em vaig quedar a les Tres Torres, on hi havia una acadèmia amb un professor, i vaig començar a anar-hi. He de dir que fèiem poca cosa: sumes, restes, cal·ligrafia... Més endavant vaig anar al Col·legi de les Teresianes, al carrer Ganduxer.

Quan vas acabar els estudis, què volies fer?

A mi m’hauria fet molta il·lusió treballar. M’hauria encantat treballar en una oficina. Quan ho vaig comunicar a casa, em van dir que ja hi havia prou feina. Eren uns altres temps i no estava tan ben vist treballar. Vaig quedar-me ajudant a casa, que també hi havia feina perquè encara veníem flors.

Et cases i marxas a l’Àfrica amb el teu marit.

Em vaig casar i al meu marit li va sortir una feina, però era a l’Àfrica, concretament a Guinea Equatorial, en una zona molt a prop del Camerun. Primer va marxar ell, i vam estar uns anys escrivint-nos per carta, perquè no era fàcil que jo també hi pogués anar. Al cap de quatre anys vaig poder marxar jo. En total vaig estar-hi 10 anys, i fins i tot la meua filla va néixer allà. Parlo de principis de la dècada dels cinquanta.

I de la postguerra i el franquisme, què en recordes?

Tot i que vaig passar molt de temps a l’Àfrica, recordo que les coses eren complicades aquí. Havies de mirar molt el què deies i amb qui parlaves,

“

A Sarrià hi havia molts conreus de flors

“

L’avi s’apropava a la carretera de Pedralbes, on estaven matant a gent

“

M’hauria fet il·lusió treballar en una oficina

perquè moltes coses estaven mal vistes i s’havien de fer d’amagat. Era una època que no podies parlar, perquè no sabies de quin bàndol era tothom, i si parlaves amb la persona equivocada, podien haver-hi conseqüències.

Vas ser mare de quatre fills.

Sí, quatre. Però un d’ells va morir en un accident de moto quan tenia 20 anys.

Després de tota una vida a Sarrià, què és el que més valores?

Que en el fons continua sent semblant a un poble. Sempre et trobes a coneguts pel carrer, i si fa dies que no els veus penses: què deu haver passat? Per mi és el meu poble i me l’estimo.

Com descriuries Sarrià en tres paraules?

El meu barri.

Sarrià, com tots els barris de Barcelona, està patint canvis...

Abans les botigues d’alimentació eren molt especialitzades. Hi havia el que venia plàtan, el que venia fideus, el que venia bacallà... no hi havia supermercats com els d’ara. Potser posaria més comerç d’aquest estil, de barri, més especialitzat. Hi ha molta botigueta petita de roba. Entenc que la roba te la canvies i l’has de renovar.

Com veus la situació de les Galeries de Sarrià?

Ho trobo molt malament. No entenc què ha passat amb les galeries. Aquell espai és molt gran, es podria fer alguna altra cosa, sigui servei social o botigues, però no m’agrada que estigui tot buit i que a poc a poc hagin anat desapareixent els locals.

I sobre el carril bici de la Via Augusta, què en penses?

Al final les bicicletes van per on volen i els patinets també, i qui has de vigilar ets tu i no ells. Però el que faran a la Bonanova, la zona de viants, potser sí que és convenient i fa falta fer-ho.

Una anècdota que recordis del barri.

Recordo la cantonada estratègica. Quan els nois del barri es reunien per quedar els diumenges a la tarda, sempre quedaven al mateix lloc. Si encara no havien arribat tots, apunten amb un guix a on anaven perquè els següents ho sabessin. Per això li dèiem la cantonada estratègica.

I una altra?

Hi havia un noi que sortia cap al vespre, quan les noies tornàvem a casa. Sortia amb un llençol i ens espantava. Jo vaig demanar a casa que em vinguessin a buscar perquè vaig acabar tenint por. Un dia, els nois del barri van sortir a buscar-lo amb l'objectiu de saber qui era. Finalment, el van acabar enxampant, i resulta que era el senyor Queraltó, el dibuixant. Ho feia per broma. Nosaltres li dèiem el fantasma de Sarrià. Això devia ser a principis dels anys quaranta, jo tenia uns 12 anys.

Quina és la teva opinió sobre la nova onada feminista?

No sé si algun dia la societat arribarà a ser feminista del tot, no ho tinc clar. Sí que veig que hi ha hagut avenços. Abans no es feien manifestacions, no es podia. En canvi, avui en dia sí, i se li dona més visibilitat a la lluita.

© Laia Melero

Un indret de Sarrià que t'agradi especialment?

M'agrada molt la part de dalt, el Desert de Santa Eulàlia, allà on es diu que hi va viure la patrona de la vila.

Ets lectora del diari El Jardí?

Sí, i m'agrada molt. Gaudeixo molt llegint-lo i quan veig que ha sortit el busco per entretenir-me una bona estona. ■

No m'agrada veure les Galeries Sarrià buides

No tinc clar que la societat arribi mai a ser feminista del tot

CONFITERIA

BOMBONERIA

PASTISSERIA

GELATERIA

Major de Sarrià, 57
Tels. 93 203 07 14
93 203 00 04

Plaça de Sarrià, 12-13
Tel. 93 203 04 73
08017 Barcelona

E-mail: info@foixdesarria.com
<http://foixdesarria.com>

El gòspel solidari del Rotary, dedicat a les persones amb discapacitat

DANI SILVA

En l'imaginari col·lectiu de Sarrià, a poc a poc es va infiltrant la idea que el novembre, mes previ a Nadal, és el mes de la solidaritat. Part de la culpa la té, des de fa sis anys, el Rotary Club de Barcelona Sarrià, que el pròxim dijous 16 de novembre celebrarà el V Concert de Gòspel Solidari de Sarrià.

En cada edició celebrada fins ara amb la col·laboració de la coral Free Choir a l'emblemàtica parròquia de Sant Vicenç de Sarrià, han reunit prop de 400 persones, i confien que enguany no sigui diferent, amb un preu mòdic de 10 euros l'entrada. Aquest any, el concert és en favor de la Fundació Estimia, una fundació sense ànim de lucre que treballa des del barri amb la missió de facilitar el desenvolupament de persones amb discapacitat en les principals etapes de la vida.

El president fundador del Rotary Club de

Barcelona Sarrià, Enric López Milà, ha explicat a El Jardí que els projectes s'escullen per la seva possible "continuitat i solvència", fent de la donació una empenta a seguir endavant a l'entitat escollida.

Ajuda a entitats del barri i de fora

Des del seu naixement, i únicament aturat per la pandèmia, el concert de gòspel s'ha solidaritzat amb quatre entitats. Dues, la Fundació Gavina i El lloc de la Dona, ubicades al Raval, que ajuden, respectivament, els joves del barri en situació de vulnerabilitat social i a víctimes de tràfic de dones i de prostitució. Les altres dues, ubicades a Sarrià-Sant Gervasi, són Assís Centre d'Accollida i Sant Joan de Déu Serveis Socials, que també han rebut suport del Rotary per treballar en defensa de les persones sense llar.

Al llarg dels darrers anys, el Rotary també s'ha involucrat en paradetes solidàries a

© Mireia Monjo

la Fira de Nadal, fent donacions de roba i joguines i, fins i tot, en campanyes internacionals amb entregues de llibres al Líban i d'ulleres al Camerun. Ara per ara, però, la

pròxima data marcada al calendari és el pròxim 16 de novembre. Durant el concert, i com és habitual, es revelarà quina serà l'entitat amb qui es col·laborarà l'any vinent. ■

Mor l'artista Eduard Arranz-Bravo

EL JARDÍ

Pintant fins a l'últim dia al seu estudi de Vallvidrera. Així vol recordar la família de l'artista Eduard Arranz-Bravo el pintor, mort el passat 20 d'octubre a 82 anys a casa seva. Considerat un dels grans noms de l'art català des dels anys 60, va ser molt prolífic i va exposar les seves obres en ciutats de tot el món com Barcelona, Madrid, Amsterdam, París, Rio de Janeiro i Sao Paulo. Dues de les seves obres més importants són l'escultura de bronze *L'Acollidora* (1985), situada a la rambla de l'Hospitalet de Llobregat, i el Pont de la Llibertat, al mateix municipi.

El 15 de novembre es publiquen les seves memòries

La Fundació Arranz-Bravo va ser qui va informar de la mort del pintor, que coincideix en un moment en què l'editorial Comanegra està a punt de publicar, el 15 de novembre, les memòries de l'artista. "Ahir van anar a impremta les seves memòries. Avui Eduard Arranz-Bravo ha mort a casa seva. Que no pugui veure'l, que no pugui presentar-lo, ens roba una part important del sentit de la feina", lamentava l'editorial a les xarxes socials el dia de la seva mort. El títol de les memòries d'Eduard Arranz-Bravo es dirà *Des de dins*. ■

Mor Elisa Lacambra, la gran desconeguda de l'alta costura catalana

F. GONZÁLEZ

El passat 21 d'octubre de 2023 ens va deixar Elisa Lacambra Pirla amb 90 anys, veïna del barri de Sant Gervasi-Galvany i activista del bon gust i d'un disseny de moda a mida, conscient i de qualitat. Una dona força creativa i emprenedora de la de moda catalana d'alta costura, a través de la firma manresana Carmen Mir (1903-1986).

Elisa Lacambra va ser introduïda amb 18 anys a la casa Mir el 1950, gràcies a la seva cunyada Pilar Obón, que aleshores era l'encarregada del taller del carrer Rambla de Catalunya de Barcelona. Des d'aquesta prestigiosa firma, va desenvolupar les tasques d'aprenent com a cosidora, és a dir, posar punts, fer vores, picar colls, repassar, etc. La mateixa Lacambra reconeixia que era una persona molt neguitosa i li costava romandre tant de temps cosint sense bellugar-se.

No obstant, en veure que la jove tenia una bona traça, la senyora Mir la va posar a treballar com a maniquí (model) entre els anys 1950 i 1952. Més endavant, la jove Lacambra va esdevenir com a nora i mà dreta de la dissenyadora Carmen Mir. Lacambra i Mir van constituir un estratègic i enriquidor equip de treball, a l'hora de dibuixar patrons, visitar, conèixer les novetats estilístiques a París, o bé triar gèneres. Aquest

tàndem sogra-nora va aconseguir que les seves col·leccions triomfés en les periòdiques passarel·les nacionals de Barcelona i Madrid, i, alhora, a les desfilades internacionals d'Austràlia, Bèlgica, França, Itàlia, Estats Units o Mèxic.

Els seus dissenys van captivar a les dames de l'alta societat nacional i estatunidenca, la gent jove amb la introducció de les minifaldes, la passarel·la de la NASA (Houston) amb un model aeronàutic inspirat en el vestit de Neil Armstrong quan va arribar a la lluna el 1969, etc.

Finalment, des d'aquest article vull reivindicar l'aportació, dedicació i treball no reconegut d'Elisa Lacambra en l'àmbit de la moda catalana i nacional. Una dona visionària que, des de la seva boutique del carrer Bori i Fontestà al barri de Galvany, va materialitzar dissenys més frescos, juvenils i imaginatius fins a l'any 2006, moment que va decidir retirar-se.

Mai oblidaré la seva saviesa i integritat professional en aquella tarda del 27 de juliol del 2022 d'orxata i coca pobra valenciana, al costat de dues extreballadores seves: Pilar Font i Maribel Mainer. Ni molt menys les seves darreres paraules, el 12 de setembre d'aquest any, quan em va dir: "No t'oblidis de la moda". ■

L'AUTOR D'AQUEST TEXT, FELIP GONZÁLEZ MARTÍNEZ, ÉS DOCTOR EN BELLES ARTS I DOCENT DE L'ESDAPC DEL CAMPUS LLOTJA DE BARCELONA

© Arxíu Elisa Lacambra

Organitzen:

Rotary
Club de Barcelona Sarrià

 free choir

Direcció: Vicen Alfonso

V CONCERT GÒSPEL SOLIDARI DE SARRIÀ

Aquest any a favor de:

 Projecte:
GÒSPEL EN CLAU D'EDUCACIÓ INCLUSIVA

Dijous 16 de novembre de 2023
20:30 h

Lloc:
Parròquia de Sant Vicenç de Sarrià
Plaça de Sarrià, 10 bis Barcelona

Compra les teves entrades

<https://vivetix.com>
Donatiu anticipat: 10 Euros
També en el propi Concert
Fila zero: ES04 2100 3043 4822 0060 1209

Rotary Gent d'Acció
Club de Barcelona Sarrià

Patrocinat per:

 KIN **BORGES** **FARMÀCIA + laboratori**
Jordi Cabezas Andreu
Major de Sarrià, 84 08017 Barcelona
jordi@farmaciadiborges.com
Telèfon: 932 021 121
Mòbil: 638 200 488
Instagram: @farmaciadiborges

Col·laboren:

 SarrìaCopy **Tarannà** **associació cultural casaorlandai**

Da Capo.

Cursos d'història del teatre musical amb el compositor Joan Vives

Descobreix els 120 anys d'història de la música escènica nord-americana estudiant els principals estils, compositors, intèrprets i obres.

Cada dijous d'11 a 13h al l'Atelier Bonanova (Pg. Bonanova, 10)

Començem el 9 de novembre. Apunta't-hi a www.dacapo.cat

Concert de Nadal

DIMECRES 20 DE DESEMBRE A LES 20 H

Mar Esteve Rodrigo (mezzosoprano) · **Vicenç Esteve Madrid** (tenor)
Manel Esteve Madrid (baríton) · **Francesc Esteve Massons** (pianista)

Teatre de Sarrià · Carrer del Pare Miquel de Sarrià, 8, 08034 Barcelona
Entrades 10 € al Teatre de Sarrià o a <https://sarria.fila12.cat/>

 ÒMNIUM BARCELONA Sarrià-Sant Gervasi **CENTRE TEATRE SARRIÀ**

EL RELAT

Petita història de Po i Ci

ELSA COROMINAS

A la Concep

Es retrobaven el divendres al vespre quan arribava amb els seus pares i ella corria a rebre-la quan sentia el cotxe. Una era la petita de quatre germans i l'altra, filla única. S'havien d'explicar totes les coses que havien passat des del diumenge anterior en el poblet sense asfaltar i a la gran Barcelona. Coincidien cada cap de setmana de la seva infància en un nou espai entre els dos mons, el seu món.

Les tardes de divendres des de la sortida de l'escola eren mogudes per la Ci: carregar el cotxe, agafar la carretera, parar al mercat proper a comprar fruita i verdura, sempre més bona i més fresca que la que arribava a Barcelona, fer fins al poble, anar a buscar el pa de forn de llenya i la llet de vaca, amb nata i tot, per esmorzar l'endemà, instal·lar-se i escalfar la casa si era temps de fred... però quan baixava del cotxe corria a casa dels veïns, es trobava amb ella, començava la seva aventura setmanal. Abraçades i petons, riures dels germans que parlaven imitant el seu accent de Can Fanga a la vegada que la feien sentir important i estimada. Per la Po, divendres era dia de parar l'orella escoltant motors de cotxes, amb aquella habilitat desenvolupada per poder distingir el so desitjat.

El dissabte era l'oasi, el dia sencer de festa entre els dies escapçats per l'arribada i la partida. S'omplia de coses emocionants: buscar racons secrets i de difícil accés on construir cabanes al mig del bosc i cuidar-les, i tornar-hi; anar a algun poble proper amb

el flamant Citroën nou del germà gran; ocupar algun espai de casa de l'una o de l'altra per organitzar-hi una representació de vida real imaginada, amb tots els objectes i elements necessaris, de la casa, de la natura, de joguina o de la gent gran; ajudar a les tasques casolanes de les dues famílies, tan diferents, però que amb el pont infantil trencaven totes les fronteres. Dinar on l'olor de les olles els resultés més atractiva i seguir jugant i inventant històries, i a mitja tarda parar per berenar, una bona llesca de pa sucuat amb tomata i una presa de xocolata, uns bunyols acabats de fregir a la llar de foc de la cuina i amb l'hule de la taula encara amb restes de farina i sucre i un suau aroma de garnatxa, el clàssic pa amb mantega i sucre, o algun embotit acabat de llescar per fer un entrepà suculent. I a les tardes agafava protagonisme la televisió, la reina de les infàncies lliures de mòbils i d'Internet, la tele dels setanta i els vuitanta que era una caixa de sorpreses perquè quan l'obries hi havia el que hi havia, i si feies tard ja havia començat, si havies d'anar al lavabo, no es podia parar i si feien dues coses bones alhora, havies de triar. Programes amb actuacions de música en viu, com Aplauso i altres posteriors cada vegada més moderns

i encara molt llunyans de les formes d'escoltar música d'avui, eren l'excusa perfecta per apartar els mobles de la sala i posar-se a ballar com si no les veiés ningú, més que l'una a l'altra, ulls còmplices de descobertes juvenils, de primeres confidències, d'ordir trames diverses. Els dissabtes eren llargs i plens, i era el millor dia per anar a dormir tard, amb el vistiplau dels grans i si l'activitat del dia no les havia deixat esgotades.

Diumenge es feia curt. La Ci i la Po miraven d'atapeir al màxim els plans del dia per assimilar-lo tant com es pogués a l'anterior, i procurant no pensar que cap a mitja tarda s'haurien de fer una abraçada ràpida i dir-se adeu, amb la mirada llarga de la Ci des de la finestra del cotxe del darrere i Po plantada al mig del carrer sense asfaltar, fent adeu amb la mà i començant a imaginar el pròxim cap de setmana quan la vista perdia el cotxe. ■

© Pedro Strukej

PUBLICACIÓ D'EL JARDÍ PREMSA LOCAL:

Arquitectura a Sant Gervasi, Sarrià i Vallvidrera

Molt a prop de casa teva hi ha una joia patrimonial, i no ho saps. Jaume de Oleza ha descobert cada mes una casa o un edifici del districte de Sarrià – Sant Gervasi, en "El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià". En aquest volum, l'autor ha fet una selecció dels articles, n'ha afegit i ha revisat els textos, aportant una nova visió d'aquests elements patrimonials, però mantenint les característiques que definien els articles del diari. Aquests textos s'il·lustren amb pintures de l'autor, i fotografies de Frederic Esteve, entre altres.

El llibre, que edita EL JARDÍ Premsa Local SCCL i forma part de la col·lecció iniciada amb *Explora els jardins i viu els arbres*, i s'ofereix ara mitjançant reser-va prèvia a la seva publicació al correu info@diarieljardi.cat, a un preu de 20 € (aproximadament el 20% de descompte). Posteriorment el PVP serà de 24 €. Aquesta oferta estarà activa fins al divendres 10 de novembre.

El Jardí: del 100 cap al 200...

El 10 de novembre es farà un acte a la **Casa Orlandai** amb motiu de la publicació del número 100 d'El Jardí aquest novembre. En aquest acte es presentarà i es podrà recollir el llibre d'Arquitectura.

També es faran presentacions el dijous 23 a la **Vil·la Urània**, al Farró, i el divendres 24 de novembre, a **El Marcat**, a Vallvidrera.

El Jardí
PREMSA LOCAL · SCCL

176 pàgines | format: 24 x 22 cm | 250 fotografies inèdites

La Torre de l'Aigua dels Jardins dels Setze Jutges

JAUME DE OLEZA

Situats al número 354 de la Via Augusta, hi ha uns petits jardins que queden oberts també al carrer de Carrasco i Formiguera. En aquest petit espai trobem una antiga torre d'emmagatzematge d'aigua que destaca per la seva verticalitat. És una construcció modernista del segle XIX, d'autor desconegut, que forma part del patrimoni industrial de la ciutat. En principi va ser construïda per dotar d'aigua la casa de tipus senyorial que estava en aquest indret, i que de fa molts anys va ser enderrocada. Les torres d'emmagatzematge d'aigua consistien en unes estructures que servien per emmagatzemar aigua potable, així com, tenien la funció de dipòsit de compensació a les xarxes a les quals estaven connectades. D'aquesta manera mantenien el nivell d'aigua constant i la pressió a la xarxa. Unes construccions que sobresortien a molts barris i poblacions. Eren molt visibles, donat que necessitaven certa alçària perquè les aigües emmagatzemades a la part superior baixessin amb pressió. Aquesta torre, molt curiosa, té un dipòsit quadrat a la part superior i a banda i banda del dipòsit, disposa d'unes petites finestres de ventilació de forma rodona i ornamentades. La part central és de maó vist, està reforçada per

quatre pilars circulars ubicats a cada cantonada i mitjançant unes connexions de pedra decorades amb motius florals, se subjecten a la torre. La base, té més secció, allí els pilars es troben adossats, per posteriorment separar-se del cos central de maó. Una tècnica constructiva que evita el possible bandeig de l'estructura. Conseqüència del fenomen que es pot arribar a produir quan una estructura és més o menys esvelta i se sotmet a càrregues importants de compressió.

Les torres d'emmagatzematge d'aigua han definit un tipus d'arquitectura industrial molt present a ciutats i poblacions, hi ha molts exemples destacables com ara la torre d'aigües del Tibidabo, al nostre districte. Una magnífica obra modernista, visible des de molts punts de la ciutat, de Josep Amargós i Samaranch. També, la torre de Catalana de Gas al parc de la Barceloneta, obra de Josep Domènech i Estapà, així com la torre de les aigües de Sant Marí.

En els Jardins dels Setze Jutges, el març del 2011, es va fer un homenatge al moviment fundat l'any 1961 per mots molts músics i escriptors catalans amb l'objectiu d'impulsar la Nova Cançó, i reivindicar la cultura i normalitzar l'ús del català durant la dictadura franquista. ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

L'infinit dins d'un jonc

Quan vam obrir la llibreria Casa Usher fa més de vuit anys, vam conèixer el Jesús que ens va venir a parlar del seu 'Jardí': un diari mensual que promovia actes, activitats, notícies, novetats i tota mena de curiositats que transcorreguessin en el nostre barri.

Vam pensar que hi podríem participar amb el que fem cada dia a casa nostra, recomanant llibres, i sempre que fos possible vincular-ho al barri de Galvany i a Sant Gervasi.

Hem fet de forma conjunta tot el camí, hem compartit molta cultura i ho hem fet amb diferents col·laboracions. Ara que arribem al número 100 i ens demanen alguna cosa especial, hem pensat en quelcom que lligui diverses coses i conformi teixit.

El mes passat va sortir l'adaptació gràfica d'un dels llibres que més heu comprat a Casa Usher: *El infinito en un junco*. L'il·lustrador, Tyto Alba, explica la història de la invenció del llibre com artefacte creat perquè les paraules puguin viatjar en l'espai i el temps, així com la de les persones que l'han custodiat i protegit al llarg dels segles fins a arribar al dia d'avui.

I donat que és veí de Casa, ha tingut l'amabilitat d'il·lustrar la llibreria i posar-la d'exemple de "llibreria; sobre la seva silenciosa irradiació, sobre els camps que creen als carrers i barris on s'instal·len".

Això és el que mirem de fer des de 2015, i la companyia de l'avui El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià ha estat una gran aliada en la nostra empresa.

Per molts números més de col·laboració i moltíssimes felicitats centenàries!

www.casausher.com

Superservis
SUPERMERCATS DES DE 1945

Barcelona

C. Avinyó 11 - Tel.933175391 - Casc Antic

C. Major de Sarrià 85 - Tel.932030494 - Sarrià

C. Vallirana 21 - Tel.933684571 - Sant Gervasi

Parets del Vallès

C. Raval 2 - Tel.935621698

Av. Pedra del Diable 28 - Tel.93565195

Prat del Llobregat

Pl. Catalunya 20 - Tel.933704551

www.superservis.cat

**PERSONAL SHOPPER
SERVEI A DOMICILI RÀPID I GRATUÏT**

La proposta final pel Parc del Castell de l'Oreneta: 23 milions d'euros d'inversió

NATALIA PAREJO

Després que l'Ajuntament de Barcelona promogués a finals del mandat passat un procés de participació ciutadana per elaborar el Pla Director del Parc del Castell de l'Oreneta, al barri de Sarrià, empès per un grup veïnal disconforme amb les actuacions de millora fetes en les darreres dècades, han estat diverses les jornades per parlar i presentar les diferents propostes per millorar la gestió i conservació d'un espai verd que compta amb unes 17 hectàrees d'extensió que s'endinsen al Parc Natural de Collserola.

L'última sessió, que va tenir lloc el dimecres 18 d'octubre al Centro Asturiano de Barcelona per presentar la proposta final del Pla Director, va servir per conèixer el cost total de les actuacions previstes, que sumant les d'àmbit general i les d'àmbit específic, s'aproxima a una despesa d'uns 23 milions d'euros.

Des de Serveis Urbans, l'equip encarregat de formular el Pla Director ha classificat el treball fet en accions genèriques, que inclouen la restauració dels vestigis del castell, la consolidació dels murs de pedra, la rehabilitació dels edificis existents, l'adequació dels accessos i la consolidació de nous itineraris i dels camins principals, entre d'altres; i les accions per àmbits, on el parc ha estat dividit en 14 terrenys i s'han pensat propostes per a cadascun d'aquests, on s'inclouen

millores del drenatge, instal·lacions de reg i millora i protecció de les plantacions.

Governança del Pla Director

Una altra novetat és la creació d'una governança que coordini i asseguri el correcte desenvolupament del Pla Director. La composició del grup serà variada, ja que en ell s'inclouen l'Institut Municipal de Parcs i Jardins, el Districte de Sarrià-Sant Gervasi, el Districte de les Corts, la Gerència de Mobilitat, Infraestructures i Serveis Urbans, així com tots els membres de la Comissió de Seguiment del procés participatiu.

La governança està pensada per una durada de vuit anys, moment en què seria necessari revisar el document, en cas que l'espai requereixi noves necessitats.

Ara, el següent pas per avançar cap a la futura instal·lació pública del Parc de l'Oreneta serà reunir-se d'aquí a poc temps per parlar sobre quines iniciatives han de tenir preferència per davant de les altres. L'Ajuntament de Barcelona posa l'accent en què tot això serà "un procés participatiu, des del principi fins al final". I és que les actuacions preses el mandat passat van aixecar polseguera entre els ecologistes, quan es van evocar tones de formigó enmig del bosc per asfaltar camins d'una zona declarada forestal. ■

Així seran els Jardins d'Oriol Martorell

SERGI ALEMANY

Una connexió verda entre els barris de Sarrià i les Tres Torres, separats per l'autopista urbana d'entrada i sortida de la ciutat que suposa la Via Augusta. Aquest era l'objectiu de la creació dels Jardins d'Oriol Martorell l'any 2009, quan la regidora de Sarrià-Sant Gervasi Sara Jaurieta va llançar la proposta per primer cop, i ho continuava sent el 2023, de nou amb el districte sota mandat socialista. El mandat passat BComú va fer el primer pas per fer realitat el projecte, oblidat amb el pas dels anys, convocant un concurs públic d'idees i donant veu a les associacions veïnals dels dos barris. Ara, el PSC ha fet pública la proposta guanyadora.

En un procediment anònim, el jurat ha triat el projecte 'De l'Orlandai a les Tres Torres', presentat conjuntament per Master Plan i Bennasar&Dindareanu

Arquitectura. La idea guanyadora proposa estructurar els jardins a través de parterres que superin el desnivell entre el carrer Cardenal Sentmenat, a Sarrià, i el pas de vianants de Via Augusta que condueix cap al carrer Demestre, a les Tres Torres. Una circulació de pas que, històricament existia, però amb la cobertura de les vies dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya el 2004 va quedar taponada.

Del total de 22.000 m² que inclourà l'obra, més del 50 % els ocuparan espais enjardinats amb arbres. També hi haurà camins i places pavimentades amb una combinació de llambordes de pedra natural calcària i lloses drenant, i sauló en zones de poc pendent, com l'espai cèntric del jardí i una zona d'hort urbà, on es reubicarà l'Espai Gardenyes, a més d'un sorral a la terrassa que hi haurà destinada a jocs infantils. ■

Tala massiva d'arbres a Can Caralleu per la sequera

EL JARDÍ

El Consorci del Parc Natural de Collserola ha començat fa unes setmanes la tala i retirada d'arbres del bosc de Can Sentmenat, a la zona de Can Caralleu a Sarrià, que estan afectats per la sequera persistent. Així ho explica l'organisme en una nota publicada al web del Parc Natural, on avisa que l'actuació afectarà un nombre important d'exemplars i es fa perquè estan morts o hi ha risc de caiguda. El finançament de la tala prové de l'Ajuntament de Barcelona.

Es tracta, sobretot, de pins pinyers i

d'alguns pins blancs afectats per la presència d'un escarabat autòcton de la zona, el tomicus, que junt amb l'edat de la massa forestal -alguns arbres tenen prop de 100 anys- ha esdevingut en "una alta mortalitat" d'arbres grans, aproximadament entre 150 i 175 peus, en una àrea molt sovintejada per visitants a peu i en bicicleta, segons detalla el parc.

El bosc del Marquès de Sentmenat o bosc de Can Caralleu, d'unes 6,7 hectàrees, es troba dins dels límits del parc natural i per sobre dels Jardins de Can Sentmenat. ■

El cicle: de la salut pública i global a una sola salut

CRISTINA JUNYENT

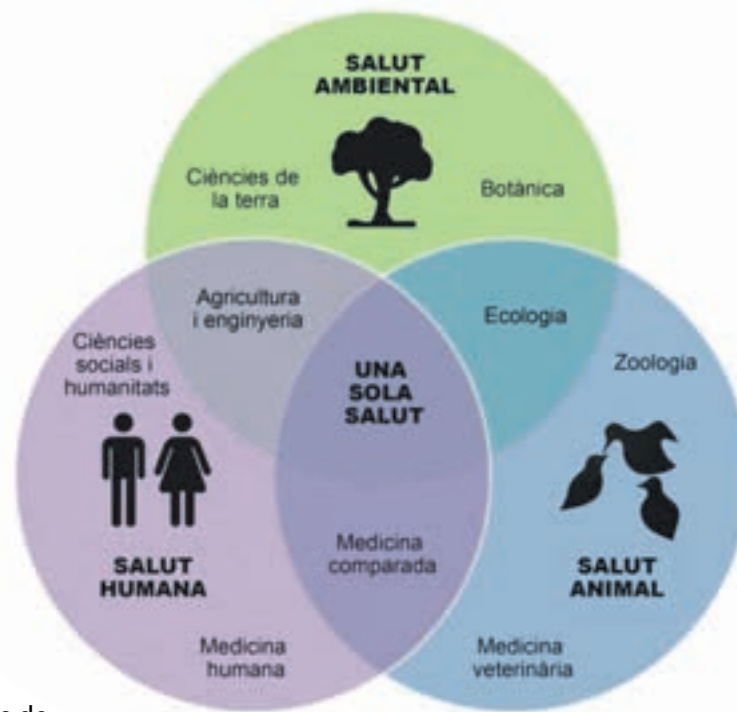
Quan al neolític els humans van començar a conviure amb animals, van enfrontar-se a noves malalties. Tenir bèsties prop va augmentar la probabilitat que la mutació d'un paràsit feral saltés a un hoste humà. Vam incorporar gripes d'origen aviar o porcí i tuberculosi d'origen vacum. Els primers ramaders no immunitzats, desprotegits davant de malalties infeccioses, van patir terribles mortaldats. A mesura que les poblacions guanyaven immunitat, els patògens esdevenien menys agressius -té més èxit reproductiu qui prolonga la vida de l'hoste-. Ara bé, quan poblacions immunitzades entraven en contacte amb altres que no ho estaven, es repetia l'efecte. S'estima que el contacte amb europeus va provocar la mort per malalties transmissibles d'entre el 60 i el 90 % de la població originària de Canàries, les Amèriques o Nova Zelanda.

Que els factors ambientals impacten la salut humana està enregistrat des del segle V aC en el tractat «*Sobre els aires, aigües i llocs*» del metge grec Hipòcrates. Les civilitzacions antigues havien evolucionat de la higiene personal al sanejament urbà. A l'edat mitjana, la reacció contra tot el que recordava l'imperi romà va distreure la higiene personal i el sanejament públic; moviments migratoris i baixos nivells socioeconòmics van originar grans pandèmies. Quarantenes i vacunes van millorar situacions, sense saber què causava la malaltia.

Les malalties infeccioses es van comprendre la segona meitat del segle XIX amb les aportacions del químic francès Louis Pasteur i els postulats de patogenicitat del metge alemany Robert Koch. El seu col·lega Rudolf Virchow va reinterpretar el lligam entre medicina animal i humana, i va emprar el terme «zoonosi» per explicar una malaltia transmesa d'animals a humans.

L'impuls de lleis sanitàries pel jurista britànic Edwin Chadwick va reduir la mortaldat per malalties infeccioses de població treballadora que vivia en pèssimes condicions de salubritat a ciutats industrials. Començava l'era de la *Salut Pública*.

Després de la Segona Guerra Mundial, la creació de Nacions Unides va fomentar l'OMS, agència responsable de la salut pública internacional enfocada en l'erradicació de malalties -cosa que va succeir amb la verola i gairebé amb la pòlio, reduïda a una zona d'Àsia Central on no es permet la vacunació generalitzada-. La visió planetària, la Salut Global, ha fet un món més sa: ha pujat l'esperança de vida i ha abaixat les taxes de malalties infeccioses. El 1964, Calvin Schwabe, veterinari format en salut pública, va encunyar el terme one health en un text de veterinària on descrivia una

noció antiga: la salut humana i la sanitat animal són interdependents i estan vinculades als ecosistemes on coexisteixen.

Les darreres dècades del segle XX vam viure amb una il·lusòria sensació de seguretat. Va desaparèixer amb brots de virus del Nil, l'Ebola, la verola del mico, la malaltia de les vaques boges, la grip aviària i, sobretot, la crisi global sanitària, socioeconòmica i humana provocada pel SARS-CoV2. Vam reaprendre que la salut humana i animal estan íntimament connectades: més de la meitat de les malalties humanes transmissibles són zoonòtiques -encara que ja no necessitin un vector intermediari- i fins al 70 % dels nous patògens són d'origen animal. Un informe de l'IPBES estima que hi ha 1,7 milions de virus no descoberts en mamífers i aus, dels quals fins a 827.000 podrien tenir capacitat d'infectar

persones; així que prediuen pandèmies més freqüents, més mortals i més costoses.

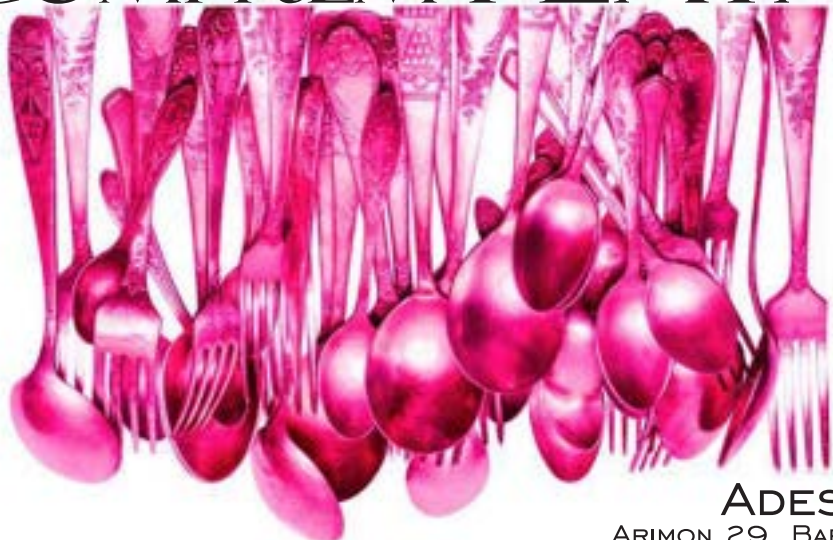
La desforestació i la pèrdua de biodiversitat amplien el contacte entre la vida silvestre i la humana; la proximitat d'animals d'abast facilita als virus un possible salt d'espècie. Un altre factor crític és el canvi climàtic: l'augment de temperatura propicia el creixement de microorganismes, la contaminació de l'aire afavoreix la mobilitat dels bacteris en suspensió i els desplaçaments d'animals per canvis en el seu entorn en faciliten la disseminació. L'equilibri dels ecosistemes juga, doncs, a favor nostre. L'Acord de París del 2015, a més d'un acord per mitigar el canvi climàtic i els seus impactes negatius, és també un tractat de salut pública: l'energia neta reduiria 7 milions de morts l'any provocats per contaminació atmosfèrica. Els Objectius del Desenvolupament Sostenible són crucials per a la prevenció de malalties.

Però la tossuda realitat mostra que la rapidesa dels canvis del planeta sobrepassa amb escreix la d'implantació de polítiques locals o nacionals. Els qui prenen decisions tenen els coneixements i les eines, però en comptes de prendre mesures que millorin la salut dels ciutadans, prioritzen valors econòmics. Els arguments de salut no entren en les polítiques. Fa anys que Barcelona no compleix els requisits de salut de l'OMS. Iniciatives com la *Declaració sobre la interdependència entre salut i natura a Catalunya* (2019) -on participa l'Associació Som Natura- o l'Agència de la Natura (2020) posen en valor la contribució de la natura en la salut de les persones. Però, ni aquestes, ni tampoc cap altra entitat, no té capacitat d'intervenir en projectes que menystenen la salut. Si realment preocupa la salut de la ciutadania, és urgent complir la perspectiva *One Health*. Una sola salut. ■

TAXACIÓ GRATUÏTA A DOMICILI 931 290 480

Al preu més alt!

COMPREM PLATA

ADESORO
ARIMON 29, BARCELONA

ADESORO

COMPRA-VENDA

COMPREM OR

Al preu més alt!

REPARACIÓ · COMPRA I VENDA · TAXACIÓ A DOMICILI · HORES A CONVENIR
JOIES, OR I PLATA, MONEDES, RELLOTGES, DIAMANTS

ARIMON 29, BARCELONA

931 290 480

Arbres centenaris

M. JOSEP TORT

Amb la publicació del número 100 del Diari El Jardí, volem homenatjar als arbres centenaris, aquests vells i singulars exemplars que han sobrepassat els cent anys de vida i que atresoren un conjunt de valors ambientals i culturals que els fa únics i imprescindibles pel bon funcionament dels ecosistemes forestals.

Importància dels arbres

Els arbres van aparèixer a la Terra fa 370 milions d'anys, quan la vida acabava de sorgir fora de l'aigua. Han vist extingir-se els seus primitius companys d'evolució, els dinosaures, i s'han consolidat com el grup més competitiu del regne vegetal gràcies a la seva adaptabilitat i estratègia per l'altura. Són els clars vencedors en la lluita per la llum, la font d'energia que possibilita la vida al nostre planeta: la fotosíntesi.

Constitueixen l'element més remarcable del paisatge i tenen un paper cabdal en els ecosistemes terrestres. Eviten l'erosió del sol, fertilitzen la terra amb la descomposició de la fullaraca, mitiguen els efectes del canvi climàtic i col·laboren activament en la custòdia de la biodiversitat, acollint i alimentant a milers d'organismes.

La seva immobilitat no ha estat un obstacle per aconseguir una vida plena, al contrari, han desenvolupat excel·lents estratègies de cooperació i supervivència amb els arbres veïns, que els permet intercanviar aigua, nutrients i sucres a través de les arrels i alguns fongs del subsol (micorrizes). Un terç de la biodiversitat d'un bosc viu als arbres i es nodreix d'ells. Cada arbre vell constitueix un complex univers d'interrelacions entre tota mena d'éssers vius.

L'ecòleg Ramon Margalef va dir que "Un sol arbre és com tota una civilització".

Com a proveïdors d'aliments i primeres matèries d'ús industrial i medicinal,

els arbres han estat la principal font de recursos de la humanitat. La seva fusta ha estat un material indispensable en la història de la tecnologia. S'ha utilitzat per a fabricar eines i construir habitacles i ha estat decisiu en la millora de la mobilitat (embarcacions, travesses de ferrocarril, rodes de cautxú, etc.). Tanmateix, durant segles, la fusta ha estat la principal font d'energia que ha impulsat la vida de la gent.

La importància dels arbres és incommensurable. L'home no ha estat a l'altura dels generosos arbres. La tala indiscriminada de grans extensions de selva i bosc ha estat la causa més important en la desertització i el canvi climàtic.

Valors culturals i simbòlics dels arbres

L'arbre, possiblement és la representació més antiga i universal de la vida. Els arbres han estat sempre presents en l'imaginari col·lectiu de tots els pobles i cultures. Els seus valors i propietats, així com la seva dimensió espiritual, els ha enaltit com a símbol de la fertilitat, la prosperitat i la vida. Quan esdevenen molt vells entren a formar part de la història del lloc on habiten, els hi posen nom propi i els preserven com a símbol d'aquell poble o comunitat. A l'ombra dels arbres més vells, moltes comunitats d'arreu del món, es congreguen per debatre assumptes transcendents i tancar tractes importants.

Plini va afirmar que

"L'ombra d'un arbre va ser el primer temple dels humans".

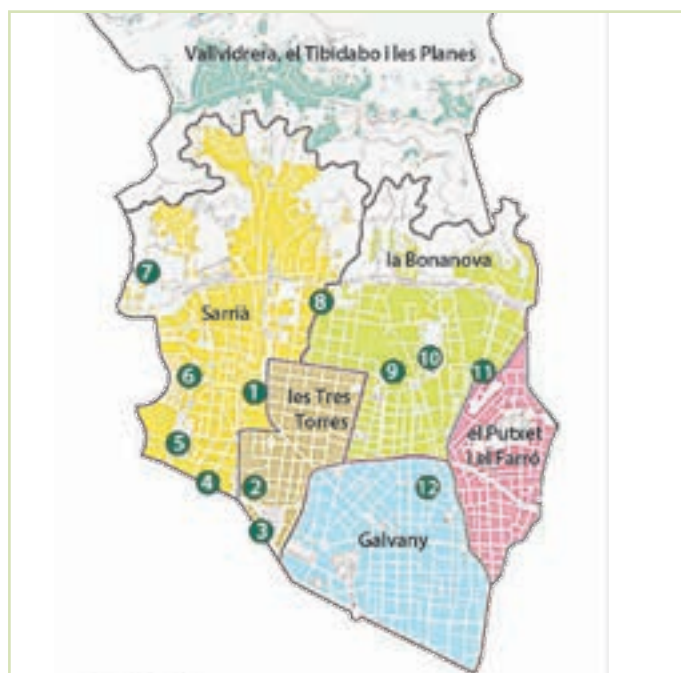
En molts casos es venerava una espècie en concret com a màxima expressió de les qualitats genèriques de l'arbre. L'alzina o el roure va ser venerat pels celtas, el freixe o el teix pels escandinaus, la figuera pels hindús, etc.

Els arbres més vells

Alguns arbres són els éssers vius més grans i longeus del nostre planeta. Poden arribar als 100 m d'alçària i viure més de tres mil anys com la sequoia del general Sherman de Califòrnia de 112 m d'alt i 36 m de perímetre. La longevitat dels arbres va associada a l'espècie i, a diferència de l'home i la majoria d'animals que moren al final d'un procés d'envelliment progressiu, els arbres moren de forma aleatòria depenen de les condicions ambientals, per la qual cosa, algun ha arribat als cinc mil anys de vida.

Els arbres més vells representen només l'1 % de la població forestal, però, aporten grans beneficis a l'ecosistema perquè constitueixen magatzems genètics de varietats antigues, que garanteixen la seva supervivència a llarg termini.

Per tal de protegir aquest conjunt d'arbres centenaris monumentals històrics o singulars, l'any 1987 es van crear les següents figures de protecció: AS: (arbre singular)- AH: (arbre històric) – AM (arbre monumental) – AL (arbre d'interès local) – AC (arbre d'interès comarcal)- AUC (arbre protegit per la legislació Urbanística i Cultural). ■

Itinerari per a conèixer les 12 espècies més destacables (AL) de Sarrià-Sant Gervasi

1. Pi pinyer de la Casa Orlandai. Via Augusta 313
2. Còcul de la Clínica Corachan. Carrer de Gironella, 2
3. Garrofer de la plaça del Dr. Castelló. Avinguda de Sarrià 88-100
4. Lledoner del carrer Benet i Mateu. Passeig Manuel Girona, 55
5. Plàtan als Jardins de la Vil·la Amèlia. Carrer d'Ifni, 16
6. Pi blanc de Can Ponsic. Carrer d'Enric Jiménez, 14
7. Eucaliptus blanc del Parc del Castell de l'Oreneta. Carrer Joan Orpí, 16
8. Teix de l'Escola Pia de Sarrià. Carrer de la Immaculada 25-35
9. Magnòlia del col·legi La Salle Bonanova. Plaça de la Bonanova, 13
10. Cedre de la Torre Castanyer. Passeig de Sant Gervasi, 5
11. Roure Martinenc del Parc de la Tamarita. Passeig de Sant Gervasi, 47
12. Alzina surera al Parc de Monterols. Carrer de Ferran Valls i Taberner, 5

CONEIXEM ELS OCELLS

El faisà

ENRIC CAPDEVILA

El faisà comú (*Phasianus colchicus*) és una au gallinàcia d'origen asiàtic, provinent de la zona transcaucàsica, i naturalitzada a Catalunya des de l'antiguitat, en temps de l'imperi romà, pel seu interès cinegètic i la facilitat de la seva cria en captivitat. Nidifica de forma escassa en espais agroforestals i als cursos baixos dels rius. A Barcelona cria a la Zona Franca, prop del riu Llobregat, i es pot observar a les pinedes del parc de Montjuïc o a la llera del Besòs, tocant a Sant Adrià.

Són aus de mida grossa, tenen forma de pera i la cua llarga. El mascle és molt més gros i vistós que la femella, arriba a 90 cm de longitud i d'envergadura, amb una cua llarga i punxeguda, i amb un pes mitjà d'1,2 kg que pot arribar a 3 kg. El mascle té un plomatge vistós de color marró-vermellós amb taques blanques i negres, el cap amb tons violeta i verd fosc i un collar de color blanc molt cridaner. Les plomes tenen la punta negra, a tall d'escates. Tenen gran part de la cara coberta per una carúncula vermella al voltant dels ulls. Les femelles tenen un plomatge críptic de to marronós clar amb taques negres.

Són principalment terrestres, ja que prefereixen caminar o córrer, però quan se senten amenaçades volen, amb un batec fort d'ales i un brunzit sonor. El mascle emet un trompeteig característic, com un cloqueig de gallina, i les veus d'alarma són un sonor kok-kok bisil·làbic. Són aus gregàries, crien i s'alimenten a terra, però a la nit dormen protegides en els arbres. La seva dieta es basa en una gran varietat de fruits, llavors i fulles, invertebrats i petits vertebrats, com colobres, sargantanes, petits mamífers i ocasionalment petites aus.

Els mascles practiquen la poligínia, i per això sovint van acompanyats del seu harem, que pot arribar a deu femelles. A la dansa d'aparellament el mascle s'eleva amb un potent batec d'ales, obre la cua i l'aixeca uns 50 graus, mentre picoteja el terra i llança llavors a l'aire. Els polls són nidífugs, segueixen la mare des del primer moment i al cap de vint dies ja poden enfil·lar-se als arbres. Les seves principals amenaces són, a més dels predadors naturals, com ducs, guineus o falcons, els gossos i gats de carrer, així com la pressió humana, ja que els cacem i els deixem poc hàbitat disponible.

Dita: *Bella ploma, bell ocell.* ■

Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS
Barcelona

NOU FORMAT
+ petit - 200 g

TORRÓ AMB CAFÉ D'ORIGEN MONTECRISTO BRASIL

TORRÓ DE TRUFA DE LLET

TORRÓ D'AIGUARDENT D'ORUJO ENVELLIT

TORRÓ DE XOCOLATA NEGRA AMB AMETLLES

TORRÓ GIANDUJA AMB AVELLANES

Blasi 1877

Descobreix la nostra gamma de TORRONS ARTESANS DE XOCOLATA

Sense alcohol - APTÉ PER NENS:

TORRÓ GIANDUJA AMB AMETLLES - TORRÓ GIANDUJA AMB AVELLANES - TORRÓ GIANDUJA - TORRÓ GIANDUJA AMB NOUS - TORRÓ GIANDUJA AMB NEULA - TORRÓ DE TRUFA DE LLET - TORRÓ DE TRUFA NEGRA - TORRÓ XOCOLATA NEGRA AMB NOUS DE LLEIDA - TORRÓ DE XOCOLATA NEGRA AMB AVELLANES - TORRÓ AMB CAFÉ D'ORIGEN DE MONTECRISTO BRASIL

Licors:

TORRÓ DE COINTREAU I TARONJA - TORRÓ DE MARC DE CAVA - TORRÓ DE WHISKY - TORRÓ DE CONYAC - TORRÓ D'AIGUARDENT D'ORUJO ENVELLIT - TORRÓ DE RATAFIA

També tenim gamma sense sucres afegits:

sense GLUTEN sense SUCRES AFEGITS

Ara pots fer les teves comandes desde la nostra web: www.blasibcn.cat

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - 93 415 52 79 - info@blasibcn.cat 602 25 46 54

El Jardí de les escoles

Benvinguts a la nostra ciutat: un projecte de Jesuïtes Sarrià – Sant Ignasi

Els alumnes de 2n de Primària del centre de Jesuïtes Sarrià – Sant Ignasi elaboren una guia del barri adreçada als infants

LES PIRAGÜES, 2N F

Som els nens i nenes de 2n de Primària de l'escola Jesuïtes Sarrià- Sant Ignasi.

A l'escola hem treballat un projecte per conèixer el nostre barri, Sarrià.

Ens va visitar l'Anna, que treballa a l'Ajuntament de Sarrià, i ens va proposar un repte: fer una guia d'acollida per als nens i nenes que arriben al barri.

Li vam dir que ens feia molta il·lusió i que teníem moltes ganes de fer-ho.

Vam anar a visitar el barri de Sarrià, per conèixer-lo millor. Vam veure l'Ajuntament, la porta de Sarrià, la plaça de Sant Gaietà, l'església i el CAP.

Primer vam fer una maqueta d'un barri i vam començar a fer la guia d'acollida. No va ser tan fàcil, però ho vam aconseguir!

L'onze d'octubre vam anar a presentar a l'Anna les nostres guies a la sala de plens de l'Ajuntament.

Ens van felicitar i ens vam posar molt contents. Ens agradaria que les veiessin els nens i nenes nouvinguts al barri.

Aprofitant que era la Festa Major, vam participar-hi amb el ball "L'indiot" i un poema "Toc de festa Major".

Ens van felicitar i ens ho vam passar genial!!

EL JARDÍ DE LES ESCOLES

Proposem als centres d'educació del districte de Sarrià - Sant Gervasi, participar en un projecte de periodisme local. Cada mes publicarem un text de recerca fet pels infants i joves de les escoles.

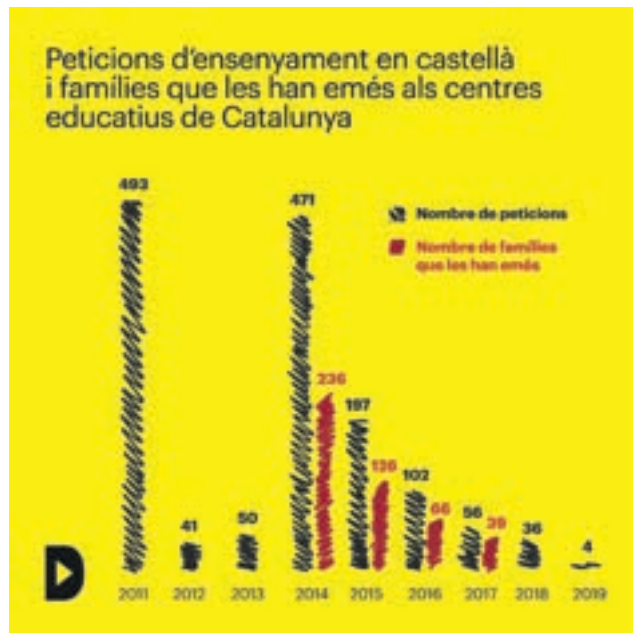
Fem de periodistes:
Investiguem i informem

Fem de ciutadans:
Opinen i participem

Si voleu participar a "El Jardí de les escoles" escriuiu-nos a escoles@diarieljardi.cat

El Jardí
PREMSA LOCAL · SCCL

El Sagrat Cor de Sarrià, la tercera escola on més famílies demanen fer classe en castellà

en castellà. De les dotze escoles amb més demandes, vuit es troben al districte: Sagrat Cor de Sarrià, Padre Damián Sagrados Corazones, Jesuïtes Sarrià-Sant Ignasi, Escola Pia de Sarrià-Calassanç i Reial Monestir de Santa Isabel (Sarrià); Escola Poeta Foix (El Farró); Santa Teresa Ganduxer (Les Tres Torres), i Col·legi Canigó (La Bonanova).

Tanmateix, La Directa recull que en total, dels 947 municipis existents a Catalunya, almenys en 119 hi ha centres que han estat objecte d'alguna sol·licitud des de l'any 2011. També recorda que des del Departament d'Educació no s'han facilitat xifres de l'evolució de peticions des de l'any 2020 fins a l'actualitat, i que l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT) tampoc té publicades dades sobre la matèria educativa dels darrers dos anys.

dades recollides per Plataforma per la Llengua. Les xifres de demandes d'ensenyament en aquest idioma corresponen a la dècada prèvia (2011-2019) a la sentència judicial que pretén imposar el 25% de castellà en la docència a les aules de Catalunya, emesa pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) el desembre del 2020.

centres d'orientació catòlica de la Companyia de Santa Teresa de Jesús, al barri de Gràcia de Barcelona, amb 70 peticions registrades.

En total són 1.450 les peticions recollides a tots els centres educatius de Catalunya -un 58% de caràcter privat i concertat- entre el 2011 i el 2019, tot i que només en 55 casos les famílies van decidir arribar fins al final del procés, segons detalla el mitjà, que recorda que entitats com Asambleia por una Escuela Bilingüe (AEB) van difondre formularis per presentar les reclamacions.

Una trentena de centres apliquen la sentència del 25% de castellà

Segons el mitjà -a manca de dades oficials- s'ha pogut confirmar a través de Plataforma per la Llengua que en el present curs 2023-2024 la mesura del 25% de castellà a les aules s'està aplicant en 28 centres (16 públics i 12 privats) de disset municipis diferents de Catalunya. En quinze centres ho fan obeint mesures cautelars de la justícia, mentre que en tretze es fa per compliment d'una sentència ferma. Aquestes escoles representen un 0,6% dels centres educatius adscrits a Catalunya. ■

EL JARDÍ
El col·legi Sagrat Cor de Sarrià és la tercera escola catalana on les famílies han presentat més peticions d'escolarització dels fills en castellà, i la segona en clau de ciutat, segons revela el reportatge 'Minoria sorollosa contra el català' de La Directa amb

Amb un total de 48 peticions, l'escola Sagrat Cor de Sarrià només es veu superada per l'escola Josep Guinovart, a Castelldefels, amb 75 peticions en un feu històric del PP i el segon municipi més gran de Catalunya on governen els populars per darrere de Badalona, i pels

Sarrià-Sant Gervasi, el districte amb més peticions rebudes

A la capital catalana, Sarrià-Sant Gervasi és el districte on els centres escolars han rebut més peticions d'escolaritzar els fills

EL TALLER

Local tocant a la plaça de Sant Vicenç de Sarrià, de 40 m²
Lliure tots els matins

Interessats podeu trucar al Telf. 617 652 912 - Glòria

Torna el Nadal al Si Tu Véns

Av. Riera de Cassoles, 37
Barcelona
937045131

PINTURA DECORATIVA - ECOLÒGICA - INDUSTRIAL

Enric Suriol Pintor

INTERIORISME - FAÇANES

SURI PINTOR

Phone: 660 033 720
Email: info@suri pintor.com

© Laia Melero

UN DIA DE TARDOR A CASA ELS AVIS

Dita

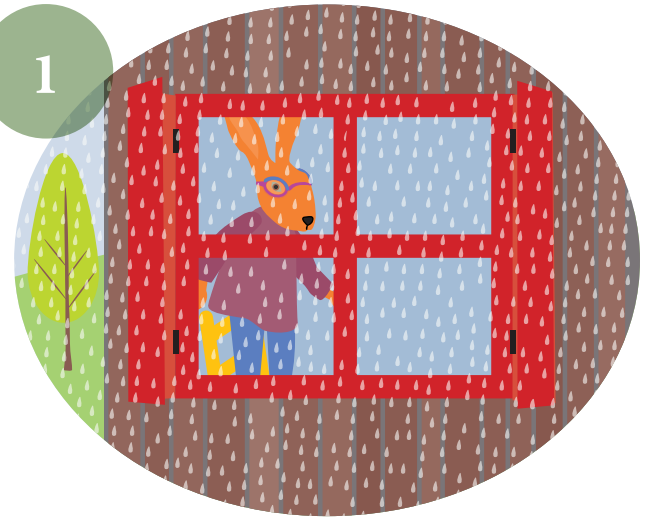
Per Tots Sants
amaga el ventall
i treu els guants

Quan fa fred ens abriguem
i mengem fruites seques,
com les castanyes
i les nous,
que alimenten
molt.

La Berta ha anat a casa els avis a passar el dia. Viuen a la vall de la Riballonga, un indret on es fan molts bolets. La Berta vol anar a buscar-ne, però de sobte s'ha posat a ploure amb ganes i no han pogut sortir. La Berta s'ha quedat una bona estona embadalida, mirant per la finestra com cau la pluja i es formen petits rierols.

1

2

L'àvia Tula explica contes a la Berta tot fent mitja. La Berta se l'escolta amb atenció mentre endreça les troques de llana. N'hi ha de molts colors i són suaus. Com li agraden!

3

Després, amb l'avi Artur, es posa a fer panellets d'ametlles, d'avellanes i de pinyons. L'avi diu que fan un bon equip! A la Berta li agrada molt fer la massa i donar forma als panellets amb les dues mans.

4

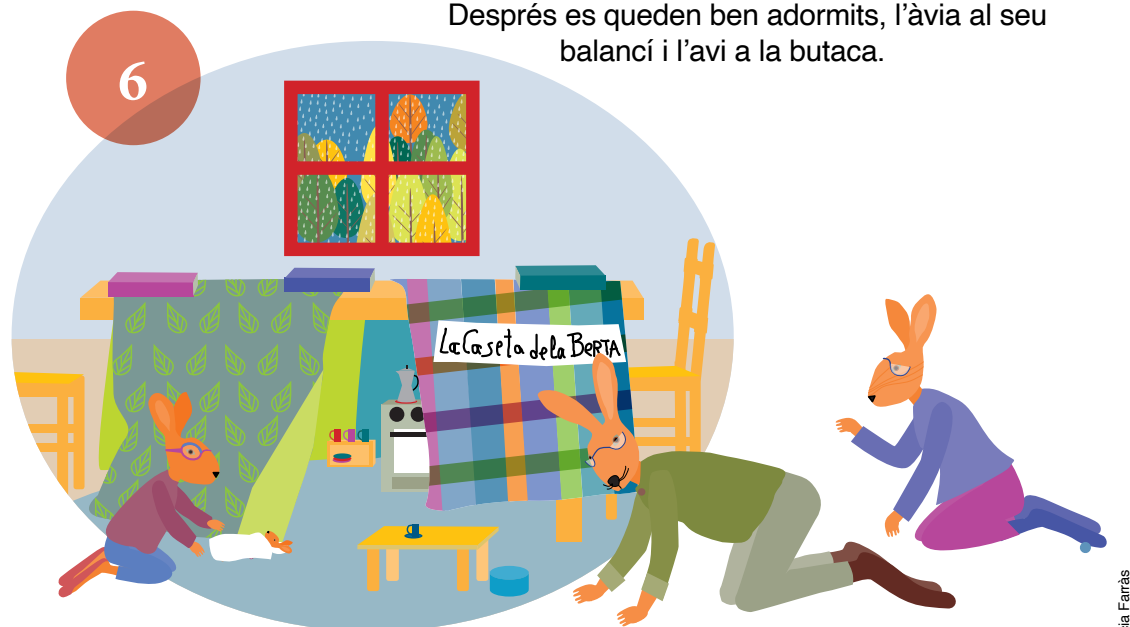
Havent dinat, els avis llegeixen el diari de la vall que, amb aquest últim, ha arribat al número cent! Els va molt bé per estar ben informats i passar una bona estona. Després es queden ben adormits, l'àvia al seu balancí i l'avi a la butaca.

5

A la Berta no li agrada fer la migdiada i, com que continua plovent i no pot sortir, decideix fer una cabaneta sota la taula del menjador. Amb les estovalles i una manta, fa les parets. Després hi porta la cuineta i la fireta i, quan ho té tot organitzat, convida la nina a berenar.

6

De sobte, quina sorpresa! Mentre la Berta posa la nina a dormir, apareixen els avis!

—Berta, quina caseta més bonica que has fet! —diu l'àvia.

—Que ens faries un cafè? —pregunta l'avi.

I la Berta, tota contenta, entra a la cuina i els prepara el millor cafè del món.

REMEIS I CUINA DE CONVENT

La patata és digerible i energètica

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

La trumfa o patata (llat., *Solanum tuberosum*; cast., *patata*) és un tubercle gustós, digerible i molt energètic. És una planta procedent del continent americà, de la zona muntanyenca dels Andes xilens i peruans, que, inicialment, es conreà a Europa només com a planta ornamental i per a l'alimentació del bestiar. Tanmateix, l'any 1812, durant la forta crisi de subsistències que sofrí Catalunya amb l'ocupació napoleònica, els frares caputxins - que coneixien molt bé les propietats nutritives d'aquest tubercle pel seu sojorn missioner a Trinitat i Guaiana ja des del segle dissetè- introduïren en el refector la menjada de trumfes, o patates, com a alternativa als naps. Els frares ho feren, de manera pionera, en el convent de caputxins de Martorell: "per una saca de patates; per oli; per sal; per arengades, taronges i bacallà; per arròs, farina i sal", com ho registrà el síndic del convent l'abril de 1812 en el *Llibre d'Entrades y Eixides de Martorell*.

Un segle després, l'any 1901, i a propòsit del conreu de la patata- puix que ja des de la segona meitat del segle XIX s'havia consolidat el cultiu entre la pagesia de Catalunya- el patrici manresà Maurici Catllà escriví que: "Si bé és veritat que en la sembra de la patata,

abans que tot, s'ha d'obeir a la temperatura més o menys benigna de l'època retardant o avançant la mateixa segons la seva benignitat o cruesa; n'obstant, el temps generalment adoptat en nostre terme és durant la segona quinzena de febrer y primers de mars per las patatas primerencas, a fi de poguer obtenir els tubercles aviat qu'es cullen tendres a poch més de la meytat de son desenrotllo [...] Las variants ditas *Floreta y Bolado* se semblan en caballons o solchs disposats a una distància de dos pams y mig uns dels altres, y a un pam y mig de mata a mata" (veg. M. Catllà, *La patata en Manresa*, 14-25).

La patata té algunes aplicacions terapèutiques car, tallada i aplicada directament a la pell, actua com a cicatritzant. Usada en cataplasmes tempera el dolor hemorroidal, i els antics infermers conventuals se solien servir de la patata per a fer cataplasmes per a alleujar el dolor de les picades d'insectes i, també, n'usaven per a les inflamacions als peus. Segons una recepta aplegada pel caputxí Fra Hilari d'Arenys de Mar: "La patata és útil para rebajar las inflamaciones producidas por abscesos, forúnculos diversos, panadizos, picaduras de insectos. La fécula de patata es muy útil para curar las inflamaciones de los pies" i, a propòsit dels cataplasmes de patata, el mateix Hilari d'Arenys compilà aquesta recepta de medicina popular que diu: "En casos de cremadura, ratllant una patata y posant las ralladuras sobre la part ferida dona resultats d'una eficàcia sempre satisfactòria. Asseguran alguns y hem vist usada la patata contra las febras, donant resultats manífichs ben picada y col·locada a las plantas dels peus en forma de cataplasma" (BHC, *Terapèutica Antiga*, s. f.). A l'article vinent, si Déu vol, us parlaré sobre algunes propietats del moniato. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

© CC

Sisena pinzellada de Califòrnia

MONTSERRAT CORNET

La gent

Imagino que tots recordem la pel·lícula aquesta nit, amb dos vells meravellosos, Katharine Hepburn i Spencer Tracy. El film estava rodat al costat de la badia de San Francisco, de la Universitat de Berkeley, en una de les cases on vaig estar un dels estius.

També vàrem descobrir un Sidney Poitier, de raça negra, meravellós: elegant, intel·ligent... En cap de les meves estades no he vist cap Sidney Poitier. El poble negre viu en barris senzills, casetes familiars, amb la seva església, condueixen els autobusos i carreguen i descarreguen vaixells.

Els xinesos viuen - rics i pobres- a Chinatown, on tot és xinès: els edificis, la policia, els metges, els clients dels restaurants xinesos... cosa que no deixa de ser curiós.

La minoria japonesa viu en on barri privilegiat, els hispans salvadorens, mexicans, etc. viuen en edificis alts i de construcció senzilla. Ells són paletes.

Jardiniers... Elles són dones de fer feines o treballen en supermercats. També em vaig trobar amb homes "de fer feines" que, per cert, ho feien força bé.

Els "americans" (els que van venir del nord d'Europa) no viuen a San Francisco sinó a tots els pobles dels comtats, com Marin County, més enllà del Golden Gate. I tots tenen la caseta i el jardí. I, lògicament, més d'un cotxe. ■

Fotos: © Javier Sarda

■ lluís bragulat ■

can lluís des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: www.facebook.com/canlluis.bragulat

Els beneficis dels videojocs per a les persones amb malalties neurodegeneratives

ROGER BARRUÉ

L'Alzheimer és una malaltia neurodegenerativa que afecta tant la memòria, el pensament, com el comportament de la persona que la pateix. Cada cop afecta un nombre més elevat de persones, per això es busquen noves maneres de millorar la seva vida i fer que es retardi el seu desenvolupament. Hi ha moltes eines que ajuden a la lluita contra aquesta malaltia, però sorprenentment els videojocs, han sorgit com una eina útil en la lluita contra l'Alzheimer, ajudant amb beneficis tant terapèutics, com emocionals.

Existeixen videojocs que poden ajudar a pacients amb Alzheimer (Big Brain Academy, Tetris, etc.) oferint exercicis d'estimulació cognitiva. Són aplicacions que poden millorar la memòria, les habilitats de resolució i l'atenció, donant-los un major sentit d'independència i autoestima. També és una forma divertida i motivadora de participar en teràpies cognitives.

Sovint la malaltia va acompanyada d'ansietat i agitació, cosa que fa que sigui angoixant tant per la persona com per als cuidadors.

Els videojocs poden servir com una eina de discreció efectiva, ajudant així a reduir els nivells d'ansietat així millorar el seu benestar emocional. Un punt favorable és la socialització, els videojocs multijugador i les comunitats poden brindar una oportunitat perquè les persones amb la malaltia, es connectin amb altres, superant la possible sensació d'aïllament que la malaltia pot causar.

També hem de tenir en compte que els videojocs solen establir reptes i objectius, la qual cosa pot motivar a la persona a continuar jugant i treballar cap aquest objectiu. Pot millorar l'autoestima de la persona amb Alzheimer, sent molt important en les etapes inicials de la malaltia.

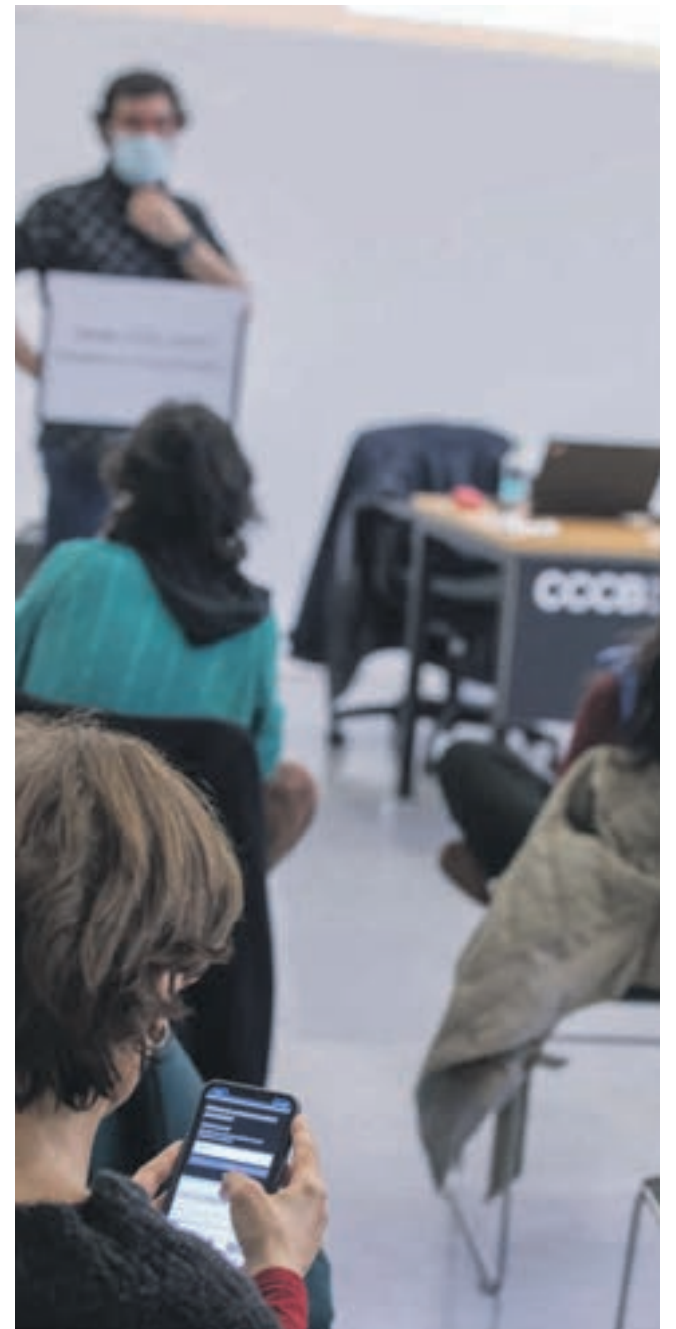
A més a més, els videojocs no només se centren en l'estimulació mental, sinó que també poden ajudar a millorar les habilitats motrius fines i la coordinació. Pot servir per enregistrar el progrés del pacient, la qual cosa

pot facilitar el seguiment terapèutic. Els professionals poden utilitzar aquesta informació per ajudar el tractament i avaluar l'efectivitat de les teràpies. Tanmateix, és rellevant que les teràpies amb videojocs siguin supervisades per professionals i adaptades a les necessitats individuals de cada pacient, per així garantir la seva seguretat i eficàcia.

També hauríem de parlar sobre la realitat virtual (VR) en persones amb Alzheimer i els beneficis d'usar com a eina d'estimulació cognitiva a través d'experiències immersives. Així i tot, VR ofereix un entorn segur per a la pràctica d'habilitats socials i de la vida diària, cosa que podria millorar la confiança i la independència. També pot ajudar a reduir l'ansietat i l'estrès, portant a l'usuari en un entorn relaxant. Es pot fer servir també en teràpies de reminiscència, que pot ajudar a evocar records i millorar la seva qualitat de vida. No podia acabar l'article sense parlar sobre les VR i el futur que pot tenir en tota mena d'usuaris.

Per concloure, els videojocs demostren que poden ser una eina molt important en la lluita de les malalties neurodegeneratives. Oferint beneficis tant terapèutics com emocionals, afavorir una millora en la qualitat de vida del pacient. No són una cura de cap malaltia, però poden proporcionar una eina molt útil d'afrontar la malaltia de l'Alzheimer. ■

ROGER BARRUÉ ÉS EDUCADOR SOCIAL

FUNDACIÓ USZHEIMER

Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 1'1 · 934 18 65 65
www.fundaciouzsheimer.org

PASTISSERIA

Mil Fulls
Antonio Bernal Orta

www.milfulls.org
segueix-nos! [@milfulls_calaf](https://www.instagram.com/milfulls_calaf)
Calaf, 33 baixos
08021 Barcelona
Tel. 936 762 807
Tel mòbil 699 47 85 69
milfulls@hotmail.com

ESPORTS

ESCANEA'M

C/ BALMES 310

ART I ANTIGUITATS

 AnnaRosich
Art i antiguitats

Comprem i venem

ANTIGUITATS
PLATA, JOIERIA, RELLOTGES
COL·LECCIONISME
CÀMERES I FOTOGRAFIA
IMATGES RELIGIOSES
PLOMES I ESCRIVANIA
DECORACIÓ VINTAGE
PAPER ANTIC
DISCS DE VINIL
JOGUINES I NINES
PORCELLANA I CRISTALL

Tel. 609 388 557

Guia de comerços i empreses dels barris de Sarrià i Sant Gervasi

FERRETERIA

Keerl
Cadena 88
Ferreteria Keerl

c/ Marià Cubí 42
08006 Barcelona
93 237 32 25
fkeerl@fkeerl.com
www.cadena88.com/keerl

RESTAURACIÓ

Menjars casolans
També per emportar

c/ Maria Auxiliadora, 21
08017 Barcelona
Tel. 93 204 75 01

ALIMENTACIÓ

PASTES ARTESANES ELIO COSTANZO
Pastes italianes fresques del nostre obrador

c/ Teodora Lamadrid, 52-60
(al costat Pg. Sant Gervasi)
Telèfon: 640 366 455 — 934 182 295
Horari: Dijous i divendres de 9.30 a 14 h,
I de 17 a 20 h | Dissabtes 9.30 a 14h

ASSEGURANCES

ASSEGURANCES MATMEU

Dte. 15%

C/ MANDRI 62 BCN
687 54 14 50
www.matmeu.es

FARMÀCIA

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

COSTURA

Patry
ARRAMJAMENTS
I TRANSFORMACIÓ DE TOT TIPUS
DE PECES DE VESTIR.
CONFECCIÓ A MIDA.

646 835 243 Patry Roastand
C. Rector Ubach, 21 - Local 6 - 08021 Barcelona

ALIMENTACIÓ

Iluís bragulat
can Iluís des de 1971

xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia
"50 anys junts"

c/ Pàdua, 105
08006 Barcelona
Tel. 93 212 54 48
canlluix@xarcuteriabragulat.es

PSICOLOGIA

CONSULTORI ESPECIALITZAT
EN PSICOLOGIA I PSIQUIATRIA
Dra. Pilar de Azpiazu

Brusi 39, entresol 3a
Atenció telefònica: dilluns,
dimecres i dijous de 16 a 20 h
Tel.: 93 209 67 59
pujol.azpiazu@gmail.com
Per a urgències: 649 852 132
Visites concertades

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
606 083 371
Sarrià-Sant Gervasi
carne@diarieljardi.cat
639 663 278
Digital

FARMÀCIA

FARMÀCIA PALLARÉS
DES DE 1989

Via Augusta, 189, 08021 BCN
Tel. 93 209 27 63
Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
Segueix-nos!
De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

BOMBONERIA

Blasi
XOCLATERS 1877 ARTESANS
Barcelona

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

c. Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - tel. 93 415 52 79
www.blasibcn.cat

RELOTGES I JOIES

WATCHES & DIAMONDS
COMPRA I VENDA DE RELLOTGES I JOIES

Tel. 932095525
WhatsApp 609723858

C/ Santaló, 26
08021 Barcelona

De dilluns a divendres de 10:30h a 14:00h
(tardes 17:00h - 20:00h)
www.watchesdiamondsbcn.com

DROGUERIA

DROGUERIA ROVIRA
ANTIGA DROGUERIA GALVANY - DES DE 1910

ON L'ARTESANIA DEL PASSAT
ES RECONCILIA AMB
LA INNOVACIÓ DEL PRESENT

c/ Madrazo, 127 - 93 200 95 29
www.drogueriarovira.com
Spanish member of American Chamber of Commerce

dissabte

11

novembre

2023

de 10 a 20 h

**27a MOSTRA
del
COMERÇ
de
SANT GERVASI**

carrer **MUNTANER**

entre c/ **Bisbe Sivilla** i rda. **Gral. Mitre**

organitza

L'Eix Comercial
de Sant Gervasi
www.barnavasi.com

col·labora

amb el suport de

Districte de
Sarrià-Sant Gervasi

Ajuntament de
Barcelona

AGUSTÍ FAUS · AINA JUANET · ALBERT BASSOLS · ALBERT GUIVERNAU · ALBERT LLOBET · ALBERT ORTÍZ · ALEIX PORTA ALONSO · ÀLEX ESCODA · AMÀLIA GANGA · ANA CEANO-VIVAS · ANDREU MERINO · ANNA JUHÉ · ANNA MESTRE · ANTONI TOBELLÀ · ARACELI VILARRASA · ARNAU FIGUERAS · BERNAT JULIÀ · BERNAT RIU · BLAS NAVALÓN · BRUNO BALANZÓ · CARLES BENÍTEZ · CARLOS CORCHERO · CARLOS MARIA VILASECA · CARME ABADAL · CARME ROCAMORA · CLARA MORATÓ · CONXITA BONCOMPTE · CONXITA FOLGUERA · CRISTINA JUNYENT · CRISTINA LLORCA · DOLORS MUNNÉ · EDUARD LLORENS · EDUARD SANT CHALOIS · ELENA BULET · ELOI CAMPS · ELOI ESCÚTIA · ENRIC CAPDEVILA · ENRIC MÓRA · ESTEBAN RUSSO · ESTEL·LA MARCOS · ESTHER CUATRECASAS · EUGENIA MERAS · EULÀLIA MARQUÈS · EVA CEANO-VIVAS · EVA ELADI · FAMÍLIA AMAT MASSÓ · FERNANDO COLOMBO · FERRAN VIVES · FRANCESC SOLÀ · FRANCIS ROSA · GERARD SOLER · GLORIA CORNET · GLÒRIA MARTÍN · GRÀCIA FARRÀS · GUILLEM CASALS · GUILLEM CREXELLS · HELENA ROSA · ISABEL GALOFRÉ · ISABEL PALOMAR · ISABEL ROCA · JAUME CLOTET · JAUME NEBOT · JAUME OLIVA · JAVIER EDROSA · JAVIER SARDÀ · JEREMY WANG-IVERSON · JESÚS MESTRE · JESÚS RUÍZ · JOAN ANTON GINESTÀ · JOAN CEBRIÁN · JOAN CORTACANS · JOAN FERRAN · JOAN FIGUEROLA · JOAN PUJOL · JOAN RIGOLA · JOAN SANCHO · JOAQUIM FERRER · JORDI BOSC · JORDI LOBO · JORDI MARTÍ · JORDI OBÓN · JORDI QUER · JORDI ROCA · JOSÉ CANALS · JOSE MARIA VILA · JOSEP ARISA · JOSEP MAÑÀ OLLER · JOSEP MARIA FARRÀS · JOSEP MARIA REIG · JOSEP MARIA SUCARRAT · JOSEP PRIM JUAN LUIS ROCAMORA · JUAN JOSÉ COMPAIRÉ · LAIA BOTEY · LAIA GUILLEN ARNAL · LEO BEJARANO REVERTER · MAGDA BROTO MAISÉ ROYO · MAITE GIRÓ PAU · MANUEL CASTELLET SANSALVADÓ · MARCO ANTÒNIA FONT · MARIA LLOPIS FREIXAS · MARIA ROSA GODES · MARIA ROSA SALLES · MARINA PONS · MARIO PONS · MARTA ANGLADA · MARTA CHEVALLARD · MARTA MASATS · MARTA ROYO · MARTA TRIUS · MARTÍ RODRÍGUEZ · MAX CAHNER · MAY GALLÉN · MERCÈ AMAT · MERCÈ CARRIÓ · MERCÈ ESCOFET · MERCÈ FERRAN · MIQUEL SAUMELL · MIREIA ARISA · MIREIA MESTRE · MÒNICA BENEYTO · MONTSE CANTÍN · MONTSE MARTÍN · MONTSERRAT CORNET · NEUS GAVALDÀ · NEUS MESTRE · NICO SANT · NICOLAS TOMÁS · NIL FONT · NÚRIA ERRA · NÚRIA ICETA · NURIA MESTRE · NÚRIA PÉREZ · ORIOL MESTRE · ORIOL RAMIS · ORIOL SOLINA · PAU FARRÀS · PAU ORÓ · PAULÍ LLULL · PEDRO MIRET · PEPE LLIMONA · PERE EQUISOAIN · PERE MARAGALL · PILAR SANZ · POL LLIRÓ · POL VENDRELL · RAMON LLOSES · RICARD SERVERA · RODRIGO MARTÍNEZ-GARCÍA · ROGER FE · ROGER GILABERT · ROGER TOMÀS · ROSA CASTELLS · ROSA JENÉ · ROSER ARGEMÍ · ROSER DÍAZ · ROSER GINER · SALVA FERRAN · SANTI SOUCHEIRON · SERGI ALEMANY · SERGI COT · SHAN CHUN · TITÓN LAÏLLA · TONI BERTÓLEZ · VICENÇ RAFEL · VICENT ROYO

GRÀCIES!

SOCIS I SUBSCRIPTORS

1000

números en paper

El Jardí

Enhorabona
a tot l'equip que feu
possible El Jardí.

I que en siguin
molts més!

Districte de
Sarrià - Sant Gervasi

Ajuntament de
Barcelona

Gestió Vitalici Vivenda

Des de 1998 al costat de les persones grans.

"Els de casa,
els de sempre"

Aconseguixi una altra pensió

- Si té un habitatge i més de 65 anys, és l'hora d'aprofitar-ho.
- Aconseguixi una altra pensió i millori la seva qualitat de vida.
- Mantingui l'usdefruit vitalici i visqui a casa seva com sempre.
- Llogui el seu habitatge sense haver de donar explicacions.

Rendes vitalícies per a una millor qualitat de vida

- Assessorament integral
- Atenció personalitzada
- Explicacions clares i entenedores
- Adaptació a les seves particularitats
- Cotitzacions gratuïtes

www.gvv.cat

info@gvv.cat

Barcelona
Av. Diagonal 468, 6°
93 415 22 99

Delegació Madrid:
P.º de la Castellana 40, 8°
Tel.: 91 185 31 38